

เรื่อง ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม จากการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ประเภทวิ่ง

กรณีศึกษา : งานวิ่งมาราธอนบางแสน42 จังหวัดชลบุรี

A STUDY OF ECONOMIC, SOCIETAL AND ENVIRONMENTAL IMPACT
BY SPORTS TOURISM (RUNNING):
CASE STUDY OF BANGSAEN42 MARATHON, CHONBURI PROVINCE

โดย

นางสาวรัตตมล	ด้านพรประเสริฐ	รหัสนิสิต 58166010051
นางสาวศิริรัตน์	พันธุ์แดง	รหัสนิสิต 58166010056
นางสาวชิสา	ปิตินิธิภณ	รหัสนิสิต 58166010107
นางสาวณัฐพร	ตะวัน	รหัสนิสิต 58166010110
นางสาวปิยกานต์	ทองหัตถา	รหัสนิสิต 58166010122
นางสาวมุนินทร์	ทับไกร	รหัสนิสิต 58166010129
นางสาวพิมพ์กานต์	อภิรักษ์พงศ์ธร	รหัสนิสิต 58166010159
นางสาวมัจฉา	ไชยมา	รหัสนิสิต 58166010161
นางสาววิศรา	ดิษฐาอภิชน	รหัสนิสิต 58166010163

อาจารย์ที่ปรึกษา

อาจารย์ อัญชัญ ตันนทเทศ

รายงานการวิจัยฉบับนี้

เป็นส่วนหนึ่งของรายวิชา นจท 323 พื้นฐานการวิจัยด้านการท่องเที่ยว

ภาคการศึกษาที่ 1 การศึกษา 2560

ลิขสิทธิ์ของคณะวัฒนธรรมสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

บทคัดย่อ

การศึกษาในครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อ ศึกษาผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ประเภทวิ่ง กรณีศึกษางานวิ่งมาราธอนบางแสน42 จังหวัดชลบุรี ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม เพื่อเป็นแนวทางในการจัดการผลกระทบทางด้าน เศรษฐกิจ สังคม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ ผู้ที่เข้าร่วมงานวิ่งมาราธอนบางแสน42 จำนวน 375 คน และบุคคลคนในพื้นที่บริเวณที่จัดงานวิ่ง ทั้งชาวบ้าน ผู้ประกอบการร้านอาหารรายย่อย และผู้ประกอบการที่พักโรงแรม จำนวน 12 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ในการรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ใช้สถิติเชิงพรรณนา ประกอบด้วย ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าร้อยละ

ผลการศึกษาจากแบบสอบถามพบว่า ระดับความคิดเห็นของผู้เข้าร่วมกิจกรรมงานวิ่งมาราธอนบางแสน42 คิดว่าการจัดงานส่งผลให้เกิดผลกระทบทางด้านบวกโดยรวมต่อในด้านเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และ สังคม ตามลำดับ ซึ่งจากการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา เกิดผลกระทบในด้านเศรษฐกิจอยู่ในระดับมาก ได้แก่ การส่งเสริมให้เกิดการเดินทางท่องเที่ยวในจังหวัดชลบุรี ($\bar{x} = 4.37$, S.D.= 0.67) รองลงมา คือ เกิดการสร้างงาน สร้างรายได้สู่ท้องถิ่น เช่น ที่พัก ร้านอาหาร สถานบันเทิง ($\bar{x} = 4.36$, S.D.= 0.58) เกิดผลกระทบในด้านสังคมอยู่ในระดับมาก ได้แก่ มีสิ่งอำนวยความสะดวกและโครงสร้างพื้นฐานที่ดี เช่น ไฟฟ้า ประปา ถนน ที่พัก ศูนย์บริการการท่องเที่ยว ร้านที่ขายของระลึก ร้านอาหาร ($\bar{x} = 4.21$, S.D.= 0.79) รองลงมา คือ มีการส่งเสริมหรือรณรงค์ให้คนออกกำลังกายมากขึ้น ($\bar{x} = 4.05$, S.D.= 0.82) เกิดผลกระทบในด้านสิ่งแวดล้อมอยู่ในระดับมาก ได้แก่ มีการจัดการขยะที่ดี ($\bar{x} = 4.20$, S.D.= 0.87) รองลงมา คือ มีการบริหารจัดการพื้นที่ในการจัดงานอย่างเหมาะสม ($\bar{x} = 4.16$, S.D.= 0.84)

คำสำคัญ : ผลกระทบการท่องเที่ยว การท่องเที่ยวเชิงกีฬา งานวิ่งมาราธอนบางแสน42

Abstract

The purposes of this research were to study impacts of economic, societal and environmental from sports tourism in Bangsaen42 Marathon in Chonburi province in order to be guidelines to manage the economic, societal and environmental impacts. The samples of the research were the participants in Bangsaen42 Marathon consist of 345 persons. In addition, the in-depth interview conducted from 12 participants such as local people, business operations, hotel and restaurant entrepreneurs. Data were statistically analyzed in term of Mean, Standard deviation and Percentage.

The results of questionnaire were as followed that the opinions of Bangsaen42 marathon participants thought Bangsaen42 marathon cause positive impacts to economic environmental and societal. Therefore, Bangsaen42 marathon In terms of economic impacts aspect were ranked at high level of aspects namely stimulation travel in Chonburi province ($\bar{x} = 4.37$, S.D. = 0.67) and Income generating of local community ($\bar{x} = 4.36$, S.D. = 0.58) respectively. In terms of societal impacts aspect were ranked at high level of aspects namely facilities and infrastructure ($\bar{x} = 4.21$, S.D. = 0.79) and exercise motivation ($\bar{x} = 4.05$, S.D. = 0.82) respectively. In terms of environmental impacts aspect were ranked at high level of aspects namely waste management ($\bar{x} = 4.20$, S.D. = 0.87) and area management appropriately ($\bar{x} = 4.16$, S.D. = 0.84)

Keywords : The impact of tourism Sports Tourism Bangsaen42 Marathon

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยในครั้งนี้ สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี โดยได้รับคำแนะนำ ความรู้ และการช่วยเหลือในการตรวจสอบ แก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ให้เป็นไปอย่างเรียบร้อยจาก อาจารย์ อัญชัญ ตันตเทศ อาจารย์ที่ปรึกษาที่กรุณาให้คำแนะนำอันเป็นประโยชน์ในการวิจัยครั้งนี้ จนทำให้วิจัยเล่มนี้สำเร็จไปด้วยดี และผู้วิจัยขอขอบพระคุณคณะอาจารย์ที่ให้ข้อเสนอแนะและตัวอย่างอันเป็นประโยชน์ และเสียสละเวลาอันมีค่าเพื่อช่วยเหลือคณะผู้ทำวิจัย จึงทำให้งานวิจัยฉบับนี้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ผู้วิจัยขอขอบคุณคณะอาจารย์และบุคลากรทุกท่าน ที่ให้คำแนะนำ ช่วยเหลือ ดำเนินการขั้นตอนต่างๆ ในการทำงานวิจัย รวมทั้งอนุเคราะห์ในการเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ให้มีความถูกต้อง และน่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ทางคณะผู้วิจัยขอขอบคุณคณะวัฒนธรรมสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ที่มอบความรู้และ ประสบการณ์ และบทเรียนที่สำคัญ ในการจัดทำงานวิจัยในครั้งนี้ รวมถึงขอขอบคุณผู้เข้าร่วมกิจกรรมงานวิ่งมาราธอนบางแสน42 ทุกท่านที่ให้ความกรุณาเสียสละเวลาให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม และผู้ประกอบการไปจนถึงคนในพื้นที่ในการให้ความร่วมมือในการให้สัมภาษณ์เพื่อการศึกษาวิจัย ทำให้งานวิจัยเล่มนี้สามารถรวบรวมข้อมูลอันเป็นประโยชน์และสมบูรณ์มากยิ่งขึ้นท้ายที่สุดทางคณะผู้จัดทำวิจัยขอขอบคุณ บิดา มารดา ที่คอยสนับสนุน และให้กำลังใจเสมอมาเพื่อนๆ พี่ น้อง ที่คอยให้ความช่วยเหลือ ให้คำปรึกษา และแนะนำประสบการณ์ต่างๆ และผู้ที่มีส่วนร่วมในการให้ความช่วยเหลือทั้งสิ้น ที่ทำให้คณะผู้ทำวิจัยได้เรียนรู้ และนำไปปรับใช้กับงานวิจัย จนทำให้การวิจัยในครั้งนี้สามารถสำเร็จ ลุล่วงไปด้วยดี

คณะผู้วิจัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
Abstract	ข
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญตาราง	ช
สารบัญภาพ	ฉ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการทำวิจัย	2
ประโยชน์ของงานวิจัย	3
ขอบเขตของการทำวิจัย.....	3
นิยามศัพท์เฉพาะ	5
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	7
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
การท่องเที่ยวและการท่องเที่ยวเชิงกีฬา	8
แนวคิดพฤติกรรมและการรับรู้	20
แนวคิดการมีส่วนร่วมของชุมชน.....	22

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

แนวคิดเกี่ยวกับผลกระทบจากการท่องเที่ยว	26
พื้นที่ศึกษา สภาพทั่วไปจังหวัดชลบุรี.....	34
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	38
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	42
การกำหนดประชากรและการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง	42
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	44
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	47
การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	48
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	50
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา.....	51
ผลการวิเคราะห์จากการสัมภาษณ์.....	66
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อกำหนดข้อเสนอแนะในการจัดการผลกระทบ ด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม จากการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ประเภทวิ่ง กรีฑา งานวิ่งมาราธอนบางแสน42 จังหวัดชลบุรี.....	69

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	72
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล	72
อภิปรายผลการวิจัย	76
ข้อเสนอแนะ	82
 บรรณานุกรม	 84
 ภาคผนวก	 92
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถาม	93
ภาคผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์	95
ภาคผนวก ค แบบสอบถามเพื่อการวิจัย	97
ภาคผนวก ง แบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย	104
ภาคผนวก จ ภาพการเก็บแบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์	111
 ประวัติย่อผู้วิจัย	 114

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ.....	51
ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ	51
ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับการศึกษา	52
ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอาชีพ	52
ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามรายได้ต่อเดือน.....	53
ตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามภูมิลำเนา	53
ตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามการรับรู้ข่าวสารการจัดงานวิ่งมาราธอนบางแสน42	54
ตารางที่ 8 จำนวนและร้อยละข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามจุดประสงค์หลักในการเดินทางมาจังหวัดชลบุรี	55
ตารางที่ 9 จำนวนและร้อยละข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามการเข้าพักผ่อนในจังหวัดชลบุรี	55
ตารางที่ 10 จำนวนและร้อยละข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามการเดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดชลบุรีทั้งก่อนและหลัง การจัดงานวิ่งมาราธอนบางแสน42	56
ตารางที่ 11 จำนวนและร้อยละข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามการเข้าร่วมการจัดงานวิ่งมาราธอนบางแสน42 ในครั้งถัดไป.....	57

สารบัญตาราง (ต่อ)

หน้า

ตารางที่ 12 จำนวนและร้อยละข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามการตอบคำถามปลายเปิดเข้าร่วมการจัดงานวิ่งมาราธอนบางแสน42 ในครั้งถัดไป	58
ตารางที่ 13 จำนวนและร้อยละข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามการตอบคำถามปลายเปิดไม่เข้าร่วมการจัดงานวิ่งมาราธอนบางแสน42 ในครั้งถัดไป	59
ตารางที่ 14 ค่าเฉลี่ย(\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.) และผลกระทบจากการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ประเภทวิ่ง ทัศนศึกษา งานวิ่งมาราธอนบางแสน42 โดยภาพรวม	60
ตารางที่ 15 ค่าเฉลี่ย(\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.) และผลกระทบจากการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ประเภทวิ่ง ทัศนศึกษา งานวิ่งมาราธอนบางแสน42 ผลกระทบด้านบวกโดยรวม	61
ตารางที่ 16 ค่าเฉลี่ย(\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.) และผลกระทบจากการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ประเภทวิ่ง ทัศนศึกษา งานวิ่งมาราธอนบางแสน42 ด้านเศรษฐกิจ	62
ตารางที่ 17 ค่าเฉลี่ย(\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.) และผลกระทบจากการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ประเภทวิ่ง ทัศนศึกษา งานวิ่งมาราธอนบางแสน42 ด้านสังคม	63
ตารางที่ 18 ค่าเฉลี่ย(\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.) และผลกระทบจากการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ประเภทวิ่ง ทัศนศึกษา งานวิ่งมาราธอนบางแสน42 ด้านสิ่งแวดล้อม	64
ตารางที่ 19 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการตอบคำถามปลายเปิด	65

สารบัญภาพ

หน้า

ภาพที่ 1 แผนที่เส้นทางในงานวิ่งมาราธอนบางแสน42	4
--	---

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ประเด็นการขยายตัวของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของประเทศไทย ส่วนใหญ่มีสาเหตุมาจากการที่นักท่องเที่ยวมีความต้องการกิจกรรมท่องเที่ยวใหม่ๆ ส่งผลให้ภาคส่วนต่างๆ ร่วมกันสร้างแผนพัฒนาและส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยวใหม่ๆ เพื่อเพิ่มความหลากหลายในแหล่งท่องเที่ยว ซึ่งถือเป็นส่วนที่ดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยวให้เข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทย เพิ่มมากขึ้น รวมทั้งสร้างชื่อเสียงให้แหล่งท่องเที่ยวแห่งนั้น (วัชรระ เชียงกุล, และเทิดชาย ช่วยบำรุง. 2554) นอกจากนี้ในปัจจุบันแนวโน้มการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในประเทศไทยมีทิศทางที่ดี เนื่องจากปัจจัยหลายอย่างที่ส่งผลต่อการท่องเที่ยว เช่น ได้รับแรงขับเคลื่อนจากอิทธิพลของเศรษฐกิจและการเมือง รวมทั้งค่านิยม ทศนคติทางสังคมที่เปลี่ยนไป การที่ผู้คนเริ่มหันมาสนใจในสุขภาพมากขึ้น การออกกำลังกาย (ธนภฤตา สุขสมวาจา. 2559) จากประเด็นการขยายตัวของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาดังกล่าว ทำให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาได้ผลักดันนโยบายการท่องเที่ยวเชิงกีฬาเข้าสู่คณะรัฐมนตรี จึงทำให้เกิดการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ส่งผลให้เกิดการจัดกิจกรรมด้านกีฬาหลายๆ ประเภท เช่น กีฬาประเภทวิ่งได้ขยายตัวเพิ่มขึ้น (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. 2558) การท่องเที่ยวเชิงกีฬา (Sports Tourism) จึงเป็นอีกรูปแบบหนึ่งทางการท่องเที่ยวที่เป็นลักษณะการท่องเที่ยวสนใจพิเศษ ซึ่งสามารถตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวที่สนใจด้านสุขภาพและต้องการแสวงหาประสบการณ์ใหม่ๆ เพื่อบรรลุเป้าหมายของตนเอง ซึ่งเป็นการท่องเที่ยวที่มีวัตถุประสงค์ในการเดินทางท่องเที่ยวควบคู่กับการกีฬา

อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไทยมีการเติบโตและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง รวมไปถึงการท่องเที่ยวเชิงกีฬาด้วย ซึ่งก่อให้เกิดผลกระทบต่างๆ ตามมาจากการท่องเที่ยว ไม่ว่าจะเป็นผลกระทบทางบวกและทางลบ โดยจะส่งผลทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม นอกจากนี้กิจกรรมทางการท่องเที่ยวยังส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ เช่น สถานประกอบการต่างๆ เกิดการใช้บริการมากขึ้น รวมไปถึงเกิดการจ้างงาน ส่วนผลกระทบทางด้านสังคม อาจส่งผลต่อรูปแบบการดำเนินชีวิตของคนในพื้นที่และอาจเกิดปัญหาความขัดแย้งในสังคม และผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม ที่อาจส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงพื้นที่หลังการจัดการท่องเที่ยว เช่น การจัดการปริมาณขยะ การใช้วัสดุที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เช่น บรรจุภัณฑ์ชานอ้อย ใบบตอง เป็นต้น ซึ่งจากกระแสของการท่องเที่ยวเชิงกีฬาประเภทวิ่ง ในการจัดงานวิ่งบาง

แผน 21 มีการตอบรับดี จากคนในพื้นที่และผู้เข้าร่วมกิจกรรม เนื่องจากคนในพื้นที่ได้เข้ามามีส่วนร่วมในการเป็นเจ้าภาพต้อนรับนักวิ่ง ทั้งนี้ยังรวมไปถึงด้านความปลอดภัยที่ภาครัฐและภาคเอกชนในท้องถิ่น ทีมอาสาสมัครต่างๆ ให้ความร่วมมือกันจนทำให้งานวิ่งบางแผน 21 ประสบความสำเร็จ ในฐานะงานวิ่งมาราธอนระดับโลก ดังจะส่งผลให้เกิดการจัดงานวิ่งมาราธอนบางแผน 42 ซึ่งเป็นไปตามนโยบายของจังหวัดชลบุรี ในการจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (Sports Tourism) โดยงานบางแผน 42 นี้เป็นงานวิ่งครั้งแรกของประเทศไทย ที่มีระยะมาราธอนระยะเดียว โดยเส้นทางวิ่งเริ่มจาก ถนนหน้าหาด บริเวณศูนย์ประชุมบางแสนเฮอริเทจ วิ่งผ่านวงเวียนบางแสน แล้วมุ่งสู่สะพานชลมารควิถี 84 พรรษา หลังจากนั้นผ่านตลาดอ่างศิลา ศาลเจ้าพ่อนาคาไทจื้อ เขาสามมุก แหลมแท่น และวิ่งเลียบบนชายหาดเพื่อเข้าสู่เส้นชัย นอกจากนี้ยังมีการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับนักวิ่งอย่างครบครัน เช่น การปิดการจราจร ระบบการแพทย์ฉุกเฉินที่ได้มาตรฐาน ที่เป็นมาตรฐานการจัดงานที่กำหนดขึ้นโดยสหพันธ์สมาคมกรีฑานานาชาติ (International Association of Athletics Federations : IAAF) (กรุงเทพฯธุรกิจ. 2560)

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาที่กล่าวมาข้างต้น แสดงให้เห็นว่าการจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ประเภทวิ่ง โดยเฉพาะงานวิ่งมาราธอนบางแผน 42 มีแนวโน้มที่จะเติบโตและประสบความสำเร็จรวมถึงคาดว่าจะได้รับการตอบรับที่ดีของผู้ที่สนใจ ดังนั้นจึงอาจก่อให้เกิดผลกระทบจากการท่องเที่ยว ทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ทางผู้วิจัยจึงเล็งเห็นถึงความสำคัญของปัญหาที่อาจเกิดขึ้น จึงมีความสนใจที่จะศึกษาผลกระทบทางการท่องเที่ยวดังกล่าว และเพื่อหาแนวทางในการจัดการผลกระทบด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม จากการจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ประเภทวิ่ง

ความมุ่งหมายของการทำวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาผลกระทบด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม จากการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ประเภทวิ่ง กรณีศึกษา : งานวิ่งมาราธอนบางแผน 42 จังหวัดชลบุรี
2. เพื่อหาข้อเสนอแนะในการจัดการผลกระทบด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม จากการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ประเภทวิ่ง กรณีศึกษา : งานวิ่งมาราธอนบางแผน 42 จังหวัดชลบุรี

ประโยชน์ของงานวิจัย

1. เพื่อทราบผลกระทบด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม จากการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ประเภท วิ่ง ทัศนศึกษา : งานวิ่งมาราธอนบางแสน42 จังหวัดชลบุรี
2. เพื่อเป็นเสนอแนะในการจัดการผลกระทบด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม จากการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ประเภทวิ่ง ทัศนศึกษา : งานวิ่งมาราธอนบางแสน42 จังหวัดชลบุรี ได้อย่างเหมาะสม

ขอบเขตของการทำวิจัย

ขอบเขตเนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ศึกษาเรื่องผลกระทบด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม จากการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ประเภทวิ่ง ทัศนศึกษา : งานวิ่งมาราธอนบางแสน42 จังหวัดชลบุรี โดยมีหัวข้อที่เกี่ยวข้องอัน ได้แก่ แนวคิดการท่องเที่ยวและการท่องเที่ยวเชิงกีฬา แนวคิดพฤติกรรมและการรับรู้ แนวคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของชุมชน และแนวคิดผลกระทบของการท่องเที่ยว

ขอบเขตพื้นที่ที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ใช้กรณีศึกษาพื้นที่ที่จัดกิจกรรมในงานวิ่งมาราธอนบางแสน42 โดยครอบคลุมพื้นที่ ถนนหน้าหาด บริเวณศูนย์ประชุมบางแสนเฮอริเทจ วงเวียนบางแสน สะพานชลมารควิถี 84 พรรษา หลังจากนั้นผ่านตลาดอ่างศิลา ศาลเจ้าพ่อนาคาไท้จื้อ เขาสามมุก แหลมแท่น และเลียบบนชายหาด

ภาพที่ 1 แผนที่เส้นทางในงานวิ่งมาราธอนบางแสน42
แหล่งที่มา: (บริษัท ไมซ์ แอนด์ คอมมูนิเคชั่น จำกัด. 2560)

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรในการวิจัยในครั้งนี้ คือ ผู้ที่มีส่วนใช้ประโยชน์ในพื้นที่ที่อยู่ในช่วงที่มีการจัดงานวิ่งมาราธอนบางแสน42 จังหวัดชลบุรี ในวันที่ 19 พฤศจิกายน 2560 ได้แก่ ผู้ที่เข้าร่วมงานวิ่งมาราธอนบางแสน42 โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณดำเนินการโดยใช้แบบสอบถาม และบุคคลคนในพื้นที่บริเวณที่จัดงานวิ่งมาราธอนบางแสน42 ทั้งชาวบ้าน ผู้ประกอบการร้านอาหารรายย่อย และผู้ประกอบการที่พักโรงแรม โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพดำเนินการโดยใช้แบบสัมภาษณ์

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้ที่มีส่วนใช้ประโยชน์ในพื้นที่ที่อยู่ในช่วงที่มีการจัดงานวิ่งมาราธอนบางแสน42 จังหวัดชลบุรี ในวันที่ 19 พฤศจิกายน 2560 โดยแบ่งเป็น 2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้ที่เข้าร่วมงานวิ่งมาราธอนบางแสน42 ดำเนินการโดยใช้แบบสอบถาม จำนวน 375 ตัวอย่าง และบุคคลคนในพื้นที่บริเวณที่จัดงานวิ่งมาราธอนบางแสน42 ทั้งชาวบ้าน ผู้ประกอบการร้านอาหารรายย่อย และผู้ประกอบการที่พักโรงแรม ดำเนินการโดยใช้แบบสัมภาษณ์ จำนวน 12 ตัวอย่าง

ตัวแปรที่ศึกษา

ข้อมูลพื้นฐานและพฤติกรรมของผู้ตอบแบบสอบถาม แบ่งเป็นดังนี้

1. เพศ
2. อายุ
3. ระดับการศึกษา
4. อาชีพ
5. รายได้ต่อเดือน
6. ภูมิลำเนา
7. การรับรู้ข่าวสาร
8. จุดประสงค์หลักในการเดินทางมาจังหวัดชลบุรี
9. การเข้าพักแรม
10. ความสนใจในแหล่งท่องเที่ยวเชื่อมโยง

ผลกระทบทางการท่องเที่ยว แบ่งเป็นดังนี้

1. ผลกระทบทางการท่องเที่ยว
 - 1.1 ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ
 - 1.2 ผลกระทบด้านสังคม
 - 1.3 ผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **งานบางแสน42** หมายถึง การจัดกิจกรรมทางการกีฬา ประเภทวิ่ง ด้วยระยะวิ่งฟูลมาราธอน 42.195 กิโลเมตร เพียงระยะเดียว โดยเส้นทางวิ่งเริ่มจากถนนหน้าหาด บริเวณศูนย์ประชุมบางแสนเฮอริเทจ วิ่งผ่านวงเวียนบางแสนแล้วมุ่งสู่สะพานชลมารควีถี 84 พรรษา หลังจากนั้นผ่านตลาดอ่างศิลา ศาลเจ้านาจาไท่จ้อ เขาสามมุก แหลมแท่น และเลียบชายหาด

2. **ผลกระทบทางการท่องเที่ยว** หมายถึง สิ่งที่เกิดตามมาหลังจากการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยว โดยสิ่งทั้งในลักษณะผลกระทบทางบวก และทางลบ ซึ่งสามารถจำแนกผลกระทบจากการท่องเที่ยวออกเป็น 3 ด้าน คือ ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม

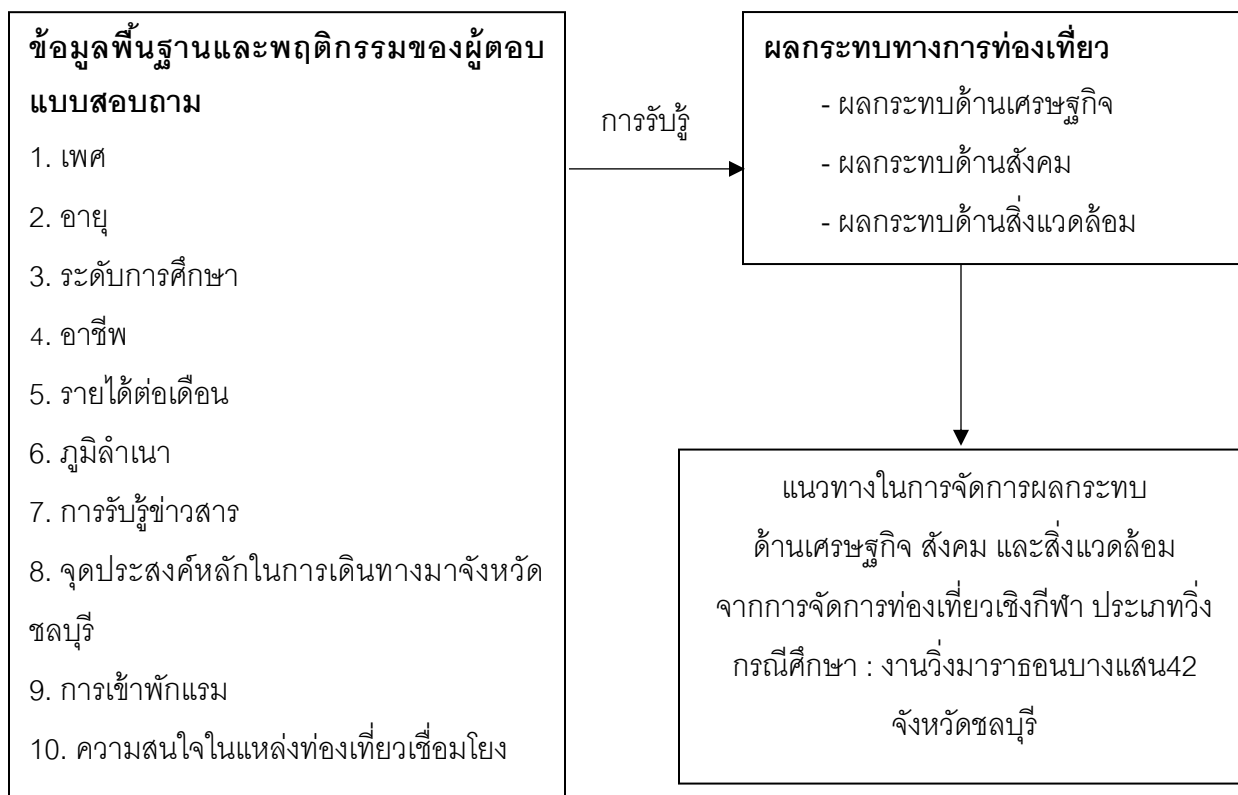
3. **ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ** หมายถึง ผลที่เกิดจากการจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ประเภทวิ่ง ทัศนศึกษา งานวิ่งมาราธอนบางแสน42 ที่ส่งผลกระทบโดยตรง เช่น สถานประกอบการต่างๆ มีรายได้เพิ่มขึ้น และผลกระทบโดยอ้อม เช่น เกิดการจ้างงาน

4. **ผลกระทบด้านสังคม** หมายถึง ผลที่เกิดจากการจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ประเภทวิ่ง ทัศนศึกษา งานวิ่งมาราธอนบางแสน42 ที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิต เช่น เกิดความสัมพันธ์อันดีระหว่างคนในท้องถิ่นกับนักท่องเที่ยว ส่งเสริมให้คนออกกำลังกายมากขึ้น มีสิ่งอำนวยความสะดวก โครงสร้างพื้นฐานที่ดี

5. **ผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม** หมายถึง ผลที่เกิดจากการจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ประเภทวิ่ง ทัศนศึกษา งานวิ่งมาราธอนบางแสน42 ที่ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงต่อพื้นที่หลังจากการท่องเที่ยว เช่น การจัดการปริมาณขยะ การใช้วัสดุที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เช่น บรรจุภัณฑ์ชานอ้อย ใบบดอง เป็นต้น

6. **ผู้ที่มีส่วนใช้ประโยชน์ในพื้นที่** หมายถึง บุคคลที่ทำกิจกรรมต่างๆ ในบริเวณพื้นที่ที่มีการจัดงานวิ่งมาราธอนบางแสน42 จังหวัดชลบุรี ในวันที่ 19 พฤศจิกายน 2560

กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยครั้งนี้ศึกษาเกี่ยวกับ “ผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมจากการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ประเภทวิ่ง จังหวัดชลบุรี” ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้าจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. การท่องเที่ยวและการท่องเที่ยวเชิงกีฬา
2. แนวคิดพฤติกรรมและการรับรู้
3. แนวคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของชุมชน
4. แนวคิดเกี่ยวกับผลกระทบจากการท่องเที่ยว
5. พื้นที่ศึกษา สภาพทั่วไปของจังหวัดชลบุรี
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. การท่องเที่ยวและการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

1.1 ความหมายของการท่องเที่ยว

ปรีชา แดงโรจน์ (2554 อ้างอิงใน ศศิวิมล เลิศสุวรรณ. 2553) ได้อ้างถึง คำนิยามการท่องเที่ยวขององค์การสหประชาชาติที่ได้จัดประชุมว่าด้วยการเดินทางและท่องเที่ยว ณ กรุงโรม เมื่อปี พ.ศ. 2506 ไว้ว่า หมายถึง กิจกรรมที่มีเงื่อนไขเกี่ยวข้องอยู่ 3 ประการ 1) ต้องมีการเดินทาง 2) ต้องมีสถานที่ปลายทางที่ประสงค์จะไปเยี่ยมเยือน และ 3) ต้องมีจุดมุ่งหมายของการเดินทาง และได้อธิบายเพิ่มเติมของจุดมุ่งหมายของการเดินทางท่องเที่ยวไว้ว่า การเดินทางท่องเที่ยวต้องมีใช้เพื่อการประกอบอาชีพ และการไปอยู่ประจำ และเป็นไปเพื่อวัตถุประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างดังต่อไปนี้ ได้แก่ เพื่อพักผ่อนในวันหยุด เพื่อวัฒนธรรมหรือศาสนา เพื่อการศึกษา เพื่อการกีฬาและบันเทิง เพื่อชมประวัติศาสตร์และความสนใจพิเศษ เพื่องานอดิเรก เพื่อเยี่ยมเยือนญาติมิตร เพื่อวัตถุประสงค์ทางธุรกิจ และเพื่อเข้าร่วมประชุมหรือสัมมนา

รัฐกานต์ สามสี (2558) การท่องเที่ยว (Tourism) หมายถึง การเดินทางของมนุษย์ จากสถานที่ใดสถานที่หนึ่งไปยังอีกสถานที่หนึ่ง หรือการเดินทางจากถิ่นพำนักที่อาศัยประจำไปยังสถานที่อื่น เป็นการชั่วคราวด้วยความสมัครใจ และเป็นการเดินทางด้วยเหตุผลของการท่องเที่ยว มีใช้เพื่อการประกอบอาชีพ หรือรายได้ เช่น การเดินทางเพื่อไปพักผ่อน การเดินทางเพื่อไปชมสถานที่ใดสถานที่หนึ่งไป

ยังอีกสถานที่หนึ่ง หรือการเดินทางจากถิ่นพำนักที่อาศัยประจำไปยังสถานที่อื่นเป็นการชั่วคราวด้วยความสมัครใจ และเป็นการเดินทางด้วยเหตุผลของการท่องเที่ยว มิใช่เพื่อการประกอบอาชีพ หรือหารายได้ เช่น การเดินทางเพื่อไปชมการแข่งขันกีฬา (เช่น การแข่งขันกีฬา ซีเกมส์ โอลิมปิก เป็นต้น) การเดินทางเพื่อการศึกษา การเดินทางเพื่อประชุมสัมมนา การเดินทางเพื่อเยี่ยมญาติพี่น้องหรือเพื่อน การเดินทางเพื่อแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม เป็นต้น

กุลจิรา เสาวลักษณ์จินดา (2555) การท่องเที่ยว หมายถึง การเดินทางของบุคคลหรือกลุ่มบุคคลจากสถานที่ซึ่งเป็นที่พักอาศัยอยู่ประจำไปยังสถานที่อื่นเป็นการชั่วคราว และเดินทางกลับไปยังที่พักอาศัยเดิม โดยการเดินทางนั้นมิใช่เพื่อการประกอบอาชีพโดยตรง แม้รูปแบบการท่องเที่ยวบางประเภทจะมีเรื่องของอาชีพ หรือธุรกิจการงานเข้ามาเกี่ยวข้องอยู่บ้าง เช่น การจัดประชุมสัมมนา เป็นต้น การเดินทางไม่ว่าด้วยเหตุผลใดก็ตามสิ่งที่ นักท่องเที่ยวต้องการได้รับ คือ ความสุข ความสนุกสนาน ความเพลิดเพลิน ความรู้และประสบการณ์

บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา (2548 อ้างอิงใน นิจิรา คลังสมบัติ. 2557) กล่าวถึงความหมายของการท่องเที่ยว (Tourism) ว่า เป็นเรื่องของการเดินทาง (Travel) แต่ต้องเป็นการเดินทางที่เป็นการชั่วคราวด้วยความสมัครใจมิใช่ถูกบังคับหรือเพื่อสินจ้าง แต่เพื่อวัตถุประสงค์อื่น ๆ เช่น เพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ ความสนุกสนานเพลิดเพลิน การศึกษา ศาสนา กีฬา เยี่ยมญาติ ติดต่อกิจ การประชุมสัมมนา เป็นต้น เพราะการประกอบอาชีพเพื่อดำรงชีพของมนุษย์ว่าก่อให้เกิดความเครียดจึงต้องมีการนันทนาการ เพื่อผ่อนคลายความเครียดในยามว่าง ควบคู่กับการประกอบอาชีพในการดำรงชีวิตของมนุษย์ ซึ่งนันทนาการรูปแบบหนึ่งที่นิยมกันมากในหมู่มนุษย์ก็คือการท่องเที่ยว ทั้งนี้เพราะมนุษย์มีสัญชาตญาณอยากรู้อยากเห็นสิ่งแปลกใหม่และต้องการหาความรู้และประสบการณ์จึงมีความต้องการเดินทางท่องเที่ยวเพื่อสนองความต้องการเหล่านี้ โดยมีแรงกระตุ้นที่สำคัญอยู่ 4 ด้านคือ 1. แรงกระตุ้นด้านกายภาพ (Physical motivation) เป็นแรงกระตุ้นที่เกิดจากความต้องการการพักผ่อนทางร่างกายและจิตใจให้สดชื่นรักษาบำรุงสุขภาพ เช่น การร่วมกิจกรรมกีฬา เป็นต้น 2. แรงกระตุ้นด้านวัฒนธรรม (Cultural motivation) เป็นแรงกระตุ้นที่เกิดจากความต้องการอยากรู้จักวัฒนธรรมของประเทศที่ไม่เคยรู้จักมาก่อนรวมทั้งการดำเนินชีวิต ศิลปะ สถานที่ทางประวัติศาสตร์ เทศกาลต่างๆ เป็นต้น 3. แรงกระตุ้นด้านส่วนตัว (Personal motivation) เป็นแรงกระตุ้นที่เกิดจากความต้องการส่วนตัว เช่น เดินทางไปเยี่ยมญาติมิตร การไปจารึกแสวงบุญ เป็นต้น 4. แรงกระตุ้นด้านสถานภาพและชื่อเสียง (Prestige and status motivation) เป็นแรงกระตุ้นที่เกิดจากความต้องการพัฒนาระดับตัวเองให้สูงขึ้นและสร้างชื่อเสียง เช่น การเข้าร่วมประชุม การเข้าร่วมแข่งขันกีฬา การศึกษาต่อต่างประเทศ เป็นต้น

1.2 ความสำคัญของการท่องเที่ยว

การท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมบริการที่มีบทบาทสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศไทย สามารถทำรายได้อันดับหนึ่ง เมื่อเทียบกับสินค้าส่งออกอื่น ๆ การท่องเที่ยวมีความสำคัญต่อเศรษฐกิจและสังคม (โครงการศึกษาวิจัยการจัดการมนุษย์กับสิ่งแวดล้อม. 2543 อ้างอิงใน สไบทอง กันนะ. 2556) ดังต่อไปนี้

1.2.1 ความสำคัญของการท่องเที่ยวต่อเศรษฐกิจของประเทศ

1. เป็นแหล่งที่มาของรายได้ในรูปเงินตราต่างประเทศจากการเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวและการใช้จ่ายใช้สอยของนักท่องเที่ยวภายในประเทศ
2. ช่วยลดปัญหาการขาดดุลการชำระเงินระหว่างประเทศ เนื่องจากมีรายได้ จากต่างประเทศเข้ามาเพิ่มขึ้น
3. ช่วยสร้างอาชีพและการจ้างงานก่อให้เกิดการกระจายรายได้ เนื่องจากเป็น การสร้างงานภายในแหล่งท่องเที่ยววันั้น ๆ ทำให้ประชาชนในพื้นที่มีอาชีพและรายได้เพิ่มขึ้น
4. เกิดการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างเศรษฐกิจของท้องถิ่นเกิดการกระตุ้นการ ผลิต เนื่องจากภายในท้องถิ่นมีรายได้เพิ่มขึ้น ประชาชนมีความมั่นคงทางรายได้มากขึ้น มีการ ใช้จ่ายใช้สอย ของประชาชนเพิ่มขึ้น

1.2.2 ความสำคัญของการท่องเที่ยวต่อสังคมของประเทศ

1. ช่วยยกมาตรฐานการครองชีพของคนในท้องถิ่น เนื่องจากมีรายได้และอาชีพที่ มั่นคงขึ้น
2. ช่วยสร้างความเจริญทางสังคมให้แก่ท้องถิ่น ประชาชนในท้องถิ่นมีการเรียนรู้เพิ่ม มากขึ้น
3. ช่วยอนุรักษ์ฟื้นฟูวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม เกิดความตระหนักถึงคุณค่า ของ วัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น และสิ่งแวดล้อมมากขึ้น
4. ช่วยลดปัญหาการอพยพย้ายถิ่นของชุมชนท้องถิ่น เนื่องจากในท้องถิ่นมี อาชีพ และรายได้ที่มั่นคงไม่จำเป็นต้องออกไปทำงานนอกพื้นที่อีกต่อไป
5. ช่วยกระตุ้นให้มีการคิดค้นนำทรัพยากรส่วนเกินในท้องถิ่นมาประดิษฐ์เป็น สินค้าที่ ระลึกจำหน่าย

1.3 องค์ประกอบของการท่องเที่ยว

พิมพรรณ สุจารินพงค์ (2549 อ้างอิงใน วันทิกา หิรัญเทศ. 2556) กล่าวว่า องค์ประกอบของการท่องเที่ยวมีดังนี้

1. นักท่องเที่ยว แบ่งได้เป็น 6 ประเภท

1.1 นักท่องเที่ยวระหว่างประเทศ (International Visitor) หมายถึง บุคคลที่มีได้พำนักถาวรอยู่ในราชอาณาจักร

1.2 นักท่องเที่ยวระหว่างประเทศที่ค้างคืน (International Tourist) หมายถึง นักท่องเที่ยวระหว่างประเทศที่เข้ามาในราชอาณาจักรไทยแต่ครั้งอย่างน้อย 1 คืน แต่ไม่เกิน 60 วัน

1.3 นักท่องเที่ยวระหว่างประเทศไม่ค้างคืน (International Excursionist) หมายถึง นักท่องเที่ยวระหว่างประเทศที่เข้าอยู่ในราชอาณาจักรไทยแต่ครั้งโดยมิได้ค้างคืน

1.4 นักท่องเที่ยวภายในประเทศ (Domestic Visitor) หมายถึง บุคคลทุกสัญชาติที่พำนักอาศัยถาวรอยู่ในราชอาณาจักรไทย และเดินทางไปยังสถานที่หนึ่งในอีกจังหวัดหนึ่ง ซึ่งมีใช่เป็นถิ่นที่อยู่ประจำ

1.5 นักท่องเที่ยวภายในประเทศค้างคืน (Domestic Tourist) หมายถึง นักท่องเที่ยวภายในประเทศที่ไปค้างคืนนอกที่พำนักอาศัยปัจจุบันแต่ครั้งอย่างน้อย 1 คืน

1.6 นักท่องเที่ยวภายในประเทศไม่ค้างคืน (Domestic Excursionist) หมายถึง นักท่องเที่ยวภายในประเทศที่มีได้พักค้างคืนนอกที่พำนักอาศัยปัจจุบัน

2. การตลาดการท่องเที่ยว เป็นองค์ประกอบหนึ่งที่สำคัญของการท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวจะเข้ามาท่องเที่ยวมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับตลาดท่องเที่ยวจะชักชวนจูงใจนักท่องเที่ยว มากแค่ไหน ซึ่งมีวิธีสำคัญคือ

2.1 การให้บริการข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยว เช่น แหล่งท่องเที่ยว ทรัพยากรการท่องเที่ยว สิ่งอำนวยความสะดวกในการท่องเที่ยว การคมนาคมขนส่ง ความปลอดภัยทางการท่องเที่ยว ทัศนียภาพไม่ตรีของผู้คน เป็นต้น

2.2 การโฆษณาประชาสัมพันธ์ เช่น โทรทัศน์ วิทยุ นิตยสาร หนังสือพิมพ์ อินเทอร์เน็ต เป็นต้น เพื่อเชิญชวน กระตุ้นให้นักท่องเที่ยวเข้ามาในแหล่งท่องเที่ยวของตน

3. ทรัพยากรการท่องเที่ยว แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ

3.1 ทรัพยากรการท่องเที่ยวตามธรรมชาติ คือ แหล่งท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ เช่น ทะเล น้ำตก หาด เกาะ แก่ง ป่าไม้ เป็นต้น

3.2 ทรัพยากรการท่องเที่ยวที่มีมนุษย์สร้างขึ้น เช่น ทางด้านศิลปวัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิตและทางด้านประวัติศาสตร์ โบราณสถาน โบราณวัตถุ ศาสนสถาน เป็นต้น

4. สิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว เช่น การบริการด้านการขนส่ง บริการที่พัก แรมบริการร้านอาหารและภัตตาคาร บริการนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ บริการจำหน่ายสินค้าที่ระลึก รวมไปถึงการอำนวยความสะดวกด้านพิธีการเข้า-ออกประเทศ และให้ความปลอดภัยทั้งชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว

5. การต้อนรับอย่างมีไมตรีจิต เพราะเมื่อนักท่องเที่ยวมาใช้บริการและกลับบ้านแล้วสิ่งที่เขาจะรำลึกถึง คือ ความประทับใจของผู้ให้บริการ ดังนั้น ควรที่จะมีการคำนึงถึงแรงงานที่มีหน้าที่บริการนักท่องเที่ยว ให้มีลักษณะที่สุภาพนอบน้อม ซื่อสัตย์ บุคลิกที่ดี ยิ้มแย้มแจ่มใส และมีจิตใจที่พร้อมจะบริการผู้มาใช้บริการอยู่เสมอ

1.4 ประเภทของการท่องเที่ยว

ประเภทของการท่องเที่ยวนั้นมีหลากหลายรูปแบบแตกต่างกันออกไปโดยจะขึ้นอยู่กับลักษณะของพื้นที่แต่ละพื้นที่ด้านสภาพแวดล้อมและกิจกรรมการท่องเที่ยว

ซิดจันท์ หังสสุต (2532 อ้างอิงใน วิธาน จินาภักดี. 2555) ได้จัดประเภทต่างๆของการท่องเที่ยวไว้ดังนี้

1. การท่องเที่ยวเพื่อความสนุก นักท่องเที่ยวจะใช้เวลาหยุดงานเพื่อเปลี่ยนบรรยากาศ เพื่อสนองความอยากรู้อยากเห็น เพื่อพบเห็นสิ่งแบบอุปติการณใหม่ๆ เพื่อชมวิทิวทัศน์อันสวยงาม เพื่อพบเห็นขนบธรรมเนียมประเพณีท้องถิ่น เพื่อสงบอารมณกับความสงบของชนบท เพื่อสนุกสนานกับความอึดทึทศริกรรมและตึกรามใหญ่โตของเมืองใหญ่ และเมืองศูนย์กลางการท่องเที่ยว และอื่นๆที่มีผลเป็นความสนุก

2. การท่องเที่ยวเพื่อพักผ่อน นักท่องเที่ยวจะใช้วันหยุดเพื่อพักผ่อนโดยไม่ทำอะไร เพื่อขจัดความเมื่อยล้าทั้งกายและทางจิตที่เกิดขึ้นในเวลาทำงานให้หมดสิ้นไปและเรียกพลังกำลังกลับคืนมาสำหรับเริ่มต้นใหม่ทำงานในคาบใหม่

3. การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม นักท่องเที่ยวที่ปรารถนาจะเรียนรู้ศิลปวิทยาการที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมของชาติต่างๆ ในสถาบันหรือสถานศึกษาที่มีชื่อเสียงหรือในประเทศที่มีวัฒนธรรมที่น่าสนใจของเขา ก็จะท่องเที่ยวไปยังประเทศนั้นๆเพื่อศึกษา พิจารณาชีวิตความเป็นอยู่ในแง่มนุษยวิทยา และสังคมวิทยา เพื่อชมโบราณสถานที่เกี่ยวข้องกับข้อเท็จจริงทางประวัติศาสตร์เพื่อติดตามความเจริญทางวัตถุ และเทคโนโลยีและงานฉลอง

4. การท่องเที่ยวเพื่อกีฬา แบ่งออกเป็น 2 ชนิด คือ

4.1 การท่องเที่ยวเพื่อชมการแข่งขันกีฬาครั้งใหญ่ของโลก เช่น กีฬาโอลิมปิก กีฬาเอเชียนเกมส์

4.2 การท่องเที่ยวเพื่อไปเล่นกีฬายังถิ่นที่มีการเล่นกีฬาชนิดนั้นๆ เช่น ในฤดูหนาว มีหิมะตกมากก็จะไปเล่นสกี ฟันฤดูมรสุมก็เป็นเทศกาลเรือใบ ฤดูร้อนก็เป็นการปีนเขาและฤดูกาลอื่นๆที่เหมาะสม

5. การท่องเที่ยวเพื่อธุรกิจ มีข้อเท็จจริงอยู่ว่า นักท่องเที่ยวเพื่อธุรกิจมักจะได้จัดเวลาที่ว่างจากการปฏิบัติธุรกิจไว้สำหรับการท่องเที่ยว ซึ่งอาจจะเป็นเวลาที่ว่างจากการปฏิบัติธุรกิจประจำวัน หรือถือโอกาสอยู่ท่องเที่ยวต่อเมื่อสิ้นการปฏิบัติธุรกิจ

6. การท่องเที่ยวเพื่อประชุมสัมมนา ใน ค.ศ. 1967 ตามสถิติขององค์การการท่องเที่ยวโลกปรากฏว่ามีการประชุมประเภทต่างๆระดับโลกถึง 3,500 แห่ง ผู้เข้าร่วมประชุมและผู้ติดตามมีอยู่ประมาณแสนคนในการจัดวาระการประชุมทั้งหลายเหล่านี้ เกือบจะไม่มีกรยกเว้น ผู้จัดงานต้องมีรายงานการนำเที่ยวอย่างน้อย 1 ครั้ง ทำให้ผู้เข้าประชุมและผู้ติดตามกลายเป็นนักท่องเที่ยวสมบูรณ์แบบที่เดียวเมืองใดที่เป็นสถานที่ท่องเที่ยวอยู่แล้ว เช่น พัทยา ก็มักจะได้รับเลือกให้เป็นที่พักประชุม

7. การท่องเที่ยวเพื่อการศึกษา บุคคลที่เดินทางไปต่างประเทศเพื่อทำวิจัยในด้านสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา และอยู่ในประเทศนั้นเป็นเวลานานนับเดือน ศาสตราจารย์มหาลัยที่เดินทางไปสอนมหาลัยในต่างประเทศ ได้สิทธิหยุดพัก หรือนักศึกษาของมหาวิทยาลัยไปเป็นกลุ่มเพื่อเรียนวิชาพิเศษในต่างประเทศ บุคคลเหล่านั้นนับเป็นนักท่องเที่ยวจำนวนมหาศาล

1.5 การท่องเที่ยวเชิงกีฬา

1.5.1 ความหมายของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

แมคอินทอช และ โกลด์เนอร์ (McIntosh and Goeldner 2002, อ้างอิงใน อานนท์ สีดาเพ็ง. 2559) กล่าวว่า การท่องเที่ยวเชิงกีฬา (Sports tourism) เป็นการเดินทางท่องเที่ยวเพื่อเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาตามความถนัดความสนใจในกีฬาประเภทต่าง ๆ เช่น กอล์ฟ ดาน้ำ ตกปลา สกีนอกเกอร์ กระดานโต้คลื่น และสกีน้ำ เป็นต้นเพื่อให้ได้รับความเพลิดเพลิน ความสนุกสนาน ตื่นเต้น ได้รับประสบการณ์และความรู้ใหม่เพิ่มขึ้นทำให้มีคุณค่าและคุณภาพชีวิตที่ดีเพิ่มขึ้นมีจิตสำนึกต่อการรักษาสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมท้องถิ่น โดยที่ประชาชนในท้องถิ่นควรมีส่วนร่วมต่อการจัดการการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน

การแสดงออกของรูปแบบพฤติกรรมของประชาชนในระหว่างช่วงเวลาแห่งการพักผ่อนเช่นช่วงวันหยุดที่ใช้ในสถานที่ซึ่งส่วนหนึ่งมีความดึงดูดใจทางธรรมชาติเป็นพิเศษ และอีกส่วนหนึ่งก็มีกิจกรรมกีฬา

และสิ่งอำนวยความสะดวกกลางแจ้งเพื่อการนัดหมายการด้านกายภาพ (Ruskin. 1987 อ้างอิงใน ศโรชา หอมชื่น. 2551)

ศุภรัฐ ชูศิลป์ทอง (2557) สรุปได้ว่าการท่องเที่ยวเชิงกีฬาคือการที่บุคคลหรือกลุ่มคนมีการเดินทางไปร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬาทั้งทางตรงและทางอ้อม เพื่อไปพักผ่อนหย่อนใจเพื่อให้ได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลิน และมีการพัฒนาชีวิตให้ดีขึ้นทั้งด้านสุขภาพ และจิตใจ

สิรินกานต์ ผ่องประเสริฐ (2558) สรุปได้ว่า การท่องเที่ยวเชิงกีฬา หมายถึง การที่บุคคลใดๆ หรือนักท่องเที่ยวเดินทางมาทำกิจกรรมกีฬาไม่ว่าจะเป็นการชมกีฬา แข่งกีฬา หรือ เล่นกิจกรรมกีฬา

จึงสรุปได้ว่า การท่องเที่ยวเชิงกีฬา เป็นการที่กลุ่มคนหรือบุคคลมีความสนใจที่จะเดินทางท่องเที่ยวเพื่อการพักผ่อนและเข้าร่วมกิจกรรมทางด้านกีฬา เช่น การแข่งขันกีฬาหรือการเข้าชมกีฬา เป็นต้น นอกจากนี้การท่องเที่ยวเชิงกีฬาเป็นการท่องเที่ยวเพื่อเสริมสร้างประสบการณ์ใหม่ให้แก่ตัวนักท่องเที่ยวเอง อีกทั้งเพื่อเป็นการส่งเสริมด้านสุขภาพและด้านจิตใจให้นักท่องเที่ยวได้อีกด้วย

1.5.2 ตลาดของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

ไมเออร์ และ เวเบอร์ (Maier And Weber 1993 อ้างอิงใน ศโรชา หอมชื่น. 2551) ได้กล่าวถึงอุปสงค์หรือการตลาดเฉพาะกลุ่มของการท่องเที่ยวเชิงกีฬาไว้ 4 กลุ่ม ตามความเข้มข้นของกิจกรรมกีฬาที่เข้าร่วมในสถานที่ท่องเที่ยว ดังนี้

1. กลุ่มนักกีฬาที่มีผลงานยอดเยี่ยม (Top performance athletes)

นักท่องเที่ยวกุุ่มนี้คือ ผู้ที่เข้าร่วมการแข่งขันจึงต้องการเข้าถึงสนามแข่งขันได้สะดวก มีสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวก ในการฝึกซ้อมที่เหมาะสมเป็นสำคัญ ผู้จัดการเดินทาง และผู้ดูแลสถานที่ที่เป็นจุดหมายปลายทางจำเป็นต้องคำนึงถึงที่พักเฉพาะ และความต้องการเรื่องอาหารของนักกีฬา รวมทั้งจัดเตรียมแพทย์ และเครื่องมือเครื่องมือที่จำเป็นตลอดจนบริการอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการสร้างผลงานของนักกีฬา

2. กลุ่มนักกีฬาสมัครเล่น (Mass sport)

นักท่องเที่ยวกุุ่มนี้ต้องรักษาสุขภาพร่างกายให้แข็งแรงอยู่เสมอ และมีเป้าหมายเฉพาะบุคคล ที่ชัดเจนในการเดินทาง การเข้าถึงเขตพื้นที่พักผ่อนวันหยุด และคุณภาพของสิ่งอำนวยความสะดวกด้านกีฬาเป็นสำคัญ ในการพิจารณาสำหรับกลุ่มตลาดนี้

3. กลุ่มคนที่เล่นกีฬาเฉพาะบางโอกาส (Occasional sports (wo)men)

สำหรับกลุ่มนี้การชดเชย และชื่อเสียงเกียรติยศมีบทบาทสำคัญกว่าความทะเยอทะยานทางด้านกีฬาในการแสวงหากีฬาที่เกิดขึ้นเฉพาะบางโอกาส กลุ่มความต้องการนี้ให้ความสำคัญกับกีฬาที่

ไม่ต้องฝึกซ้อมมาก เช่น สกี และโบว์ลิ่ง เพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ กิจกรรมด้านกีฬามีได้มีความสำคัญมากไปกว่า การเยี่ยมชมสถานที่ทางวัฒนธรรม และความสนใจอื่นๆ ภายในกลุ่มตลาดนี้

4. นักท่องเที่ยวที่ไม่ได้เป็นผู้เล่นกีฬา (Passive sports tourists)

กลุ่มนี้มีได้แสวงหากิจกรรมกีฬาเฉพาะตัวแต่อย่างใด เป้าประสงค์ของกลุ่มนี้คือ มหกรรมกีฬาครั้งใหญ่ และสถานที่จัดการแข่งขันกีฬาที่ทรงเกียรติ รวมถึงโค้ช และผู้ติดตามนักกีฬาคนสำคัญ ตลอดจนผู้รายงานข่าว กลุ่มนี้ต้องการโครงสร้างพื้นฐานในระดับสูง เพื่อรองรับความต้องการของผู้เข้าร่วมมหกรรมกีฬาจำนวนมาก

หากมีการนำกิจกรรมกีฬาและการท่องเที่ยวมาบูรณาการเติมเต็มให้กันและกันจะเป็นการเอื้อและส่งเสริมซึ่งกันและกันได้เป็นอย่างดี การบูรณาการการท่องเที่ยวกับกีฬาสามารถทำได้ 2 ลักษณะ ตามทฤษฎีของศักดิ์ชาย พิทักษ์วงศ์ (ม.ป.ป.) ดังนี้

ก. ลักษณะที่ 1 “การใช้กีฬาเป็นกิจกรรมหลักและการท่องเที่ยวเป็นกิจกรรมเสริม” การจัดการท่องเที่ยวในลักษณะนี้เป็นการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวเสริมให้กับผู้เกี่ยวข้องในการแข่งขันกีฬา เนื่องจากในการแข่งขันกีฬาจะมีผู้เกี่ยวข้องเดินทางมา เช่น นักกีฬา ผู้ฝึกสอน เจ้าหน้าที่ กองเชียร์ แฟนคลับ (Fan club) ผู้สื่อข่าว ผู้ให้การสนับสนุน (Sponsor) และผู้เกี่ยวข้องอื่น ๆ ซึ่ง ต่างเดินทางมาทำภารกิจในส่วนที่รับผิดชอบ ดังนั้น หากสามารถวางแผนการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวเสริมให้กับบุคคลเหล่านั้น โดยอาจจะจัดในรูปการท่องเที่ยวแบบเบ็ดเสร็จ (Package Tour) หรือการท่องเที่ยวตามความสนใจ โดยจัดช่วงเวลาจังหวะ และกระตุ้นความสนใจให้เขามีกิจกรรมการท่องเที่ยวระหว่างที่ไม่มีภารกิจด้านกีฬา หรือถ้าเป็นไปได้หากมีการวางแผนการจัดการที่ดี ก็สามารถที่จะทำให้อาชีพการท่องเที่ยวให้อยู่ในโปรแกรมของการแข่งขันกีฬานั้นดังตัวอย่าง การแข่งขันกีฬาโอลิมปิก และกีฬาเอเชียนเกมส์ เป็นต้น ที่จะมีการดำเนินการท่องเที่ยวควบคู่กับการแข่งขันกีฬา

ข. ลักษณะที่ 2 “การจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวเป็นหลักการใช้กิจกรรมกีฬาเป็นกิจกรรมเสริม” กรณีที่เป็นการบริหารจัดการโปรแกรมทางกีฬาให้กับนักท่องเที่ยวทั่วไป ที่เข้ามาท่องเที่ยวในวัตถุประสงค์อื่นไม่ใช่เพื่อกีฬา เช่น การท่องเที่ยวทางธรรมชาติ การประชุมสัมมนาการท่องเที่ยวเชิงศิลปวัฒนธรรม และการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ เป็นต้น ซึ่งการท่องเที่ยวในลักษณะดังกล่าว หากสามารถสร้างกิจกรรมเกี่ยวกับกีฬาแทรกเข้าไปในโปรแกรมการท่องเที่ยวในลักษณะเติมให้เต็ม เช่น การเล่นกีฬา การชมกีฬา การฝึกซ้อมกีฬา การหัดให้เล่นกีฬา โดยมีการจัดการด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านอุปกรณ์ สถานที่ ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน หรือโค้ช/ คู่มือ/ ไลน์อัพให้ก็น่าจะเป็นแนวทางหนึ่ง ในการเติมให้เต็มสำหรับนักท่องเที่ยวให้มาใช้บริการด้านกิจกรรมกีฬา ทั้งนี้ การจัดการกิจกรรมด้านกีฬาเสริมให้กับนักท่องเที่ยว จำเป็นต้องพิจารณาให้สอดคล้อง

กับความสนใจของนักท่องเที่ยว รวมทั้งฝ่ายจัดกิจกรรมกีฬานั้น ๆ ต้องมีความรู้ความเข้าใจ ทั้งกิจกรรมกีฬา และการท่องเที่ยว เพื่อตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวได้ตรงตามวัตถุประสงค์

1.5.3 ที่ตั้งของสถานที่ท่องเที่ยวเชิงกีฬา

ที่ตั้งของสถานที่ท่องเที่ยวเชิงกีฬาสามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเภท (อานนท์ สีดาเพ็ง. 2559) ได้แก่

ก. สถานที่ท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่ตั้งอยู่นอกสนามแข่งขัน (Sport tourism in peripheral location) เป็นการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในพื้นที่ที่ไม่ใช่สนามกีฬา โดยมักอยู่บนพื้นฐานของทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่ในพื้นที่ ยกตัวอย่างเช่น ภูเขา ทะเล ทะเลสาบ และแม่น้ำ ที่เป็นทรัพยากรพื้นฐานสำหรับกิจกรรมกีฬาประเภทต่าง ๆ เช่น ปีนเขา สกี ล่องแก่ง เรือใบ ดาน้ำและตกปลา เป็นต้น การท่องเที่ยวเชิงกีฬาในพื้นที่นอกเมืองโดยปกติจะเป็นกีฬาที่ขึ้นอยู่กับทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่เป็นสำคัญ ดังนั้น จึงถูกกำหนดโดยลักษณะทางธรรมชาติของภูมิประเทศมากกว่าระยะห่างจากพื้นที่ บริบทของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา รูปแบบของการเดินทาง และประสบการณ์ของนักท่องเที่ยวในพื้นที่แข่งขันจะเป็นแบบเปิด (Open) ซึ่งมีลักษณะตรงกันข้ามกับประสบการณ์ของนักท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมกีฬาที่แข่งขันกันในสนามกีฬา

ในส่วนของสถานที่ท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่ตั้งอยู่นอกสนามแข่งขันนั้นทรัพยากรธรรมชาติถือเป็นสิ่งสำคัญและเป็นตัวกำหนดพื้นที่ที่การท่องเที่ยวเชิงกีฬาจะเกิดขึ้น เช่น สกีรีสอร์ท ที่ตั้งขึ้นอยู่กับระดับความสูงของภูเขา สภาพอากาศ สภาพหิมะ และต้องมีลานที่มีหิมะปกคลุมมากพอที่จะสามารถเล่นสกีได้ สิ่งเหล่านี้ถือเป็นปัจจัยสำคัญสำหรับตลาดการท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่มีความเฉพาะเจาะจง มีแรงจูงใจจากกีฬาประเภทใดประเภทหนึ่งที่ต้องอาศัยลักษณะเด่นของสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ และเมื่อใดก็ตามที่ทรัพยากรธรรมชาติเอื้อ อำนวยประกอบกับการเข้าถึงตลาดที่เกิดขึ้นพร้อม ๆ กัน สถานที่แห่งนั้นก็จะมีรายได้เปรียบในเชิงการแข่งขัน

การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา และสิ่งอำนวยความสะดวกในพื้นที่นอกเมืองอาจกระตุ้นการลงทุนในด้านการคมนาคมขนส่ง และโครงสร้างพื้นฐาน ทำให้เกิดการพัฒนารายการเข้าถึงสถานที่ท่องเที่ยว ส่วนการพัฒนาการประกอบการเชิงพาณิชย์ในการท่องเที่ยวเชิงกีฬาจะเป็นแรงผลักดันสู่การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นเพื่ออำนวยความสะดวกในการเข้าร่วมกิจกรรม

ข. สถานที่ท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่ตั้งอยู่ ณ สนามแข่งขัน (Sport tourism in central location) การแข่งขันกีฬาที่จัดในสนามแข่งขันของเมืองต่าง ๆ ทำให้เกิดการเดินทางระหว่างเมืองและส่งผลดีต่อเศรษฐกิจของเมืองที่จัดการแข่งขัน ส่วนใหญ่สนามกีฬาจะมีอยู่ในเมืองใหญ่ที่มีประชากรค่อนข้างมาก

และมีความพร้อมในด้านสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้ที่จะเข้าชมการแข่งขัน ไม่ว่าจะเป็นคนในพื้นที่ และคนที่เดินทางมาจากต่างพื้นที่ เช่น การแข่งขันฟุตบอลแบบเหย้า-เยือน กองเชียร์ของทีมฟุตบอลก็จะเดินทางไปเชียร์ที่สนามฟุตบอล ทั้งในนัดที่แข่งที่เมืองของตนเองรวมไปถึงนัดที่ต้องไปแข่งในต่างเมือง ทั้งนี้ผู้จัดการด้านการท่องเที่ยวที่อยู่ในพื้นที่อาจจะหากกลยุทธ์ที่จะกระตุ้นให้แฟนกีฬาที่ไม่ใช่คนในพื้นที่เดินทางมาชม รวมถึงกระตุ้นให้ผู้ที่อยู่ในพื้นที่เข้าร่วมชมการแข่งขันกีฬา ที่จัดขึ้นในเมืองของตนเองให้มากขึ้น ตัวอย่างที่เด่นชัดในกรณีนี้คือการแข่งขันฟุตบอลลีกอาชีพในทวีปยุโรปที่ได้รับความนิยมอย่างแพร่หลาย ที่แต่ละเมืองจะมีทีมฟุตบอลของตนเอง และมีการจัดการแข่งขันเป็นประจําอย่างต่อเนื่อง จนกลายเป็นธุรกิจที่มีมูลค่ามหาศาล

1.5.4 ความสำคัญและประโยชน์ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

สำหรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในประเทศไทยนั้น กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา(2554 อ้างอิงใน อานนท์ สีดาเพ็ง. 2559) ได้สรุปถึงความสำคัญและประโยชน์ของกีฬาที่มีต่อประเทศในด้านเศรษฐกิจ สังคมและการท่องเที่ยวไว้ว่า กีฬาจะช่วยส่งเสริมและพัฒนาให้คนในสังคมมีสุขภาพร่างกายแข็งแรงและสุขภาพจิตที่ดี ประกอบอาชีพและกิจกรรมต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นกำลังสำคัญในการผลิตและบริการทำให้ผลผลิตและรายได้ของประเทศเพิ่มขึ้น และทำให้เศรษฐกิจของประเทศเจริญก้าวหน้า โดยมีความสำคัญ ดังนี้

ก. การนำเงินตราเข้าประเทศ การเป็นเจ้าภาพในการจัดการแข่งขันกีฬาในระดับนานาชาติ เช่น การที่ประเทศไทยเป็นเจ้าภาพการจัดการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ ครั้งที่ 18 ซึ่งมีผู้เข้าร่วมทั้งสิ้น 69,305 คน เป็นคนเล่นกีฬาและเจ้าหน้าที่ จำนวน 4,305 คน คณะกรรมการจัดการแข่งขันและเจ้าหน้าที่ จำนวน 12,000 คน สื่อมวลชน จำนวน 3,000 คน ผู้ชมและกองเชียร์ประมาณ 50,000 คน ประมาณการรายได้จากการเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ ครั้งที่ 18 ก่อให้เกิดการหมุนเวียนของเงินที่ใช้จ่ายประมาณ 255,000,000 บาทต่อวัน นอกจากนี้ในปี พ.ศ.2541 ประเทศไทยเป็นเจ้าภาพในการจัดการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 13 มีผู้เดินทางมาร่วมในการแข่งขันประมาณ 20,000 คน ประกอบด้วยนักกีฬา เจ้าหน้าที่ กรรมการ คณะกรรมการจัดการแข่งขัน คณะกรรมการโอลิมปิกแห่งเอเชีย (Olympic Council of Asia) คณะกรรมการโอลิมปิกของแต่ละประเทศ (National Olympic Committee) และสื่อมวลชน (ยังไม่นับรวมผู้ที่มาชมการแข่งขัน) ซึ่งมีการประมาณการใช้จ่ายเงินหมุนเวียนในขั้นต้นประมาณ 64,750,000 บาทต่อวัน รวมเวลาที่อยู่ในประเทศไทยประมาณ 20 วัน (วันที่ 4-23 ธันวาคม พ.ศ. 2541) ทำให้มียอดรวมของการใช้จ่ายเงินหมุนเวียนประมาณ 1,295,000,000 บาท จะเห็นได้ว่าค่าใช้จ่าย

ต่อเนื่องจากการเข้าร่วมในการแข่งขันกีฬาดังกล่าวจะส่งผลต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศ โดยรวมก่อให้เกิดการสร้างงาน สร้างรายได้ในระยะยาวต่อไป และยังสามารถให้เกิดมีธุรกิจต่อเนื่องตามมา

ข. การกระจายรายได้และการกระจายความเจริญไปสู่ภูมิภาค การจัดการแข่งขันกีฬา นอกจากการจัดในเมืองหลวงแล้ว ได้มีการส่งเสริมให้มีการจัดการแข่งขันกีฬาในเมืองหลักหรือเมืองที่มีความพร้อมในภาคต่าง ๆ ของประเทศ จะเห็นได้จากการจัดการแข่งขันกีฬาแห่งชาติซึ่งจะมีการจัดหมุนเวียนไปตามภาคต่าง ๆ หรือการเป็นเจ้าภาพการจัดการแข่งขันกีฬานานาชาติที่ประเทศไทยได้มีการจัดการแข่งขันตามเมืองหลักที่มีศักยภาพในการจัดการแข่งขัน การกระจายการแข่งขันกีฬาไปยังส่วนต่าง ๆ ของประเทศเช่นนี้ ส่งผลให้เกิดการสร้างงานและการสร้างอาชีพให้แก่ประชาชนในท้องถิ่นนั้นๆ

ค. การพัฒนาด้านสาธารณูปโภค การเตรียมการจัดการแข่งขันกีฬาแต่ละครั้ง จะต้องมีการอำนวยความสะดวกแก่ผู้เข้าร่วมการแข่งขันกีฬา มีการพัฒนาเครือข่ายในการคมนาคมขนส่งทั้ง ทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ พัฒนาระบบโทรคมนาคมและการสื่อสาร ที่พัก สถานที่จัดการแข่งขันกีฬา และโครงสร้างพื้นฐานอื่น ๆ ที่จำเป็น สาธารณูปโภคเหล่านี้เป็นสิ่งก่อสร้างถาวรเมื่อการแข่งขันเสร็จสิ้นแล้วจะกลายเป็นสิ่งอำนวยความสะดวกต่อการท่องเที่ยว และบางแห่งยังสามารถพัฒนาให้เป็นสถานที่ท่องเที่ยวต่อไปได้ในอนาคต

ง. การพัฒนาการท่องเที่ยว การจัดการแข่งขันกีฬาไม่ว่าจะเป็นกีฬานานาชาติกีฬาสากล หรือกีฬาพื้นบ้าน วัตถุประสงค์หลักของเจ้าภาพในการจัดการแข่งขันก็คือ การส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่นั้นๆ ไปพร้อมกันด้วย

1.6 การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน เป็นการพัฒนาการท่องเที่ยวทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมเพื่อให้เกิดความยั่งยืนไปจากรุ่นสู่รุ่นโดยการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนนั้นเป็นการใช้ทรัพยากรทางการท่องเที่ยวที่มีอยู่อย่างรู้คุณค่าและใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด

บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา (2548 อ้างอิงใน สุทธิ เสริฐศรี. 2557) ได้กล่าวว่า การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนมีข้อควรคำนึงที่สำคัญอยู่ 8 ประการ คือ

1. การพัฒนาแบบยั่งยืนควรจะคำนึงถึงความต้องการของชุมชนในการจัดการแหล่งท่องเที่ยววนั้น ๆ ว่า คนในชุมชนต้องการที่จะเปิดชุมชนของตนให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวหรือไม่ หากไม่พร้อมที่จะเปิดชุมชนให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวก็ควรที่จะชะลอไปก่อน มิฉะนั้นจะเกิดการทะเลาะเบาะแว้งกันของคนในชุมชน ซึ่งจะทำให้ภาพลักษณ์ของชุมชนแย่ลง แต่ถ้าหากคนในชุมชนพร้อมใจกันเห็นด้วย กับ การเปิด

ชุมชนให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว นั้น จะต้องเตรียมความพร้อมทุก ๆ ด้าน ทั้งการจัดการแหล่งท่องเที่ยว การให้บริการนักท่องเที่ยว ตลอดจนการอนุรักษ์ในชุมชนให้เกิดความยั่งยืนสืบต่อไป

2. การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนควรคำนึงถึงความต้องการของตัวนักท่องเที่ยวที่มาเยือน ว่านักท่องเที่ยวที่มาเยือนนั้นต้องการอะไรจากชุมชนหรือแหล่งท่องเที่ยว นั้น ๆ ซึ่งความต้องการเหล่านี้ จะเป็นแนวทางในการจัดหา เพื่อตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ เพื่อสร้างความพอใจแก่นักท่องเที่ยว อันจะนำไปสู่การดึงดูดนักท่องเที่ยวให้มาเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวมากขึ้น จะทำให้ชุมชนเหล่านี้มีรายได้จากการท่องเที่ยวอีกด้วย

3. การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน จะต้องคำนึงถึงสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยว นั้น ๆ ด้วย ว่ามีสิ่งอำนวยความสะดวกอะไรที่มีแล้ว หากมีแล้วมีเพียงพอต่อความต้องการของนักท่องเที่ยวหรือไม่ หากไม่เพียงพอจะต้องเพิ่มจำนวนเท่าใด ซึ่งคำถามเหล่านี้เป็นแนวทางในการพิจารณาจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกให้เพียงพอต่อจำนวนนักท่องเที่ยวอย่างมีประสิทธิภาพ

4. การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนควรคำนึงถึงคุณค่าของสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมในแหล่งท่องเที่ยว นั้นว่า จะถูกกระทบหรือถูกทำลายหรือไม่ ซึ่งจะเป็นแนวทางพิจารณาในการดูแลรักษาคุณค่าของสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ และดำรงรักษาวัฒนธรรมประเพณีที่ดั้งเดิมของท้องถิ่น

5. การพัฒนาอย่างยั่งยืน ควรคำนึงถึงขีดความสามารถของชุมชนในการรับรองการท่องเที่ยวว่าจะสามารถรับรองนักท่องเที่ยวได้มากน้อยแค่ไหนจึงจะเหมาะสม ซึ่งเป็นแนวทางในการพิจารณาและกำหนดปริมาณและ มาตรฐานของการบริการด้านสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว พร้อมทั้งกิจกรรมทางการท่องเที่ยวที่เหมาะสม และพิจารณามาตรการจำกัดของนักท่องเที่ยวที่จะมาเยือนด้วย

6. การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ต้องคำนึงถึงประชาชนในการมีส่วนร่วมจัดการแหล่งท่องเที่ยวดังกล่าวซึ่งจะทำให้คนในชุมชนได้รับผลประโยชน์อะไรบ้างจากการท่องเที่ยว และพัฒนาคุณภาพชีวิตความเป็นอยู่ของคนในชุมชนดังกล่าวให้ดีขึ้นด้วย

7. การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ควรคำนึงถึงสิ่งปลูกสร้างในแหล่งท่องเที่ยว นั้น ๆ ว่า มีความกลมกลืนกับสภาพแวดล้อมของชุมชนหรือไม่ ชุมชนเน้นการจัดการความสะอาด ความสะอาดสบายตามมาตรฐานสากลหรือไม่ ทำให้สะท้อนถึงความสำเร็จที่เกิดขึ้นสามารถทำให้เกิดเอกลักษณ์ที่มีเสน่ห์เฉพาะตัวของท้องถิ่นตามมาตรฐานสากล

8. การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนควรคำนึงถึงแหล่งท่องเที่ยวแหล่งอื่นทั้งภายในประเทศและต่างประเทศที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันว่าแหล่งท่องเที่ยวแหล่งนั้นมีการจัดการและพัฒนาอย่างไรจึงประสบผลสำเร็จ ในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวที่มีให้มีความยั่งยืนมากขึ้น

2. แนวคิดพฤติกรรมและการรับรู้

2.1 แนวความคิดเกี่ยวกับพฤติกรรม

พฤติกรรม คือ สิ่งที่มีมนุษย์ได้กระทำโดยบุคคลอื่นสามารถสังเกตได้ หน่วยของพฤติกรรมเป็นการกระทำแต่ละอย่างและการกระทำทั้งหมดจะสื่อข่าวสารกับบุคคลอื่น เช่น คนวิ่ง หมายถึงการกระทำโดยบุคคลอื่นเห็นคนผู้นั้นวิ่ง มีหน่วยของพฤติกรรมเป็นการกระทำแต่ละอย่าง คือ แกว่งแขน, ก้าวเท้า, หายใจเร็ว ฯลฯ เมื่อนำเอาหน่วยต่างๆ ของการกระทำมารวมกัน ก็เท่ากับการวิ่ง ซึ่งสามารถสื่อให้คนอื่นทราบได้โดยรวมว่าเป็นการวิ่ง (Jacquelyn B. Carr. 1979 อ้างอิงใน ดารณี พานทอง และ สุรเสกข์ พงษ์หาญยุทธ. 2548)

การเกิดพฤติกรรมของมนุษย์นั้น มีจุดมุ่งหมายเพื่อที่จะปรับตัวให้เข้าได้กับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอๆ ให้มนุษย์อยู่รอดได้ในสังคม พฤติกรรมใดที่แสดงออกมาและเป็นที่ยอมรับของตนในสังคม พฤติกรรมนั้นก็ยังคงอยู่กับบุคคลนั้น แต่หากว่าสังคมไม่ยอมรับพฤติกรรมที่แสดงออกมานั้น ก็จะไม่เกิดพฤติกรรมซ้ำในบุคคลนั้นเมื่อเขาเข้าร่วมในสังคมนั้นๆ พฤติกรรมของคนเรานั้นเกิดขึ้นเนื่องจากว่าสิ่งเร้าในสังคมหรือสภาพแวดล้อมเข้ามากกระทบกับอวัยวะต่างๆ ของร่างกายและร่างกายเกิดปฏิกิริยาตอบสนอง การเกิดพฤติกรรม สามารถใช้ศึกษาทั้งพฤติกรรมของคนและสัตว์ แต่แตกต่างกันอยู่เพียงที่ว่า พฤติกรรมของคนที่เกิดจากสิ่งเร้าต่างๆ อาจแตกต่างกันออกไปในแต่ละบุคคล ทั้งนี้เพราะแต่ละบุคคลจะมีพื้นฐานด้านต่างๆ แตกต่างกันไป ซึ่งไม่อาจจะคาดคะเนปฏิกิริยาที่เกิดขึ้นได้อย่างถูกต้อง ความแตกต่างที่กล่าวถึงนี้เป็นความแตกต่างทางความเชื่อ, ทัศนคติในค่านิยม ซึ่งเราไม่สามารถจะบอกได้จากการสังเกตพฤติกรรม พฤติกรรมต่างๆ ของมนุษย์ไม่จำเป็นที่จะต้องอธิบายได้ว่าคนๆ นั้นมีความคิดหรืออารมณ์อย่างไรในบางครั้งบุคคลที่แสดงพฤติกรรมออกมานั้นก็ไม่เข้าใจตนเอง เพราะเรามักจะเชื่อในสิ่งที่เราพูดมากกว่าสิ่งที่เราทำ คนเราจะสามารถเข้าใจตนเองได้จากผู้อื่นที่สังเกตพฤติกรรมของเราและบอกให้เราได้รับ ดังนั้นการเข้าใจพฤติกรรมได้ดีก็โดยอาศัยการสื่อสารระหว่างบุคคล พฤติกรรมของแต่ละบุคคลจะได้รับอิทธิพลมาจากวัฒนธรรม, การศึกษา, ครอบครัว, ประสบการณ์ในอดีตและนิสัย คนเราเมื่อได้รับแรงจูงใจ (Motivation) จะมีปฏิกิริยาตอบสนองแตกต่างกัน (Jacquelyn B. Carr. 1979 อ้างอิงใน ดารณี พานทอง และ สุรเสกข์ พงษ์หาญยุทธ. 2548)

2.2 แนวความคิดเกี่ยวกับการรับรู้

การรับรู้เป็นกระบวนการทางจิตวิทยา ที่มีส่วนเข้ามาเกี่ยวข้องกับวิถีชีวิตประจำวันค่อนข้างมาก การรับรู้ถือว่าเป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อกระบวนการทางความคิดของบุคคล ซึ่งจะนำไปสู่การแสดงพฤติกรรมต่างๆ ปัจจุบันเราสามารถนำหลักการรับรู้วัตถุไปประยุกต์ใช้ในการตกแต่งอาคารสถานที่ การโฆษณา การออกแบบแฟชั่น หรือการแต่งกาย ส่วนการรับรู้บุคคลนั้นสามารถนำมาใช้ประโยชน์ในการพัฒนาตนเอง การรับรู้ที่ถูกต้องช่วยให้บุคคลเข้าใจและยอมรับบุคคลอื่น อีกทั้งสามารถนำหลักการรับรู้เพื่อการสร้างความประทับใจ ระหว่างบุคคลเมื่อต้องอยู่ในกลุ่มสังคม ส่วนทางธุรกิจก็สามารถนำเรื่องการรับรู้มาใช้ประโยชน์ในการสัมภาษณ์ประกอบการค้าคัดเลือกบุคลากร ตลอดจนบริหารการจัดการ ดังนั้นการศึกษาเพื่อให้เกิดความเข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการรับรู้ จึงเป็นสิ่งจำเป็นทั้งนี้เพื่อผู้เรียนจะได้นำไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

อวัยวะรับสัมผัส (Sensory organs) คือ เครื่องมือที่มนุษย์ใช้ทำหน้าที่สัมผัสสิ่งเร้ารอบตัว หรืออาจเรียกว่าเป็นเครื่องรับสัมผัส (Receptors)

อาการสัมผัส (Sensation) คือ อาการที่อวัยวะรับสัมผัสแต่ละชนิด สัมผัสกับสิ่งเร้า ระบบสัมผัส (Sensory system) ในทางจิตวิทยาได้แบ่งประเภทเครื่องรับสัมผัส (Receptors) ของร่างกายออกเป็น 7 ประเภท ซึ่งแต่ละประเภททำหน้าที่รับสัมผัสแตกต่างกันออกไปและได้แบ่งระบบรับสัมผัส (Sensory system) ออกเป็น 3 ระบบ (Dewey, 2007; Samon. 2006 อ้างอิงใน จิราภรณ์ ตังกิตติภรณ์. 2557) คือ

1. ระบบสัมผัสส่วนไกล (Higher sense Exteroceptors) ได้แก่

1.1 ตา (Eye) เป็นเครื่องรับสัมผัสในการมองเห็น แสง ภาพ หรือสิ่งเร้าทั้งในระยะใกล้และไกล ที่ตาสามารถมองเห็น

1.2 หู (Ear) เป็นเครื่องรับสัมผัสในการได้ยินเสียงต่างๆ ซึ่งเป็นสิ่งเร้าที่หูสามารถรับสัมผัสได้ในระยะใกล้และไกล

2. ระบบสัมผัสส่วนใกล้ (Lower sense Proprioceptors) ได้แก่

2.1 จมูก (Nose) เป็นเครื่องรับสัมผัสในการดมกลิ่น ซึ่งสิ่งเร้าจะต้องอยู่ใกล้ๆ จึงจะทำให้จมูกสัมผัสกลิ่นได้

2.2 ลิ้น (Tongue) เป็นเครื่องรับสัมผัสที่จะทำให้เกิดการรับรสได้

2.3 ผิวหนัง (Skin) เป็นเครื่องมือรับสัมผัสทางกายสัมผัส เกี่ยวกับการเจ็บ (Pain) อุณหภูมิ (Temperature) การกด (Pressure) ซึ่งสิ่งเร้าที่มาเร้ากายสัมผัส จะต้องมาแตะหรือกระทบกับผิวหนัง

3. ระบบสัมผัสส่วนลึก (Deep Sense interoceptors) ได้แก่

3.1 สัมผัสการเคลื่อนไหว (Kinesthesia) เป็นเครื่องรับสัมผัสในกล้ามเนื้อ (Muscle) เอ็น (Tendon) ข้อต่อต่างๆ (Joint) ทำหน้าที่ให้มนุษย์รู้ว่า ร่างกายมีการเคลื่อนไหวอย่างไรและอยู่ในสภาพเช่นไร

3.2 สัมผัสการทรงตัว (Vestibular Sense) เป็นเครื่องรับสัมผัสที่ทำหน้าที่ให้มนุษย์มีการทรงตัว อยู่ในสภาพสมดุลเสมอ (Equilibrium) และทำหน้าที่รักษาสภาพการณ์ของร่างกายให้อยู่ในความปกติ เครื่องรับสัมผัสการทรงตัวนี้อยู่ในหูตอนใน

การรับรู้ (Perception) คือ กระบวนการที่อินทรีย์ หรือสิ่งที่มีชีวิตพยายามทำความเข้าใจสิ่งแวดล้อมโดยผ่านทางอวัยวะรับสัมผัสทั้ง 5 คือ ตา หู จมูก ลิ้น และผิวหนัง กระบวนการนี้จะเริ่มจากอวัยวะรับสัมผัส (Sensory organs) สัมผัสกับสิ่งเร้าแล้วส่งกระแสประสาทไปยังระบบประสาทส่วนกลาง จากนั้นสมองจะอาศัยประสบการณ์เดิม แรงจูงใจ อารมณ์ สติปัญญา ฯลฯ เพื่อแปลความหมายของอาการสัมผัส (Sensation) ออกมาเป็นการรับรู้

การรับรู้ในชีวิตประจำวันสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 กลุ่มใหญ่ๆ คือ การรับรู้วัตถุ (Material Perception) และการรับรู้บุคคล (Human perception) เพื่อให้กระบวนการรับรู้ทั้ง 2 ประเภทนี้มีประสิทธิภาพนั้นคือ การรับรู้มีความถูกต้อง แม่นยำ และชัดเจน สิ่ง que ผู้รับรู้ต้องให้ความสำคัญและใส่ใจเพื่อสร้างการตระหนักรู้ที่ถูกต้อง คือ ภาพ (Figure) และพื้น (Ground) (Lowry & Cook. 1999 อ้างอิงใน จิราภรณ์ ตั้งกิตติภาภรณ์. 2557)

1. ภาพ (Figure) หมายถึง ส่วนของสิ่งเร้าที่มีรูปร่างและขอบเขตชัดเจนที่ผู้รับรู้สนใจ และใส่ใจในการรับรู้

2. พื้น (Ground) หมายถึง ส่วนของสิ่งเร้าที่มีขอบเขตไม่ชัดเจน ซึ่งผู้รับรู้ไม่สนใจและใส่ใจในการรับรู้

3. แนวคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของชุมชน

3.1 แนวคิดการมีส่วนร่วมของชุมชน

ยุวัฒน์ วุฒิเมธี (2526 อ้างอิงใน นิจิรา คลังสมบัติ. 2557) กล่าวว่าการมีส่วนร่วม หมายถึง การเปิดโอกาสให้ประชาชน ได้มีส่วนร่วมในการคิดริเริ่ม การพิจารณาตัดสินใจ การร่วมปฏิบัติและร่วมรับผิดชอบในเรื่องต่างๆ อันมีผลกระทบต่อตัวประชาชน

วิมลสิริ เหมทานนท์ (2546) กล่าวว่า การมีส่วนร่วมมีความหมายใน 2 ลักษณะ คือ การมีส่วนร่วมในลักษณะที่เป็นกระบวนการของการพัฒนา โดยให้ประชาชนเข้ามามีส่วนในกระบวนการพัฒนา ตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงสิ้นสุดโครงการ ได้แก่ การร่วมกันค้นหาปัญหา การวางแผน การตัดสินใจ การระดมทรัพยากร และเทคโนโลยีในท้องถิ่น การบริหารจัดการ การติดตามผล รวมทั้งการรับประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นจากโครงการ โดยการพัฒนาดังกล่าวต้องสอดคล้องกับวิถีชีวิตและวัฒนธรรมของชุมชน และอีกประเภทหนึ่งคือ การมีส่วนร่วมในนัยการเมือง กล่าวคือ เป็นการใช้สิทธิอำนาจและหน้าที่ตามกฎหมาย เพื่อนำมาสู่การบริหารงานภายใต้ระบอบประชาธิปไตย ไม่ว่าจะเป็นการร่วมออกเสียงเลือกตั้ง หรือแม้การทำประชาพิจารณ์

โคเฮน และ อัฟฮอฟ (Cohen and Uphoff. 1981 อ้างอิงใน อรวรรณ เกิดจันทร์. 2557) ได้ให้ความหมาย การมีส่วนร่วมของชุมชนไว้ว่า การมีส่วนร่วมของชุมชน หมายถึง การสร้างโอกาสให้สมาชิกทุกคนของชุมชน ได้เข้ามามีส่วนร่วมช่วยเหลือและเข้ามามีอิทธิพลต่อกระบวนการดำเนินกิจกรรมในการพัฒนา รวมถึงได้ผลประโยชน์จากการพัฒนานั้นอย่างเสมอภาค

สรุปได้ว่าการมีส่วนร่วมของชุมชนนั้นคือการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้าไปมีส่วนร่วม ในการตัดสินใจ การวางแผน การระดมความคิดร่วมกัน การดำเนินงานด้วยกัน ซึ่งประชาชนอาจจะได้รับประโยชน์จากการมีส่วนร่วมนั้นๆ

3.2 ลักษณะของการมีส่วนร่วมของประชาชน

มิตรา สามารถ (2543 อ้างอิงใน กษมา เตรียมพิทักษ์. 2554) ได้กล่าวถึงลักษณะของการเข้ามามีส่วนร่วมของประชาชน ได้แก่

3.2.1 พื้นฐานของการเข้าร่วม ลักษณะที่เข้ามามีส่วนร่วมมาจากแรงจูงใจภายในจะเป็นแรงหนุนหรือช่วยให้ประชาชนมีความกระตือรือร้นที่จะเข้ามามีส่วนร่วม การมีส่วนร่วมที่มาจากปัจจัยภายนอก โดยอาศัยอำนาจบารมีหรือแรงบีบบังคับจากผู้มีอำนาจ ความเกรงใจ หรืออิทธิพลของผู้มีอำนาจจากชุมชนเอง ถึงสามารถกระทำได้สำเร็จแต่ก็ไม่มีผลผูกพันทางจิตใจ ความยั่งยืนต่อเนื่องของกิจกรรมหรือโครงการต่างๆก็จะลดลง

3.2.2 รูปแบบของการเข้าร่วม การเข้าร่วมของประชาชนนั้น เป็นการเข้าร่วมโดยผ่านองค์กรจัดตั้งของประชาชนเอง โดยเฉพาะกิจกรรมที่คำนึงถึงผลประโยชน์ที่ได้รับของประชาชนสำหรับการเข้าร่วมกิจกรรมโดยผ่านตัวแทนกลุ่ม เช่น กรรมการหมู่บ้าน การเข้าร่วมของประชาชนจะอยู่ในลักษณะผู้ให้การสนับสนุนและให้ความช่วยเหลือ

3.2.3 ขอบเขตของการมีส่วนร่วมเป็นช่วงเวลาการมีส่วนร่วม การใช้เวลาเข้าร่วมกิจกรรมหรือโครงการต่างๆ จะใช้เวลามากน้อยต่างกัน ความถี่ต่างกัน จำนวนครั้งที่เข้าร่วม ความสม่ำเสมอและฤดูกาลที่เหมาะสม ช่วงเวลาที่ใช้กิจกรรมแต่ละครั้ง

3.2.4 ผลของการเข้าร่วมและลักษณะการเข้ามามีส่วนร่วมของประชาชนทำให้เกิดการรวมพลังที่จะสร้างอำนาจต่อรองให้ชุมชนมีศักยภาพเป็นของตนเอง สร้างปฏิสัมพันธ์อันดี มีความสามัคคีในชุมชน

3.3 แนวทางการส่งเสริมให้ประชาชนท้องถิ่นมีส่วนร่วมและได้รับประโยชน์

บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา (2542 อ้างอิงใน วรากร จันทรเสนา. 2549) กล่าวว่า การส่งเสริมให้ประชาชนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่ง ควรมีการพิจารณาถึงสิ่งต่อไปนี้ คือ

3.3.1 ดำเนินการให้ชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการกำหนดความต้องการในการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนในพื้นที่ของตนเอง โดยพิจารณาจากที่ตั้ง กิจกรรมความพร้อมและความต้องการของชุมชนท้องถิ่น รวมทั้งมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน

3.3.2 ดำเนินการให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดการศึกษาและเผยแพร่ความรู้ ความเข้าใจในเรื่องการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนในสื่อต่าง ๆ ทั้งในระบบและนอกระบบแก่เยาวชน ประชาชน หรือผู้นำท้องถิ่น

3.3.3 ส่งเสริมให้ธุรกิจท่องเที่ยวในท้องถิ่นรวมตัวกันเป็นชมรมหรือสหกรณ์เพื่อร่วมกำหนดทิศทางในการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนและเพื่อความเข้มแข็งมีอำนาจต่อรองทางการตลาด อันจะทำให้ธุรกิจท่องเที่ยวของท้องถิ่นสามารถดำรงอยู่ได้ในเชิงธุรกิจ โดยให้องค์กรพัฒนาเอกชนและนักวิชาการได้เข้ามามีส่วนร่วมเป็นที่ปรึกษาแนะนำการจัดการ

3.3.4 ในการดำเนินการใด ๆ ควรคำนึงถึงทรัพยากรท้องถิ่นเป็นอันดับแรก ไม่ว่าจะเป็นบุคคลากร วัสดุุดิบ ภูมิปัญญาท้องถิ่นและเอกลักษณ์ทางท้องถิ่น

3.4 วิธีการมีส่วนร่วม

Cohen and Uphoff (1980 อ้างอิงใน ประจักษ์ วิฑูรเศรษฐ์. 2551) ได้แบ่งการมีส่วนร่วมออกเป็น 4 ชนิด ดังนี้

3.4.1 การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ (Decision Making) ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน คือ การริเริ่มตัดสินใจ ดำเนินการตัดสินใจ และตัดสินใจปฏิบัติการ

3.4.2 การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติการ (Implementation) ประกอบด้วย การสนับสนุนด้านทรัพยากรการบริหาร และการประสานความร่วมมือ

3.4.3 การมีส่วนร่วมในผลประโยชน์ (Benefits) ไม่ว่าจะเป็ผลประโยชน์ทางด้านวัสดุ ผลประโยชน์ทางด้านสังคม หรือผลประโยชน์ส่วนบุคคล

3.4.4 การมีส่วนร่วมในการประเมิน (Evaluation)

3.5 ความหมายของความคิดเห็น

สุวรรณภรณ์ สุวรรณศรี (2555) กล่าวว่า ความคิดเห็น หมายถึง การแสดงออกถึงเรื่องใดเรื่องหนึ่งของบุคคลหรือกลุ่มคนที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดโดยเฉพาะ ด้วยการพูดหรือการเขียน ซึ่งในการแสดงออกนี้ต้องอาศัยพื้นฐานความรู้ ประสบการณ์ และพฤติกรรมระหว่างบุคคล เป็นเครื่องช่วยในการพิจารณาและประเมินค่าก่อนที่จะมีการตัดสินใจแสดงออกซึ่งการแสดงออกของความคิดเห็นนี้อาจจะเป็นไปในทางเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยก็ได้ในบางสภาพการณ์ความคิดเห็น อาจจะถูกอยู่ในลักษณะเห็นด้วยมาก หรือเห็นน้อยน้อยก็ได้

ธิดา ชูทวี (2550) กล่าวว่า ความคิดเห็น หมายถึง การแสดงออกทางอารมณ์ ความรู้สึก การยอมรับหรือไม่ยอมรับ การเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่เกิดขึ้นด้วยการพูด เขียนหรือสื่อสารให้บุคคลอื่นได้รับรู้โดยอาศัยพื้นฐานความรู้ ประสบการณ์ ค่านิยม และสภาพแวดล้อม ตลอดจนอารมณ์ความรู้สึกของบุคคลนั้นเป็นปัจจัยที่ทำให้เกิดปฏิกิริยาตอบสนองซึ่งความคิดเห็นของบุคคลอาจจะเป็นที่ยอมรับหรือปฏิเสธจากบุคคลอื่นก็ได้ ทั้งนี้ความคิดเห็นยังสามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามกาลเวลาและสภาพแวดล้อมที่เป็นอยู่

ศรัณย์ พงษ์รัตนานุกูล (2548 อ้างอิงใน กริฑาทักส์ สงศรี. 2555) สรุปความคิดเห็นคือ การแสดงออกทางความคิด ท่าทีความรู้สึกที่มีต่อบุคคลหรือสิ่งใดสิ่งหนึ่งอันเป็นผลให้เกิดจากการเรียนรู้หรือประสบการณ์ซึ่งมีลักษณะส่งเสริมคือพอใจ นิยมชมเชย สนับสนุน ปฏิบัติตามด้วยความเต็มใจ หรือลักษณะต่อต้านคือการขัดแย้งไม่ร่วมมือปฏิบัติตาม

จากความหมายของความคิดเห็นของบุคคลต่างๆ พอจะสรุปได้ว่า ความคิดเห็น หมายถึง สิ่ง ที่แสดงออกมาจากความคิดข้างในจิตใจ ซึ่งจะแสดงอารมณ์ออกมาในลักษณะการพูดหรือการเขียนโดยปัจจัยเหล่านี้จะมีความแตกต่างกันไปในแต่ละบุคคล ความคิดเห็นที่ออกมา นั้นจะขึ้นอยู่กับ พื้นฐานความรู้ ประสบการณ์ ทัศนคติ ความเชื่อของคน

3.6 องค์ประกอบความคิดเห็น

จากการศึกษาเรื่ององค์ประกอบของความคิดเห็น เทรนดิส ชนะจิต เกตุอุไร (2549 อ้างอิงใน อัมพาพร นพรัตน์. 2558) ได้อธิบายว่า องค์ประกอบของความคิดเห็นมี 3 ส่วน ได้แก่

3.6.1 องค์ประกอบด้านความรู้ (Cognitive Component) ได้แก่ ความรู้และความคิดที่บุคคลมีต่อสิ่งเร้า ซึ่งอาจจะเป็นบุคคล กลุ่มหรือภาวะการณ์ใดๆ ความรู้และความคิดดังกล่าวจะเป็นส่วนกำหนดลักษณะและทิศทางของความคิดเห็นของบุคคล กล่าวคือ ถ้าบุคคลมีความรู้และการติดต่อกับสิ่งเร้าได้ครบถ้วนแล้วบุคคลจะมีความคิดเห็นต่อสิ่งเร้าในทางบวกหรือลบชัดเจนขึ้น

3.6.2 องค์ประกอบด้านความรู้สึก (Affective Component) ได้แก่ อารมณ์หรือความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้า อารมณ์หรือความรู้สึกดังกล่าว จะเป็นสิ่งกำหนดลักษณะและทิศทางของความคิดเห็นของบุคคล กล่าวคือ ถ้าบุคคลมีอารมณ์หรือความรู้สึกที่ดีต่อสิ่งใด บุคคลก็จะมีความคิดเห็นทางบวกต่อสิ่งนั้น แต่ถ้าบุคคลมีอารมณ์หรือความรู้สึกไม่ดีต่อสิ่งใด บุคคลจะมีความคิดเห็นในทางลบ

3.6.3 องค์ประกอบด้านพฤติกรรม (Behavior Component) คือพฤติกรรมของบุคคลที่แสดงออกต่อสิ่งเร้าอย่างใดอย่างหนึ่ง พฤติกรรมดังกล่าวจะเป็น สิ่งบอกลักษณะและทิศทางของความคิดเห็นของบุคคล กล่าวคือ ถ้าพฤติกรรมของบุคคลที่จะแสดงออกต่อสิ่งเร้านั้นชัดเจนแน่นอน ความคิดเห็นย่อมมีลักษณะเป็นบวกหรือลบชัดเจน

4. แนวคิดเกี่ยวกับผลกระทบจากการท่องเที่ยว

4.1 ผลกระทบทางด้านเศรษฐกิจ

การที่ผู้คนได้เดินทางท่องเที่ยวจากสถานที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่ง ก่อให้เกิดการเคลื่อนไหวของนักท่องเที่ยวและการเคลื่อนไหวทางเศรษฐกิจ โดยในขั้นต้นหรือกระบวนการเดินทางของแต่ละบุคคลในแต่ละช่วงย่อมมีการใช้จ่ายเกิดขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการใช้จ่ายก่อนเดินทาง การเตรียมอุปกรณ์ สัมภาระในการเดินทางท่องเที่ยว ค่าตรวจสุขภาพก่อนเดินทาง หรือการใช้จ่ายระหว่างเดินทาง เช่นค่าที่พัก ค่าอาหาร ค่าพาหนะ ฯลฯ หรือกระทั่งค่าใช้จ่ายหลังเดินทางด้วย เช่น ค่าล้างฟิล์มถ่ายรูป เป็นต้น กระบวนการดังกล่าว ทำให้เกิดธุรกิจที่ผลิตสินค้าและบริการเพื่อตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นอย่างกว้างขวาง จึงจัดได้ว่าได้รับประโยชน์ทางเศรษฐกิจจากการท่องเที่ยวในทางตรงและทางอ้อม นอกจากนี้การท่องเที่ยวมีผลต่อการเพิ่มรายได้ประชาชาติ และเป็นแหล่งที่มาของเงินตราต่างประเทศ เนื่องจากปัจจัยด้านการสะสมทุนทรัพยากรธรรมชาติ ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ทรัพยากรมนุษย์ และการเพิ่มผลผลิต ในด้านต่างซึ่งประเทศที่กำลังพัฒนา ไม่สามารถแสวงหาปัจจัยดังกล่าวได้ครบถ้วน จำเป็นต้องอาศัยปัจจัยจากต่างประเทศด้วย (ศรีัญญา วรากุลวิทย์. 2551 อ้างอิงใน อินทุอร รัตบรรพพต. 2553) และจากการที่เงินตราต่างประเทศไหลเข้าสู่ประเทศ ทำให้เกิดการลงทุนในการผลิตสาขาต่างๆ เพื่อผลิตสินค้าและบริการรองรับและสนองความต้องการของนักท่องเที่ยว เป็นผลให้เกิดการสร้างงานและการ

ประกอบอาชีพต่างๆแก่ประชาชน ซึ่งการสร้างงานนี้เป็นการกระจายรายได้ให้แก่ประชาชนในระดับต่างๆ มากมายหลายสาขาอย่างมีประสิทธิภาพ

แม้การท่องเที่ยวจะทำให้เกิดผลกระทบทางด้านบวกแก่เศรษฐกิจของประเทศ แต่ก็ยังสามารถทำให้เกิดผลกระทบด้านลบแก่เศรษฐกิจได้เช่นกัน คือ ค่าครองชีพสูงขึ้น (Lundberg, 1990 อ้างอิงใน อินทอร รัตบรรพต. 2553) ซึ่งเงินตราต่างประเทศที่นักท่องเที่ยวนำมาใช้จ่ายในการซื้อสินค้าและบริการ มีมูลค่าสูงกว่าเงินตราท้องถิ่น ทำให้นักท่องเที่ยวมีอำนาจในการซื้อสูง รวมทั้งความต้องการสินค้าและบริการเพิ่มขึ้นในแหล่งท่องเที่ยวต่างๆที่มีปริมาณนักท่องเที่ยวมาก ราคาสินค้าบริการจึงสูงขึ้นกว่าท้องถิ่น ทำให้ประชาชนในท้องถิ่นหรือในประเทศต้องซื้อสินค้าในราคาสูงด้วย เช่น ราคาอาหาร ค่าเช่าสถานที่พักรแรม ค่าขนส่ง และค่าแรงสูงขึ้นในแหล่งท่องเที่ยวหลักของประเทศ ได้แก่ ภูเก็ต หาดใหญ่ พัทยา เชียงใหม่ และกรุงเทพมหานคร ฯลฯ ซึ่งไม่ใช่แค่เพียงแค่ราคาของสินค้าจะสูงขึ้นเท่านั้น มูลค่าของที่ดินและสิ่งก่อสร้างก็มีราคาแพง เพราะมีการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเกิดขึ้น ณ ที่ใด ก็จะทำให้เกิดการกระตุ้นให้ราคาที่ดินและสิ่งก่อสร้างสูงมากขึ้น ความมั่นคงก็จะเป็นของเจ้าของที่ดินและเจ้าของกิจการก่อสร้าง ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นนักธุรกิจนอกพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวที่มาลงทุนซื้อที่ดินก่อน รายได้และผลประโยชน์ต่างๆก็จะไม่กระจายสู่ประชาชนในท้องถิ่นเท่าที่ควร

จากผลกระทบที่กล่าวมาข้างต้นสอดคล้องกับแนวคิดของ บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา (2542 อ้างอิงใน ศุภธิดา ก้อนศิลา. 2555) ที่อธิบายถึงผลกระทบของการท่องเที่ยวด้านเศรษฐกิจที่มีต่อคนในชุมชน ซึ่งสามารถสรุปเป็นประเด็นหลักๆ ดังนี้

4.1.1 ผลกระทบด้านบวกของการท่องเที่ยวต่อชุมชนท้องถิ่นด้านเศรษฐกิจ ได้แก่

ก. การท่องเที่ยวช่วยสร้างอาชีพและการจ้างงานแก่ชุมชนท้องถิ่นเพราะธุรกิจท่องเที่ยว เป็นธุรกิจที่ต้องใช้แรงงานมาก (Labor Intensive) จึงเปิดโอกาสให้เกิดการจ้างงานภายในชุมชน ทั้งทางตรงและทางอ้อม นอกจากนี้ยังช่วยกระตุ้นเกิดการคิดค้นนำทรัพยากรที่ไร้ค่ามาประดิษฐ์เป็นสินค้าที่ระลึกจำหน่ายให้แก่นักท่องเที่ยว นับเป็นการสร้างอาชีพและการจ้างงานให้แก่ชุมชนเพิ่มมากขึ้น

ข. เมื่อมีการท่องเที่ยวเข้าไปจะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางเศรษฐกิจของชุมชนเนื่องจากโครงสร้างทางเศรษฐกิจการผลิตของชุมชนแต่ดั้งเดิมจะเป็นเศรษฐกิจการเกษตร ครั้นชุมชนท้องถิ่นเกิดการท่องเที่ยว จึงมีการลงทุนผลิตสินค้าและบริการทางการท่องเที่ยว เป็นสาเหตุให้เกิดการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางเศรษฐกิจของชุมชน จากเศรษฐกิจการเกษตรไปสู่เศรษฐกิจอุตสาหกรรม การท่องเที่ยว จึงทำให้เกิดการขยายตัวของธุรกิจการท่องเที่ยวในชุมชนท้องถิ่นเพิ่มมากขึ้น เพื่อสามารถสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวอย่างเพียงพอ

ค. เป็นการนำรายได้สู่ชุมชนท้องถิ่น กล่าวคือ เมื่อชุมชนมีการสร้างอาชีพและการจ้างงานจากการท่องเที่ยว ย่อมก่อให้เกิดรายได้สู่ชนบทท้องถิ่น เนื่องจากนักท่องเที่ยวได้นำเงินไปใช้จ่าย ซื้อสินค้าและบริการท่องเที่ยวจากชุมชนท้องถิ่น ทำให้รายได้เข้าสู่ชุมชนท้องถิ่น

ง. เกิดการกระจายรายได้สู่ภูมิภาค กล่าวคือ เมื่อชุมชนท้องถิ่นมีรายได้จากการท่องเที่ยวย่อมหมายถึงการกระจายรายได้สู่ภูมิภาค อันจะก่อให้เกิดการพัฒนาสร้างความเจริญแก่ชุมชนท้องถิ่นในภูมิภาค

จ. การท่องเที่ยวช่วยเพิ่มรายได้ต่อหัวต่อชุมชนท้องถิ่น อันเป็นเครื่องชี้สถานะทางการเศรษฐกิจของประชาชนในชุมชนท้องถิ่นว่ามีความกินดีอยู่ดีขึ้น

ฉ. การท่องเที่ยวก่อให้เกิดประโยชน์การกระตุ้นการผลิตสินค้าอื่นๆของชุมชนท้องถิ่น กล่าวคือ เมื่อชุมชนท้องถิ่นมีรายได้ต่อหัวของประชากรสูงขึ้น ทำให้ประชาชนในชุมชนท้องถิ่นสามารถนำรายได้ไปใช้จ่ายมากขึ้น ก่อให้เกิดหารหมุนเวียนทางเศรษฐกิจของชุมชนท้องถิ่นกระตุ้นให้เกิดการผลิตด้านอื่นๆและนำทรัพยากรของชุมชนในท้องถิ่นมาใช้ให้เกิดประโยชน์มากขึ้น

4.1.2 ผลกระทบด้านลบของการท่องเที่ยวต่อชุมชนท้องถิ่นด้านเศรษฐกิจที่แสดงออกมาในรูป ของปัญหาต่างๆ คือ

ก. เกิดปัญหารายได้เป็นฤดูกาลแก่ชุมชนท้องถิ่น จึงก่อให้เกิดปัญหารายได้ที่ไม่สม่ำเสมอขึ้นตามฤดูกาลท่องเที่ยว โดยเฉพาะในฤดูกาลท่องเที่ยววันหยุด (Low Season) ก็จะมีรายได้จากการท่องเที่ยวน้อยลงด้วย เป็นต้นเหตุให้ชุมชนไม่สามารถพึ่งรายได้จากการท่องเที่ยวเป็นหลักได้เพราะจะมีความเสี่ยงสูง อีกทั้งเกิดปัญหาการว่างงานในช่วงนอกฤดูกาลท่องเที่ยวด้วย

ข. เกิดปัญหาคุณภาพของแรงงานในชุมชนท้องถิ่น กล่าวคือ เมื่อชุมชนท้องถิ่นมีการท่องเที่ยวเกิดขึ้นย่อมต้องการแรงงานด้านการท่องเที่ยวมากขึ้น เป็นเหตุให้เกิดการถ่ายเทแรงงานจากชุมชนท้องถิ่นอื่นเข้ามาทำงานในชุมชนท้องถิ่นที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว และมีแรงงานส่วนหนึ่งด้อยคุณภาพเข้ามาด้วย ก่อให้เกิดผลเสียต่อการท่องเที่ยวโดยรวม อีกทั้งยังต้องเสียค่าใช้จ่ายในการพัฒนาคุณภาพแรงงานมากขึ้น

ค. เกิดปัญหาราคาค่าครองชีพแก่ชุมชน กล่าวคือ เมื่อชุมชนท้องถิ่นมีการท่องเที่ยวเกิดขึ้น ย่อมต้องการสินค้าและบริการทางการท่องเที่ยวมากขึ้น เพื่อสนองความต้องการของนักท่องเที่ยว เป็นเหตุให้ผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวถือโอกาสโก่งราคาสินค้าและบริการท่องเที่ยวให้สูงขึ้น เกิดภาวะเงินเฟ้อขึ้นในท้องถิ่น ทำให้ค่าครองชีพของชุมชนท้องถิ่นสูงขึ้นตาม นอกจากนี้ยังทำให้ราคาที่ดินของชุมชนท้องถิ่นเพิ่มสูงขึ้น เพราะแย่งกันประมูลซื้อที่ดินที่มีทำเลดีเหมาะสมกับการท่องเที่ยว ยิ่งทำให้เกิดเงินเฟ้อมากขึ้น

ง. เกิดปัญหาการสั่งซื้อสินค้าจากต่างประเทศแก่ชุมชน เพราะความต้องการผลิตสินค้าและบริการทางการท่องเที่ยวมากขึ้น และเพื่อสนองความต้องการของนักท่องเที่ยว

จ. ปัญหาการแก่งแย่งผลประโยชน์แก่ชุมชน นำมาซึ่งการแข่งขันในการผลิตและจำหน่ายสินค้าบริการทางการท่องเที่ยว เป็นเหตุให้เกิดการแก่งแย่งผลประโยชน์ขึ้นในหมู่ผู้ประกอบการท่องเที่ยวของชุมชน ซึ่งอาจมีการตัดราคาและยอมขาดทุนซึ่งเป็นผลเสียต่อเศรษฐกิจโดยรวม

ฉ. เกิดปัญหาส่วนแบ่งผลประโยชน์อันควรได้ของชุมชนท้องถิ่น เพราะการท่องเที่ยวอาจเปิดโอกาสให้บุคคลภายนอกชุมชนเข้ามาดำเนินธุรกิจท่องเที่ยวในชุมชน ทำให้ชุมชนท้องถิ่นได้รับส่วนแบ่งผลประโยชน์จากการท่องเที่ยวในอัตราส่วนค่อนข้างน้อย ซึ่งในความถูกต้องและผลประโยชน์จากการท่องเที่ยวสวนใหญ่ควรตกอยู่กับคนในชุมชนท้องถิ่นนั้น

ช. เกิดปัญหาค่าใช้จ่ายในการจัดระเบียบชุมชนท้องถิ่น เนื่องจากเมื่อมีการท่องเที่ยวเกิดขึ้นทำให้มีนักท่องเที่ยวและแรงงานต่างถิ่นหลั่งเข้ามา จึงสร้างปัญหาให้กับชุมชน โดยต้องเสียค่าใช้จ่ายเพิ่มมากขึ้น เพื่อการจัดระเบียบชุมชนเพื่อคงไว้ซึ่งการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนต่อไป เช่นค่าใช้จ่ายในการกำจัดของเสียและขยะมูลฝอย ค่าใช้จ่ายในการบูรณะซ่อมแซมความเสียหายของทรัพยากรท่องเที่ยว ค่าใช้จ่ายในการจัดสาธารณูปโภค

ซ. เกิดปัญหาในราคาที่ดินในชุมชนท้องถิ่นสูงขึ้น เนื่องจากการท่องเที่ยวก่อให้เกิดการขยายตัวของธุรกิจท่องเที่ยว ซึ่งธุรกิจนี้จำเป็นต้องใช้ที่ดินที่มีทำเลดี ก่อให้เกิดภาวะเงินเฟ้อ แม้ว่าราคาที่ดินราคาสูง อาจเป็นผลดีต่อเจ้าของที่ดิน เพราะสามารถขายที่ดินราคาดี แต่ในระยะยาวจะเป็นผลเสียต่อชุมชน โดยเฉพาะคนรุ่นใหม่ของชุมชนที่ต้องการตั้งหลักฐานให้แก่ครอบครัวจำเป็นต้องมีที่ดินสำหรับปลูกบ้านหรือทำมาหากิน ก็จะไม่มีการลงทุนทางเศรษฐกิจพอซื้อได้ยิ่งบรรพบุรุษไม่มีที่ดินยกให้แก่ลูกหลาน ก็จะทำให้เกิดการอพยพออกนอกชุมชนหรือทำการบุกรุกป่าสงวนและที่ดินสาธารณะประโยชน์อื่น

4.2 ผลกระทบทางด้านสังคมและวัฒนธรรม

วิภาดา ศุภรัฐปริษา (2553) การท่องเที่ยวได้ส่งผลกระทบต่อสังคมและวัฒนธรรมทั้งด้านบวกและด้านลบ โดยผลกระทบต่อสังคมในด้านบวกนั้นช่วยทำให้เกิดการสร้างสรรคความเจริญสู่สังคม ยกมาตรฐานการครองชีพและคุณภาพชีวิตของชุมชนให้ดีขึ้น สร้างความเข้าใจอันดีระหว่างนักท่องเที่ยวกับชุมชน เสริมสร้างการศึกษาและความปลอดภัยแก่ชุมชน และป้องกันการอพยพย้ายถิ่นของคนในชุมชนอีกด้วย ในขณะที่เดียวกันก่อให้เกิดผลกระทบในด้านลบต่อสังคมด้านการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตและค่านิยมในชุมชน ความผูกพันของคนในครอบครัว การอพยพย้ายถิ่นเข้ามา และการหลอกลวงเอาใจเอาเปรียบนักท่องเที่ยว เป็นต้น นอกจากนั้นเมื่อพิจารณาผลกระทบจากการท่องเที่ยวด้านวัฒนธรรมในด้านบวก

พบว่าเป็นการใช้วัฒนธรรมชุมชนท้องถิ่นและทรัพยากรท่องเที่ยวให้ผลตอบแทนเป็นรายได้จากการท่องเที่ยว เป็นการสร้างความเข้าใจแก่นักท่องเที่ยวเกี่ยวกับวัฒนธรรมของชุมชนท้องถิ่น ทำให้เกิดความเข้าใจและยอมรับในคุณค่าทางมรดกวัฒนธรรมของชุมชน การทำลายศิลปวัตถุของชุมชนท้องถิ่นโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์ การลดคุณค่าของงานศิลปหัตถกรรม ความขัดแย้งระหว่างเจ้าของท้องถิ่นกับพฤติกรรม การแต่งกายบางอย่างของนักท่องเที่ยว เป็นต้น

สิรินกานต์ ผ่องประเสริฐ (2558) ผลกระทบทางสังคม เป็นผลกระทบที่เกิดจากการท่องเที่ยว คือ ทำให้เกิดการฟื้นฟูบ้านเมืองและปรับปรุงสภาพลักษณะของประเทศ หรือ เกิดการสร้างชื่อเสียงสู่นานาชาติ ประเทศ ทำให้คุณภาพชีวิตดีขึ้น ได้พบปะผู้คนใหม่ๆ มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ นอกจากนี้ อาจก่อให้เกิดความเสียหายจากบริเวณแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬา หรือ เกิดปัญหาอาชญากรรมสูงขึ้น ผลกระทบทางวัฒนธรรม เป็นผลกระทบที่เกิดจากการท่องเที่ยว คือ ทำให้เกิดการสนับสนุนกิจกรรมทางวัฒนธรรมที่หลากหลาย มีการเปลี่ยนวัฒนธรรมระหว่างนักท่องเที่ยวกับผู้อยู่อาศัย เกิดผลกระทบทางบวกในด้านอัตลักษณ์วัฒนธรรมของเมืองและช่วยสร้างแรงจูงใจให้เกิดการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่น ผู้คนและแฟนกีฬาให้ความสนใจกับการแข่งขันกีฬาหรือกิจกรรมกีฬาจนเป็นวัฒนธรรม นอกจากนี้ อาจส่งผลเสียต่อวัฒนธรรมท้องถิ่น และ เกิดการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมประเพณี

นอกจากนี้ บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา (2542 อ้างอิงใน ศุภธิดา ก้อนศิลา. 2555) ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับผลกระทบของการท่องเที่ยวต่อชุมชนท้องถิ่นโดยได้แบ่งออกเป็นผลกระทบด้านสังคม และ ผลกระทบด้านวัฒนธรรมอย่างเด่นชัด ดังนี้คือ

4.2.1 ผลกระทบด้านบวกของแหล่งท่องเที่ยวต่อชุมชนด้านสังคม

ก. เกิดการเปลี่ยนแปลงแบบแผนการประกอบอาชีพของชุมชนท้องถิ่นกล่าวคือ เกิดธุรกิจท่องเที่ยวขึ้น เพื่อสนองความต้องการของนักท่องเที่ยว ทำให้ประชาชนในชุมชนท้องถิ่นส่วนใหญ่ เปลี่ยนจากอาชีพการเกษตรเดิม มาสู่อาชีพด้านการท่องเที่ยวอันเป็นอาชีพหลักใหม่หรืออาชีพเสริม

ข. การท่องเที่ยวช่วยสร้างสวัสดิภาพสังคมแก่ชุมชน เช่น สิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว ให้บริการแก่นักท่องเที่ยวก่อให้เกิดการลงทุนทั้งภาครัฐและเอกชนในการสร้าง สิ่งใหม่ๆ ซึ่งเป็นการสร้างสวัสดิภาพให้แก่ชุมชนท้องถิ่นด้วย

ค. ช่วยยกมาตรฐานการครองชีพของชุมชนท้องถิ่น การท่องเที่ยวก่อให้เกิดผลประโยชน์ ต่อเศรษฐกิจของชุมชน ทำให้ประชาชนในชุมชนมีรายได้และอำนาจซื้อมากขึ้นมีความเป็นอยู่ที่ดีเป็นการช่วยยกมาตรฐานการครองชีพของชุมชนให้ดีขึ้น

ง. เกิดการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างครอบครัวของชุมชน คือ เมื่อมีการท่องเที่ยวเกิดขึ้น จึงก่อให้เกิดการสร้างอาชีพและการจ้างงาน ซึ่งประกอบอาชีพด้านการท่องเที่ยวต้องการความมั่นคงของครอบครัวของชุมชนในท้องถิ่นให้มีความมั่นคงขึ้น แม้ว่าคนที่แต่งงานแล้วและอยู่ในวัยเจริญพันธุ์ก็ประสงค์จะทำงานหารายได้สร้างความมั่นคงให้แก่ครอบครัว โดยชะลอ การมีบุตรไว้เก็บเงินออมให้มากขึ้น

จ. การท่องเที่ยวช่วยสร้างความมั่นใจอันดีระหว่างนักท่องเที่ยวกับชุมชนท้องถิ่น เพราะการท่องเที่ยวจะช่วยเปิดโอกาสให้สังสรรค์สมาคมขึ้นระหว่างนักท่องเที่ยวกับประชาชนในท้องถิ่นทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็นซึ่งกันและกัน

ฉ. การท่องเที่ยวก่อให้เกิดการสร้างความสัมพันธ์ให้แก่สังคมชุมชน ทำให้เกิดความรู้สึกร่วมกันใจต่อหน้าในคุณค่าความรักและความห่วงใยกัน ทรัพยากรท่องเที่ยว ยังมีผลให้เกิดความสัมพันธ์เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในการร่วมมือพัฒนา และอนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยวในชุมชนร่วมกันให้คงอยู่อย่างยั่งยืนเกิดความเข้มแข็งของชุมชน กระตุ้นการมีส่วนร่วม ความภาคภูมิใจ ความรักถิ่นฐาน

ช. การท่องเที่ยวช่วยให้อพยพย้ายถิ่นของคนในชุมชน กล่าวคือ เมื่อมีการท่องเที่ยวเกิดขึ้นย่อมก่อให้เกิดการสร้างอาชีพและจ้างงานในชุมชน ซึ่งโดยธรรมชาติมนุษย์มักจะรักถิ่นฐานบ้านเกิดของตนเอง เมื่อมีโอกาสประกอบอาชีพที่เหมาะสมในชุมชนของตนก็ไม่อยากย้ายถิ่นไปทำงานที่อื่น

ซ. การท่องเที่ยวช่วยเสริมสร้างความปลอดภัยแก่ชุมชนท้องถิ่น เพราะการท่องเที่ยวมีความอ่อนไหวมาก นักท่องเที่ยวจะเลือกเดินทางท่องเที่ยวในชุมชนที่มีความปลอดภัยทั้งชีวิต และทรัพย์สิน ดังนั้นชุมชนที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวจึงต้องเสริมสร้างให้มีความปลอดภัยเพียงพอ

4.2.2 ผลกระทบด้านลบของการท่องเที่ยวต่อชุมชนท้องถิ่นด้านสังคม

ก. ปัญหาการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตและค่านิยมในชุมชน กล่าวคือ ชุมชนเคยมีความเป็นอยู่ในสังคมที่เรียบง่าย เมื่อการท่องเที่ยวเข้าไปย่อมเป็นเหตุให้คนในชุมชนเกิดความชื่นชม และเลียนแบบนักท่องเที่ยว จึงเกิดการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตและค่านิยมที่มีมาแต่ครั้งแรก เช่น การเปลี่ยนแปลงด้านการแต่งกายพื้นเมืองสมัยใหม่ เกิดค่านิยมในการบริโภคสินค้าต่างๆ ใช้เครื่องจักรกลมาผลิตสินค้าพื้นเมืองแทนแรงงานมือ ซึ่งการเปลี่ยนแปลงเหล่านี้เป็นการทำลายเอกลักษณ์ของชุมชน อันเป็นเสน่ห์ที่เคยดึงดูดนักท่องเที่ยว นอกจากนี้ยังเป็นการใช้ชีวิตอย่างฟุ้งเฟ้อ ไม่ประหยัดและสร้างปัญหาแก่สังคมในระยะยาว

ข. ปัญหาความผูกพันทางครอบครัว กล่าวคือ เมื่อกลุ่มหนุ่มสาวมีงานทำ ธุรกิจท่องเที่ยว ซึ่งการทำงานมีวันหยุดไม่แน่นอน จึงทำให้ให้ต้องห่างเหินจากครอบครัว นอกจากนี้เมื่อรายได้ดีก็ปลีกตัวหนีจากความเข้มงวดทางสังคมของชุมชนท้องถิ่น ทำให้ความผูกพันทางครอบครัวลดน้อยลง

ค. เกิดปัญหาการอพยพย้ายถิ่นเข้ามา เมื่อชุมชนมีการท่องเที่ยวเกิดขึ้นย่อมทำให้ประชาชนในชุมชนท้องถิ่นเข้ามาหางานทำจึงสร้างปัญหาต่างๆ มากมายให้แก่ชุมชนที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว เช่น ปัญหาที่อยู่อาศัย ปัญหาสาธารณสุข ปัญหาการกำจัดขยะมูลฝอย เป็นต้น

ง. เกิดปัญหาการหลอกลวงเอารัดเอาเปรียบนักท่องเที่ยว เนื่องจากผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวในชุมชนบางรายเกิดความโลภจึงเอารัดเอาเปรียบนักท่องเที่ยว โดยเล็งเห็นแก่ผลประโยชน์ ส่วนตนมากกว่าส่วนรวม คิดกำไรเกินควร เกิดการหลอกลวงหรือโกงนักท่องเที่ยวด้วยการขายสินค้าและบริการที่มีคุณภาพต่ำกว่าราคา ทำให้ภาพการท่องเที่ยวของชุมชนติดลบจนนักท่องเที่ยวไม่อยากจะเข้ามาท่องเที่ยว

4.2.3 ผลกระทบด้านบวกของการท่องเที่ยวต่อชุมชนท้องถิ่นด้านวัฒนธรรม

ก. การท่องเที่ยวก่อให้เกิดประโยชน์ในการใช้วัฒนธรรมชุมชนท้องถิ่นเป็นทรัพยากรท่องเที่ยว และสามารถให้ผลตอบแทนเป็นรายได้จากการท่องเที่ยวในรูปแบบค่าเข้าชม เช่น รายได้จากการเก็บค่าเข้าชมโบราณสถาน และวัดพุทธศาสนสถาน เป็นต้น

ข. การท่องเที่ยวก่อให้เกิดประโยชน์ในการสร้างความเข้าใจแก่นักท่องเที่ยวเกี่ยวกับวัฒนธรรมชุมชนท้องถิ่น ก่อให้เกิดความเข้าใจและยอมรับในคุณค่าทางมรดกวัฒนธรรมของชุมชน

ค. การท่องเที่ยวก่อให้เกิดประโยชน์ในการสร้างความรักความหวงแหนและความภาคภูมิใจของวัฒนธรรมแก่ชุมชน เนื่องจากวัฒนธรรมประเพณีของชุมชนท้องถิ่นเป็นตัวดึงดูดใจที่สำคัญ ย่อมทำให้ชุมชนในท้องถิ่นเกิดความตระหนักในคุณค่าทางวัฒนธรรมประเพณีของตนเป็นเหตุให้เกิดความรัก ความหวงแหน ความภาคภูมิใจในสิ่งที่แสดงถึงความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะท้องถิ่น และก่อให้เกิดประโยชน์ในการร่วมมือร่วมใจช่วยอนุรักษ์วัฒนธรรมของชุมชน

ง. การท่องเที่ยวก่อให้เกิดประโยชน์ในการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมระหว่างชุมชน ก่อให้เกิดความรู้สึที่ดีต่อกันระหว่างประชาชนในชุมชนกับนักท่องเที่ยว ส่งเสริมให้เกิดการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมซึ่งกันและกัน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับวัฒนธรรมของกันและกันอีกด้วย

จ. การท่องเที่ยวก่อให้เกิดประโยชน์ในการส่งเสริมการผลิตและจำหน่ายงานศิลปวัฒนธรรมของชุมชนท้องถิ่น แล้วนำมาจำหน่ายให้แก่นักท่องเที่ยวเพื่อสร้างรายได้ให้แก่ชุมชนท้องถิ่น

4.2.4 ผลกระทบด้านลบของการท่องเที่ยวต่อชุมชนท้องถิ่นด้านวัฒนธรรม

ก. ปัญหาการเปลี่ยนแปลงค่านิยมทางวัฒนธรรมของชุมชน กล่าวคือ เมื่อเป็นการท่องเที่ยวเกิดขึ้น ย่อมนำความเจริญทางวัตถุเข้าสู่ชุมชน จึงทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงค่านิยมทางวัฒนธรรมที่มีมาแต่โบราณ ถ้ามองในระยะยาวแล้วนับเป็นการทำลายเอกลักษณ์ดั้งเดิมของชุมชนท้องถิ่นที่เป็นเสน่ห์ที่ใช้ดึงดูดให้นักท่องเที่ยวเข้าไปเยี่ยมชมเยือน

ข. การท่องเที่ยวก่อให้เกิดปัญหาการทำลายศิลปวัตถุของชุมชนท้องถิ่นโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์ เนื่องจากไม่รู้คุณค่าของศิลปวัตถุ เช่น การขีดเขียนบนศิลปวัตถุมาเป็นสมบัติส่วนตัว จึงเกิดการขโมยศิลปวัตถุไปขายให้นักท่องเที่ยว หรือตัดเศียรพระพุทธรูปไปขายให้นักท่องเที่ยว

4.3 ผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม

ผลกระทบจากการท่องเที่ยว หมายถึง การเปลี่ยนแปลงสภาวะแวดล้อมทั้งขนาดและทิศทางจากการกระทำของมนุษย์หรือภัยธรรมชาติ ทำให้สิ่งแวดล้อมเกิดการเปลี่ยนแปลงไปจากภาวะปกติที่เคยเป็นอยู่ในธรรมชาติ (दनัย บวรเกียรติกุล. 2549) โดยผลกระทบจากการท่องเที่ยวจะมีทั้งผลกระทบเชิงบวกและผลกระทบเชิงลบ ผลกระทบเชิงบวก เช่น การเพิ่มขึ้นของรายได้จากการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยว ทำให้เกิดการจ้างงานในท้องถิ่น เมื่อคนในท้องถิ่นมีงานทำและมีรายได้เพิ่มขึ้น คุณภาพชีวิตก็ดีขึ้น ส่วนผลกระทบเชิงลบพิจารณาเฉพาะด้านผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมแบ่งได้เป็น 5 ด้าน (ศูนย์เพื่อการวางแผนการท่องเที่ยวและการแก้ไขปัญหาความยากจนแห่งเอเชีย. 2549 อ้างอิงใน บุญชาติ มัชฌม. 2551) คือ

1. ผลกระทบต่อพืชพันธุ์ไม้ ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากการพัฒนาและกิจกรรมการท่องเที่ยว ได้แก่ ความเสียหายด้านกายภาพ เช่น จากการใช้รถจักรยานยนต์เพื่อพักผ่อน การใช้ไฟอย่างไม่ระมัดระวัง เป็นต้น การสูญเสียพันธุ์พืชที่หายาก การรบกวนสมดุลทางนิเวศวิทยา รบกวนอัตราการเกิดใหม่และอัตราการเจริญเติบโตของพืชพันธุ์ ทำลายกระบวนการสร้างดิน ลดความหลากหลายของพืชคลุมดิน

2. ผลกระทบต่อคุณภาพน้ำ ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากการพัฒนาและกิจกรรมการท่องเที่ยว ได้แก่ มลภาวะทางน้ำ ซึ่งเกิดจากทิ้งปฏิกูล การรั่วไหลของน้ำมัน จากเรือเล็ก เป็นต้น คุณภาพของน้ำที่ลดลงอาจส่งผลกระทบต่อสุขภาพของโรคในสิ่งมีชีวิตในน้ำ และกระตุ้นการเจริญเติบโตของพืชน้ำที่มีผลในการทำให้ระบบออกซิเจนในน้ำลดต่ำลง นอกจากนี้ยังส่งผลกระทบต่อสุขภาพของผู้บริโภคน้ำในแหล่งน้ำด้วย

3. ผลกระทบต่อคุณภาพอากาศ ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากการพัฒนาและกิจกรรมการท่องเที่ยว ได้แก่ การปล่อยก๊าซคาร์บอนมอนนอกไซด์ จากยานพาหนะและเรือยนต์ เป็นต้น

4. ผลกระทบต่อสัตว์ มีทั้งผลกระทบทางตรงและทางอ้อม ผลกระทบทางลบโดยตรงต่อสัตว์ อาจเกิดจากพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมจากผู้มาเยือน เช่น การรบกวนถิ่นที่อยู่อาศัย การรบกวนแบบแผน พฤติกรรมของสัตว์ การฆ่าสัตว์ ลักลอบนำสัตว์ออกจากถิ่นที่อยู่ การทำลายรูปแบบความสัมพันธ์แบบ ผู้ล่ากับเหยื่อตามธรรมชาติ นอกจากนี้ผลกระทบทางอ้อมต่อสัตว์ คือ สัตว์เกิดการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม เช่น สัตว์ต้องพึ่งพาอาหารจากนักท่องเที่ยว การค้นหาอาหารนอกที่พักแรม การอพยศไปอยู่ที่อื่นที่ไกลจาก นักท่องเที่ยว เป็นต้น

5. ผลกระทบต่อสภาพภูมิประเทศ ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากการพัฒนาและกิจกรรมการท่องเที่ยว ได้แก่ การปรับเปลี่ยนพื้นที่เพื่อรองรับสิ่งอำนวยความสะดวกในการท่องเที่ยว หรือเพื่อ ทัศนียภาพ การล้อมพื้นที่เพื่อเป็นจุดชมวิว การสีกร่อนของหินจากการปีนเขา เป็นต้น

ศุภริตา ก้อนศิลา (2555) สรุปได้ว่าอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวนั้น สามารถสร้างรายได้เข้าสู่ ประเทศปีละหลายแสนล้านบาท แต่ในขณะเดียวกันอุตสาหกรรมท่องเที่ยวยังส่งผลกระทบต่อทั้งด้าน บวกและด้านลบเช่นกัน ซึ่งผลกระทบจากการท่องเที่ยวสามารถจำแนกได้ดังนี้ 1) ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ 2) ผลกระทบด้านสังคมวัฒนธรรม 3) ผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม นอกจากนี้ผลกระทบทางด้านบวกที่ เกิดขึ้นก่อให้เกิดรายได้ สร้างงานให้ชุมชน สร้างผลิตภัณฑ์สินค้าชุมชน และมีการพัฒนาด้านการตลาด ส่วนผลกระทบทางด้านลบคือ เกิดการเปลี่ยนแปลงอาชีพจากชาวไร่ชาวนามาทำงานด้านการท่องเที่ยว จะ ทำให้เกิดปัญหาผลิตผลการเกษตรลดลงในขณะที่ความต้องการเพิ่มขึ้น เนื่องจากนักท่องเที่ยวมาร่วมกัน ร่วมใช้ ราคาสินค้าที่จำเป็นในชีวิตประจำวันก็เพิ่มขึ้น ทำให้ค่าครองชีพสูงขึ้น เป็นต้น

5. พื้นที่ศึกษา สภาพทั่วไปของจังหวัดชลบุรี

5.1 สภาพพื้นที่และอาณาเขตติดต่อของจังหวัดชลบุรี

จังหวัดชลบุรี ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกของประเทศไทย ติดกับฝั่งอ่าวไทย มีลักษณะทางภูมิ ประเทศหลากหลาย ประกอบด้วย ที่ราบสูงและเนินเขา ที่ราบชายฝั่งทะเล ที่ราบลุ่มแม่น้ำ ที่สูงชันและ ภูเขา และเกาะ และเนื่องจากความหลากหลายทางภูมิประเทศ ทำให้จังหวัดชลบุรีเป็นจังหวัดที่ได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวในการมาเยือนและเป็นจังหวัดที่มีทรัพยากรท่องเที่ยวที่ศักยภาพในการดึงดูดใจแก่นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ และมีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศเป็นอย่างมาก

จังหวัดชลบุรีมีการแบ่งเขตพื้นที่เพื่อการปกครองออกเป็น 11 อำเภอ 92 ตำบล 687 หมู่บ้าน การปกครอง ส่วนท้องถิ่นประกอบด้วย องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาลเมือง 8 แห่ง เทศบาลตำบล 29 แห่ง องค์การบริหารส่วนตำบล 60 แห่ง และมีรูปแบบการปกครองพิเศษ 1 แห่ง คือ เมืองพัทยา แยกจาก

การปกครองของอำเภอบางละมุง เนื่องจากเป็นเมืองท่องเที่ยวระดับนานาชาติซึ่งมีการเจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว อำเภอทั้ง 11 ของจังหวัดชลบุรี ได้แก่ อำเภอเกาะจันทร์ อำเภอเกาะสีชัง อำเภอบ่อทอง อำเภอบางละมุง อำเภอบ้านบึง อำเภอพนัสนิคม อำเภอพานทอง อำเภอเมืองชลบุรี อำเภอศรีราชา อำเภอสัตหีบ และอำเภอหนองใหญ่

5.2 ลักษณะภูมิประเทศ

จังหวัดชลบุรีมีภูเขาทอดอยู่เกือบกลางของจังหวัด เป็นแนวยาวจากทิศตะวันตกเฉียงเหนือไปทาง ทิศตะวันออกเฉียงใต้ สภาพพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบสลับเนินเขา และที่ราบชายฝั่งทะเล ตอนเหนือเป็นที่ราบเหมาะแก่การกสิกรรม ทิศตะวันออกและทิศใต้เดิมเป็นป่าเขาพื้นที่ลุ่มดอน แต่ปัจจุบันเปลี่ยนสภาพจากป่าไม้เป็นที่โล่งเตียน ใช้เพาะปลูกพืช เศรษฐกิจที่สำคัญ ได้แก่ มันสำปะหลัง อ้อย ข้าว สับปะรด ยางพารา และมะม่วงหิมพานต์ ซึ่งจะพบแหล่งเพาะปลูกเกือบทุกอำเภอ มีชายฝั่งทะเลและหาดสวยงามเหมาะแก่การท่องเที่ยวพักผ่อนหย่อนใจหลายแห่ง เช่น ชายหาดบางแสน พัทยา เป็นต้น ลักษณะดินส่วนใหญ่เป็นดินปนทราย ยกเว้นบางส่วนของอำเภอพนัสนิคม และส่วนใหญ่ของ อำเภอพานทอง จะเป็นดินเหนียว และดินตะกอน แหล่งน้ำธรรมชาติมีน้อย จึงมีปัญหาขาดแคลนแหล่งน้ำ ประกอบกับมีการบุกรุกแผ้วถางป่าสงวนแห่งชาติ ทำให้ พื้นที่ที่มีความอุดมสมบูรณ์ เกิดปัญหาดินเสื่อมโทรม จากการทำไร่มันสำปะหลัง และไร่อ้อย (สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดชลบุรี. 2556)

5.3 แหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดชลบุรี

จังหวัดชลบุรีจึงเป็นหนึ่งในจังหวัดที่ได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวเป็นอย่างมาก เนื่องจากอยู่ห่างจากกรุงเทพมหานคร เพียง 81 กิโลเมตร นอกจากนี้ยังเป็นแหล่งท่องเที่ยวชายทะเลที่มีชื่อเสียงมาช้านาน และมีทั้งสถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ วัด หรือแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ เช่น วัดใหญ่อินทาราม วัดญาณสังวรารามวรมหาวิหาร หาดบางแสน พัทยา สวนสัตว์เปิดเขาเขียว ตลาดน้ำ 4 ภาค พัทยา เป็นต้น โดยสถานที่ท่องเที่ยวแต่ละที่ในจังหวัดชลบุรีนั้น เรียกได้ว่าเหมาะกับนักเดินทางหลากหลายประเภท และหลากหลายความชอบ และมีสิ่งอำนวยความสะดวกครบครัน ทั้งอาหาร และที่พัก นอกจากนี้ยังมีของฝากงานฝีมืออีกมากมายไว้ให้นักท่องเที่ยวได้เลือกซื้อ

จังหวัดชลบุรีมีชายฝั่งทะเลยาวถึง 160 กิโลเมตร ภูเขาแห่งคดโค้งสวยงาม เกิดเป็นหน้าผาหิน หาดทรายทอดยาว ป่าชายเลน ซึ่งอ่าวหลายแห่งสามารถพัฒนาไปเป็นท่าจอดเรือกำบังคลื่นลมได้เป็นอย่างดี อาทิ ท่าจอดเรือหลวงจักรีนฤเบศรที่อำเภอสัตหีบ เป็นต้น สำหรับเกาะสำคัญมีอยู่ไม่น้อยกว่า 46 เกาะ เช่น เกาะสีชัง เกาะค่างควา เกาะรีน เกาะไผ่ เกาะลอย เกาะล้าน เกาะครก เกาะสาก เกาะขาม เกาะแสมสาร และเกาะครามที่อยู่ในเขตทหารเรือของอำเภอสัตหีบ เป็นแหล่งเพาะพันธุ์และอนุบาลเต่าทะเลที่

หายากและใกล้สูญพันธุ์ของไทย เป็นต้น โดยเกาะเหล่านี้ทำหน้าที่เป็นปราการธรรมชาติ ช่วยป้องกันคลื่นลม ทำให้ชลบุรีไม่ค่อยมีคลื่นขนาดใหญ่ ต่างจากจังหวัดระยอง จันทบุรี และตราด ซึ่งมักมีคลื่นใหญ่กว่า ด้วยเหตุนี้เองชายฝั่งของชลบุรีจึงเต็มไปด้วยท่าจอดเรือประมง และเหมาะแก่การสร้างท่าจอดเรือพาณิชย์ขนาดใหญ่ อาทิ ท่าเรือแหลมฉบัง เป็นต้น (สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดชลบุรี. 2558)

5.4 การจัดกิจกรรมการกีฬาในจังหวัดชลบุรี

จังหวัดชลบุรีได้ชื่อว่า "เมืองชลคนกีฬา" เป็นจังหวัดที่สามารถจัดกิจกรรมด้านการกีฬาและการท่องเที่ยวต่างๆ ได้มากมายและยังมีทำเลที่ได้เปรียบทั้งทางบก ทางทะเล และทางอากาศ จึงสามารถเรียกได้ว่าจังหวัดชลบุรีถือเป็น Sport City ได้เลย ซึ่งการจัดแข่งขันกีฬาต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นกีฬาทางบก เช่น วิ่งมาราธอน ไตรกีฬา กีฬาทางทะเล เช่น เรือใบ และกีฬาทางอากาศ เช่น การแข่งขันแอร์เรซวัน เป็นต้น ในปัจจุบันกระแสการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ประเภทวิ่ง กำลังเป็นที่นิยมจึงทำให้จังหวัดชลบุรีเป็นอีกหนึ่งพื้นที่ที่ได้รับความนิยมในการจัดการแข่งขันกีฬาประเภทวิ่ง ช่วงระยะเวลาตลอดปี ชลบุรีจัดกิจกรรมกีฬาอย่างต่อเนื่อง การจัดการแข่งขันกีฬาประเภทวิ่งที่เคยจัดในแหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดชลบุรี อาทิ งานวิ่งฮาล์ฟมาราธอนบางแสน21 งานเดิน-วิ่ง บนชายหาดพัทยา งานวิ่งพิทยามาราธอน งานไตรกีฬา โตโยต้า บางแสน เดอะ มาสเตอร์ ซีรีส์ เป็นต้น ซึ่งผู้เข้าร่วมและนักท่องเที่ยวสามารถเข้าร่วมกิจกรรมได้ตลอดทั้งปีและในแต่ละปีมีผู้เดินทางมาเข้าร่วมกิจกรรมอย่างมาก (ไทยรัฐ. 2560)

5.5 งานวิ่งมาราธอนบางแสน42

งานวิ่งมาราธอนบางแสน42 เป็นงานวิ่งมาราธอนภายใต้แนวคิด "The Passion of World-Class Marathon" จัดในวันอาทิตย์ที่ 19 พฤศจิกายน 2560 เวลา 3:30-10:30 น. ณ ชายหาดบางแสน จังหวัดชลบุรี จัดโดย บริษัท ไมซ์แอนด์คอมมูนิตี้ จำกัด ร่วมมือกับเทศบาลเมืองแสนสุขจังหวัดชลบุรี โดยงานวิ่งมาราธอนบางแสน42 จะเป็นงานวิ่งครั้งแรกของประเทศไทยที่มีระยะมาราธอนระยะเดียวโดยเส้นทางวิ่งเริ่มจากถนนหน้าหาด บริเวณศูนย์ประชุมบางแสนเฮอริเทจ วิ่งผ่านวงเวียนบางแสน แล้วมุ่งสู่สะพานชลมารควิถี 84 พรรษา หลังจากนั้นจะผ่านตลาดอ่างศิลา ศาลเจ้านาจาไท้จื้อ เขาสามมุก แหลมแท่น และวิ่งเลียบแนวชายหาด เพื่อเข้าสู่เส้นชัย

นายรัฐ จิโรจน์วณิชชากร กรรมการผู้จัดการบริษัท ไมซ์แอนด์คอมมูนิตี้ จำกัด ผู้จัดงานบางแสน42 ได้กล่าวว่า งานวิ่งมาราธอน บางแสน42 เกิดขึ้นจากความตั้งใจจัดงานวิ่งมาราธอนที่ได้มาตรฐานระดับสากล โดยตั้งเป้าให้เป็นงานวิ่งที่ได้มาตรฐานระดับโลก IAAF Gold Label Road Race ในปี 2565 และมีจุดมุ่งหมายให้เป็นงานวิ่งที่ยิ่งใหญ่ของประเทศที่นักวิ่งไทย และต่างชาติจัดอันดับให้เป็นงานวิ่งมาราธอนที่พลาดไม่ได้ เช่นเดียวกับ โตเกียว มาราธอน บอสตัน มาราธอน และเบอร์ลิน มาราธอน เป็นต้น

ดังนั้น สิ่งที่น่าวิ่งจะได้พบในงานวิ่งมาราธอน บางแสน42 คือมาตรฐานการจัดงานเช่นเดียวกับงานวิ่งใหญ่ในต่างประเทศ ตามมาตรฐานที่ IAAF กำหนด

การได้รับการรับรองมาตรฐานระยะวิ่งจากสหพันธ์สมาคมกรีฑานานาชาติ (IAAF) และสมาคมมาราธอนและการแข่งขันระยะไกลนานาชาติ (AIMS) การได้รับการรับรองการจัดการแข่งขันจากสหพันธ์กรีฑาแห่งเอเชีย (AAA) และสมาคมกีฬากรีฑาแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ (AAT) การปิดการจราจร 100% ตลอดการแข่งขัน มีระบบการแพทย์ฉุกเฉินที่ได้มาตรฐาน พร้อมทีมแพทย์เคลื่อนที่และรถฉุกเฉิน นอกจากนี้ยังมีการทำประกันอุบัติเหตุ วงเงินรักษาพยาบาล 100,000 บาท ให้กับนักวิ่งทุกคน รวมถึงจะมีการสุ่มตรวจการใช้สารกระตุ้น(Anti-Doping) ตามมาตรฐานการจัดงานวิ่งของ IAAF Label Road Race อีกทั้งมีการนำระบบคัท-ออฟมาใช้อย่างเข้มงวด โดยให้เวลาการแข่งขันทั้งสิ้น 7 ชั่วโมง และมีจุดเช็คพอยท์ทั้งหมด 5 จุด

ด้านนายณรงค์ชัย คุณปลื้ม (นายกต๋อย) นายกเทศมนตรีเมืองแสนสุขกล่าวว่า “ชาวบางแสน ยินดีเป็นอย่างยิ่งที่จะได้ต้อนรับนักวิ่งอีกครั้ง และรู้สึกเป็นเกียรติที่ถนนเลียบบหาดและชุมชนบางแสนจะกลายเป็นสนามวิ่งคุณภาพมาตรฐานระดับสากล จากการจัดงานวิ่งบางแสน21 ติดต่อกันมา 2 ปี ได้ส่งผลในแง่บวกให้กับชาวบางแสน ทั้งในด้านเศรษฐกิจภายในชุมชนและละแวกใกล้เคียง รวมทั้ง ชาวบางแสนมีความตื่นตัว และรู้สึกมีส่วนร่วมในการเป็นเจ้าภาพต้อนรับนักวิ่งทุกท่าน ดังที่นักวิ่งเห็นได้จากชาวบ้านออกมาร่วมใจทำความสะอาดถนนที่ใช้เป็นเส้นทางวิ่งล่วงหน้าก่อนวันวิ่ง และชาวบ้านออกมาเชียร์นักวิ่งด้วยใจที่หน้าบ้านของตนตลอดระยะเส้นทางการวิ่ง

ในด้านความปลอดภัยของนักวิ่งในฐานะเจ้าบ้าน ได้ประสานงานเรื่องการปิดการจราจรในช่วงการแข่งขันกับทางตำรวจ เพื่อให้เกิดความปลอดภัยกับนักวิ่งตลอดระยะทางการวิ่งอย่างเต็มที่ซึ่งขณะนี้ภาครัฐและเอกชนในท้องถิ่น ทีมอาสาสมัครต่างๆ ต่างร่วมมือ ร่วมใจกัน เตรียมความพร้อมในทุกๆ ด้าน ที่จะทำให้งานนี้ประสบความสำเร็จในฐานะงานวิ่งมาราธอนระดับโลกให้ได้” นายณรงค์ชัยกล่าว

ดร.ชาญณรงค์ สุหงษา ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดชลบุรี กล่าวว่า “จังหวัดชลบุรี มีความยินดีให้การสนับสนุนการจัดงานวิ่งมาราธอน บางแสน42 ซึ่งเป็นไปตามนโยบายของจังหวัดในการจัด Sport Tourism โดย บางแสน เป็นทำเลที่เหมาะสม ไม่ไกลจากกรุงเทพ และสนามบิน อีกทั้งยังเป็นประตูสู่ภาคตะวันออกไปยังสถานที่ท่องเที่ยวและจังหวัดต่างๆ บางแสนมีศักยภาพและความพร้อมในการรองรับนักวิ่งจำนวนมาก รวมทั้งมีเส้นทางที่จะสร้างความประทับใจให้กับนักวิ่ง เหมาะที่จะจัดงานที่ยิ่งใหญ่ระดับประเทศ คุณภาพระดับสากล ซึ่งทางจังหวัด ได้ให้การสนับสนุนการจัดงานวิ่งมาราธอน บางแสน42 นี้อย่างเต็มที่” (กรุงเทพธุรกิจ. 2560)

6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

6.1 งานวิจัยในประเทศ

วิภาดา ศุภรัฐปรีชา (2553) ได้ทำการศึกษาเรื่องผลกระทบของการท่องเที่ยวที่มีต่อสังคมและวัฒนธรรมในชุมชนวัดเกต จังหวัดเชียงใหม่ ผลการศึกษาพบว่าการท่องเที่ยวก่อให้เกิดผลกระทบทั้งทางด้านบวกและทางด้านลบ โดยผลกระทบทางด้านบวกพบว่าการท่องเที่ยวทำให้คนในชุมชนเกิดความภาคภูมิใจในวัฒนธรรมของตัวเองมากขึ้นและมีการอนุรักษ์ฟื้นฟูประเพณี วัฒนธรรมดั้งเดิมในชุมชนมากขึ้น นอกจากนี้ยังมีการนำรายได้จากการท่องเที่ยวมาปรับปรุงพื้นที่ที่มีความสำคัญทางประวัติศาสตร์ให้ยังคงสภาพเดิม ส่วนผลกระทบทางด้านลบผลวิจัยแสดงให้เห็นว่าการท่องเที่ยวทำให้เกิดพฤติกรรมเลียนแบบที่ไม่เหมาะสมรวมทั้งประเพณีและวัฒนธรรมถูกดัดแปลงให้กลายเป็นสินค้าทางการท่องเที่ยวมากขึ้น ส่งผลให้การใช้ชีวิตของคนในชุมชนมีการเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม

สไบทอง กันนะ (2556) ได้ศึกษาเรื่องผลกระทบสิ่งแวดล้อมจากการเปลี่ยนแปลงการใช้ประโยชน์ที่ดินเชิงท่องเที่ยว อำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี ผลการศึกษาพบว่าสาเหตุของการเปลี่ยนแปลงการใช้ประโยชน์ที่ดินเชิงท่องเที่ยว อำเภอ สวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี มีสาเหตุมากจากการเพิ่มขึ้นของสถานประกอบการ ที่พักตากอากาศ นอกจากนี้จากการศึกษานโยบายภาครัฐพบว่า จังหวัดราชบุรี มีนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวแต่ขาดนโยบายส่งเสริมด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม ขาดการส่งเสริมรูปแบบการท่องเที่ยวที่ชัดเจน ขาดมาตรการในการควบคุม การใช้ประโยชน์ที่ดินและขาดหน่วยงาน เข้ามาดูแลรับผิดชอบอย่างชัดเจน ส่งผลให้เกิดผลกระทบสิ่งแวดล้อม ดังนี้ 1) ด้านทรัพยากรกายภาพ ส่งผลต่อปริมาณน้ำในแหล่งน้ำ ผิวดินซึ่งมีปริมาณลดลง 2) ด้านทรัพยากรชีวภาพ ส่งผลกระทบต่อ จำนวนของความหลากหลายทางชีวภาพบนบก ทรัพยากรป่าไม้ พืชพรรณและสัตว์ป่าเฉพาะถิ่นมีจำนวนลดลง 3) ด้านคุณค่าการใช้ประโยชน์มนุษย์ ส่งผลกระทบต่อการใช้ที่ดิน เนื่องจากทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงการใช้ที่ดิน เกิดปัญหาขาดแคลนน้ำเพื่อนำมาใช้เพิ่มขึ้น ส่วนระบบสาธารณูปโภคส่งผลกระทบต่อปริมาณไฟฟ้า เนื่องจากมีความต้องการใช้ไฟฟ้าเพิ่มขึ้น มีปริมาณขยะและปฏิภูลเพิ่มขึ้น และมีการจราจรติดขัดในช่วงเทศกาล 4) ด้านคุณภาพชีวิต ส่งผลกระทบต่อด้านบริการ สาธารณะสุข จากการที่มีอุบัติเหตุเพิ่มมากขึ้น

วิมาดา ไกรเดช (2556) ได้ทำการศึกษาถึงผลกระทบของการท่องเที่ยวต่อการเปลี่ยนแปลงเศรษฐกิจ และสังคมของชุมชนในเขตเทศบาลตำบลเพ อำเภอเมือง จังหวัดระยอง ผลการศึกษาพบว่าจากการท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้นส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจโดยคนในชุมชนมีรายได้เพิ่มมากขึ้น และส่งผลให้คนในชุมชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ทางด้านสังคมพบว่าการท่องเที่ยวส่งผลให้มีการใช้ภาษา

ท้องถิ่นลดลงและทำให้สูญเสียความเป็นวัฒนธรรมท้องถิ่น นอกจากนี้หน่วยงานราชการได้มีการส่งเสริมทางด้านอาชีพให้กับคนในชุมชน ทำให้ชุมชนได้รับการพัฒนาจากการท่องเที่ยวมากยิ่งขึ้น

อัญญารัตน์ ธรารวรรณ (2557) ได้ศึกษาผลกระทบทางสังคม และวัฒนธรรม จากการจัดการท่องเที่ยว กรณีศึกษา เมืองเชียงใหม่ ตำบลเชียงคาน อำเภอเชียงคาน จังหวัดเลย มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลกระทบจากการจัดการท่องเที่ยวที่มีต่อสภาพสังคมและทรัพยากร วัฒนธรรมของเมืองเชียงใหม่ เพื่อหาแนวทางการจัดการท่องเที่ยวที่เหมาะสมกับชุมชน โดยใช้วิธีศึกษาเชิงคุณภาพ รวบรวมข้อมูลเอกสารวิชาการและกึ่งวิชาการ ใช้การสัมภาษณ์แบบไม่เป็นทางการ การสังเกตแบบมีส่วนร่วม และการสนทนากลุ่มกับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง โดยผลการวิจัยพบว่า การจัดการท่องเที่ยวได้ส่งผลกระทบต่อสภาพสังคมและ ทรัพยากรวัฒนธรรม ทางสังคมพบว่า ชุมชนได้รับความสะดวกสบายในด้านระบบสาธารณูปโภคมากยิ่งขึ้น คนใน ชุมชนมีการประกอบอาชีพในท้องถิ่นตนเอง มีรายได้เพิ่มมากขึ้น ผลกระทบทางลบคือความสัมพันธ์ในครอบครัว น้อยลง สังคมมีความแออัดมากขึ้น ส่วนทรัพยากรวัฒนธรรมนั้นส่งผลให้คนในชุมชนเห็นความสำคัญห่วงแหนรักษา ความเป็นเอกลักษณ์และภาคภูมิใจใน วัฒนธรรมของตนเอง ทางลบคือ ทำให้ทรัพยากรวัฒนธรรมของชุมชนถูกลด คุณค่าลงไป มีการเลียนแบบ วัฒนธรรมของนักท่องเที่ยวต่างชาติที่มาท่องเที่ยวซึ่งก่อให้เกิดการขัดแย้งกับวัฒนธรรม ดั้งเดิมของชุมชน

สิรินกานต์ ผ่องประเสริฐ (2558) ได้ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในประเทศไทย : รูปแบบสมการโครงสร้าง ผลการศึกษาพบว่าปัจจัยผลกระทบการท่องเที่ยวเชิงกีฬามีผลประโยชน์ทางด้านวัฒนธรรม สิ่งแวดล้อมและสังคม รวมถึงผลประโยชน์ทางด้านเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังก่อให้เกิดภาวะสิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรมและ ความเสียหายทางวัฒนธรรม สังคม เศรษฐกิจ ด้วยเช่นกัน เนื่องจากว่าการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาก่อให้เกิดผลกระทบทั้งทางด้านลบและด้านบวก แต่จากการศึกษาวิจัยพบว่าได้รับผลกระทบทางด้านบวกมากกว่าด้านลบ ดังจะเห็นได้ว่าผู้ที่อยู่อาศัยที่ได้รับผลกระทบทางด้านบวกจะมีความต้องการให้มีการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาขึ้นอีก ส่งผลให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาเพิ่มมากขึ้น ดังนั้นผลกระทบทางการท่องเที่ยวเชิงกีฬา สามารถบ่งบอกได้ถึงผลประโยชน์ทางด้านต่างๆ และมีอิทธิพลต่อส่วนสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

6.2 งานวิจัยต่างประเทศ

เนโด โจนธาณ เอ็นทีโลโก (Ncedo Jonathan NTLOKO & Kamilla SWART. 2008) ได้ทำการเขียนบทความนี้ เกี่ยวกับเรื่อง การจัดการ และผลกระทบทางสังคมของกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ภายในชุมชนท้องถิ่น ซึ่งบทความนี้ ได้นำกิจกรรม เรด บลู บิ๊ก เวฟ แอฟริกา มาใช้เป็นกรณีศึกษาในการ

ประเมิน โดยศึกษาจากการมีส่วนร่วม การรับรู้ ทัศนคติของชุมชน และความเข้าใจที่เกี่ยวกับมูลค่าหรือผลประโยชน์ที่เชื่อมโยงกับการจัดกิจกรรม โดยมีวิธีการสำรวจจากการเก็บแบบสอบถาม สัมภาษณ์ และการสังเกตการณ์ จากกลุ่มประชากรตัวอย่าง 200 คน ประกอบด้วยผู้ที่อาศัยในชุมชน 197 คน หัวหน้าชุมชน 2 คน และผู้จัดงาน 1 คน ผลจากการสำรวจพบว่า จากการจัดกิจกรรมทำให้เกิดความบันเทิง ทำให้เศรษฐกิจภายในท้องถิ่นได้รับผลประโยชน์ และส่งเสริมความภาคภูมิใจให้กับชุมชน แต่ในทางกลับกัน การจัดกิจกรรมยังเป็นเหตุให้เกิดการรบกวนความเป็นอยู่ที่เรียบง่ายของคนในชุมชน ยังรวมไปถึงการใช้อำนาจ ความสะดวกสาธารณะนอกจากนี้ยังเกิดผลกระทบทางด้านสิ่งแวดล้อมเชิงลบ และความเหลื่อมล้ำทางสังคมอย่างชัดเจน

สมิทและอาติน่า (Smith & Athena. 2008) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การสำรวจผลกระทบทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของการท่องเที่ยวในกรีซเพื่อความยั่งยืน ซึ่งการท่องเที่ยวในลักษณะนี้ได้ก่อให้เกิดมลภาวะเพิ่มมากขึ้น การลดลงของน้ำเป็นทะเลทราย การพังทลายของพื้นที่ชายฝั่ง วัตถุประสงค์ที่การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนได้ถูกกำหนดเป็นเป้าหมายและช่วยส่งเสริมกลยุทธ์สำหรับการพัฒนาและการจ้างงาน ผู้นำในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวมีความกังวลเกี่ยวกับผลกระทบทางด้านเศรษฐกิจและสังคม ซึ่งได้รับความกดดันจากประชาชนในการกระจายสินค้า ในขณะที่รักษาความก้าวหน้าทางด้านเศรษฐกิจ ดังนั้นวัตถุประสงค์ของงานวิจัยเรื่องนี้คือการสำรวจทัศนคติของผู้อยู่อาศัยภายในเทศบาล Plataniis เกี่ยวกับผลกระทบของการท่องเที่ยวเพื่อความยั่งยืนและทัศนคติของผู้อยู่อาศัยใน Vamos Konitsa และมีความเกี่ยวข้องกับองค์ประกอบของการท่องเที่ยวเชิงเกษตรและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศตามลำดับ

ฉาวชินหลิว (Chao-Chin Liu. 2011) ได้ศึกษาเรื่องผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา กรณีศึกษาการท่องเที่ยว เค็นดิง ได้หวัน จุดประสงค์ของการศึกษานี้คือการวิเคราะห์ผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา โดยใช้วิธีการสรุปจากแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงกีฬา และแบบสอบถามเกี่ยวกับการรับรู้ผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา โดยมีกลุ่มเป้าหมายของการศึกษาคือคนในท้องถิ่นที่อาศัยอยู่ในบริเวณแหล่งท่องเที่ยว เค็นดิง ได้หวัน , ผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวเชิงกีฬา 12 แห่ง , บุคลากรภายในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว และ คนในท้องถิ่น โดยกลุ่มเป้าหมายที่กล่าวข้างต้นเป็นกลุ่มที่ใช้ในการสัมภาษณ์ ผลที่ได้จากการศึกษา คือ 1. การท่องเที่ยวเชิงกีฬาในพื้นที่ที่ศึกษา ส่งผลกระทบด้านลบต่อชุมชนท้องถิ่น สภาพแวดล้อม ปัญหาเกี่ยวกับการจราจร ปัญหาขยะในพื้นที่ 2. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ของคนในท้องถิ่น คือ การรับรู้และเข้าใจเกี่ยวกับชีวิตและสภาพแวดล้อม การรับรู้และเข้าใจเกี่ยวกับธรรมชาติ

แวดล้อม การรับรู้และเข้าใจเกี่ยวกับการส่งเสริมสภาพแวดล้อม 3. การรับรู้ของคนในชุมชน ต่อผลกระทบของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ปรากฏผลด้านลบมากกว่าด้านบวก นอกจากนี้ คนในชุมชน ผู้ประกอบการเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาและบุคลากรในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในท้องถิ่น มีแนวโน้มที่จะให้ความสำคัญเกี่ยวกับผลกระทบที่เกิดขึ้น จากการท่องเที่ยวเชิงกีฬาน้อยกว่าการได้รับรายได้ชั่วคราว จากการท่องเที่ยวเชิงกีฬา 4. การตอบสนองจากความหลากหลายด้านความสัมพันธ์ต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยวหรือผู้อาศัยในพื้นที่ เค็นดิง มีการรับรู้ที่ใกล้เคียงกัน ยกเว้น ด้านการรับรู้และเข้าใจเกี่ยวกับการส่งเสริมสภาพแวดล้อมที่แตกต่างกันเท่านั้น

จากผลการศึกษายังคงแสดงให้เห็นผลกระทบด้านลบของการท่องเที่ยวเชิงกีฬามากกว่าผลกระทบด้านบวก แม้ชาวบ้านจะมีการรับฟังปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมมากขึ้น แต่ชาวบ้านก็ยังคงไม่ได้สนใจที่จะแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นจากผลกระทบนั้นจริงๆ

อริอานา เบรณคินี (Ariana Branchini. 2015) ได้ทำการวิเคราะห์ผลกระทบของการท่องเที่ยวที่ศึกษาจากการขยายตัวของอุตสาหกรรมในภูมิภาค โดยศึกษาจาก กรณีศึกษาคุณภาพชีวิตของประชาชนในมิลาน เวนิส ฟลอเรนซ์และกรุงโรม โดยผลวิจัยพบว่าการท่องเที่ยวทำให้คุณภาพชีวิตของเมืองดังกล่าว นั้นเพิ่มสูงขึ้น ซึ่งจะเห็นได้จากการวัดอัตราการว่างงานในครัวเรือนและการประเมินผลทางสถานการณ์ทางเศรษฐกิจที่ดีขึ้น ซึ่งยังแสดงให้เห็นว่าการท่องเที่ยวเป็นอีกช่องทางหนึ่งที่ทำให้ผู้ที่จบการศึกษาในระดับต่ำ และมีคุณภาพชีวิตที่อยู่ในระดับต่ำมีคุณภาพชีวิตที่ดีมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้การท่องเที่ยวสามารถกระตุ้นให้เกิดการพัฒนาทางเศรษฐกิจและก่อให้เกิดรายได้ไปยังสถานที่นั้นๆ โดยเกิดจากการแลกเปลี่ยนธรรมชาติและวัฒนธรรม ส่งผลให้ทรัพยากรดังกล่าวถูกทำลายลงนั้นองค์กรต่างๆควรที่จะเข้ามาควบคุมดูแล

เอ็ม ราซัว เรเมน (M Rezaur Rhaman. 2016) ศึกษาผลกระทบทางสังคมและเศรษฐกิจจากการท่องเที่ยวต่อความเป็นอยู่และอภิปรายถึงหนทางสำหรับการพัฒนาการท่องเที่ยวในบังคลาเทศและประเทศแถบเอเชียใต้ วิจัยนี้ยังมีการประเมินสถานการณ์ปัจจุบันและความเป็นไปได้ของการท่องเที่ยวในเอเชียใต้ จากการศึกษาพบว่าการท่องเที่ยวส่งผลให้เศรษฐกิจและสวัสดิการของคนในท้องถิ่นดีขึ้นและการท่องเที่ยวยังสามารถเพิ่มโอกาสทางการจ้างงาน การพัฒนาคุณภาพชีวิต การสร้างธุรกิจขนาดเล็กและการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้ดียิ่งกว่าเดิม

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การกำหนดประชากรและการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรในการวิจัยในครั้งนี้ คือ ผู้ที่มีส่วนใช้ประโยชน์ในพื้นที่ในช่วงที่มีการจัดงานวิ่งมาราธอนบางแสน42 จังหวัดชลบุรี ในวันที่ 19 พฤศจิกายน 2560 ได้แก่ ผู้ที่เข้าร่วมงานวิ่งมาราธอนบางแสน42 โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณดำเนินการโดยใช้แบบสอบถาม และบุคคลคนในพื้นที่บริเวณที่จัดงานวิ่งมาราธอนบางแสน42 ทั้งชาวบ้าน ผู้ประกอบการร้านอาหารรายย่อย และผู้ประกอบการที่พักโรงแรม โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพดำเนินการโดยใช้แบบสัมภาษณ์

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งเป็น 2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้ที่เข้าร่วมงานวิ่งมาราธอนบางแสน42 และบุคคลคนในพื้นที่บริเวณที่จัดงานวิ่งมาราธอนบางแสน42 ทั้งชาวบ้าน ผู้ประกอบการร้านอาหารรายย่อย และผู้ประกอบการที่พักโรงแรม

1. กลุ่มตัวอย่างสำหรับการตอบแบบสอบถาม คือ ผู้ที่มีส่วนใช้ประโยชน์ในพื้นที่ที่อยู่ในช่วงที่มีการจัดงานวิ่งมาราธอนบางแสน42 ในวันที่ 19 พฤศจิกายน 2560 ได้แก่ ผู้ที่เข้าร่วมงานวิ่งมาราธอนบางแสน42 จำนวน 6,000 คน ได้กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยในครั้งนี้ โดยใช้ตารางกำหนดขนาดตัวอย่างของ ทาโร ยามาเน่ (Yamane, 1973 อ้างอิงใน มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราชา, 2552) เป็นตารางที่ใช้หาขนาดของกลุ่มตัวอย่างเพื่อประมาณค่าสัดส่วนของประชากร โดยคาดว่าสัดส่วนของลักษณะ

ที่สนใจในประชากร เท่ากับ 0.5 และระดับความเชื่อมั่น 95% และความคาดเคลื่อนที่ผู้วิจัยยอมรับได้ เท่ากับ 5% ในการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{สูตร} \quad N &= \frac{N}{1+Ne^2} \\ \text{โดยกำหนดให้ } n &= \text{ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการ} \\ N &= \text{ขนาดของประชากร} \\ e &= \text{ระดับความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างที่ยอมให้เกิดขึ้นได้} \\ \text{แทนค่า} \quad N &= \frac{6,000}{1+(6,000)(0.05)^2} \\ &= \frac{6,000}{1+(6,000)(0.0025)} \\ &= \frac{6,000}{1+15} \\ &= \frac{6,000}{16} \\ &= 375 \end{aligned}$$

จากการคำนวณสูตรของทาโร ยามาเน่ (Yamane) พบว่า ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 375 คน ดังนั้นแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้รวมเป็นจำนวน 375 คน จากนั้นเลือกใช้การสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental sampling)

2. กลุ่มตัวอย่างสำหรับการสัมภาษณ์ คือ ผู้ที่มีส่วนใช้ประโยชน์ในพื้นที่ที่อยู่ในช่วงที่มีการจัดงานวิ่งมาราธอนบางแสน42 ในวันที่ 19 พฤศจิกายน 2560 บุคคลคนในพื้นที่บริเวณที่จัดงานวิ่งมาราธอนบางแสน42 ทั้งชาวบ้าน ผู้ประกอบการร้านอาหารรายย่อย และผู้ประกอบการที่พักโรงแรม จำนวน 12 คน โดยการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) เพื่อการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview)

2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ แบ่งเป็น 2 ชนิด ได้แก่ แบบสอบถาม (Questionnaire) และแบบสัมภาษณ์ (Interview)

2.1 ขั้นตอนในการสร้างแบบสอบถาม

2.1.1 ทำการศึกษาเอกสาร งานวิจัยในประเทศและต่างประเทศ บทความ เว็บไซต์หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ที่เกี่ยวข้องและสอดคล้องกับงานวิจัย เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม (Questionnaire)

2.1.2 สร้างแบบสอบถาม เพื่อศึกษาผลกระทบทางการท่องเที่ยว ได้แก่ ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ ผลกระทบด้านสังคม และผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม เป็นจำนวน 375 ตัวอย่าง โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 4 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะคำถามเป็นแบบให้เลือกตอบ (Multiple choice) โดยสอบถามเกี่ยวกับเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน และภูมิลำเนา

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะคำถามเป็นแบบให้เลือกตอบ (Multiple choice) โดยสอบถามเกี่ยวกับการรับรู้ข่าวสาร จุดประสงค์หลักในการเดินทางมาจังหวัดชลบุรี การพักผ่อน และความสนใจในแหล่งท่องเที่ยวเชื่อมโยง

ตอนที่ 3 ผลกระทบจากการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ประเภทวิ่ง กรีฑาศึกษา งานวิ่งมาราธอน บางแสน 42 แบ่งออกเป็นผลกระทบ 3 ด้าน ได้แก่ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านสิ่งแวดล้อม โดยครอบคลุมพื้นที่อำเภอเมืองชลบุรี ตำบลแสนสุข ตำบลอ่างศิลา ตำบลบางทราย และเทศบาลเมืองชลบุรี ซึ่งผลกระทบจากการท่องเที่ยว ได้แก่

ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ	จำนวน 5 ข้อ
ผลกระทบด้านสังคม	จำนวน 5 ข้อ
ผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม	จำนวน 5 ข้อ

และลักษณะแบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามมาตราส่วน (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคิร์ท (Likert's Scale) (สมบัติ ทำยเรือคำ, 2551) คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด โดยมีกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

คะแนน	ระดับความคิดเห็น
คะแนน 5	ระดับความคิดเห็นผู้ตอบแบบสอบถามเห็นด้วยมากที่สุด
คะแนน 4	ระดับความคิดเห็นผู้ตอบแบบสอบถามเห็นด้วยมาก
คะแนน 3	ระดับความคิดเห็นผู้ตอบแบบสอบถามเห็นด้วยปานกลาง
คะแนน 2	ระดับความคิดเห็นผู้ตอบแบบสอบถามเห็นด้วยน้อย
คะแนน 1	ระดับความคิดเห็นผู้ตอบแบบสอบถามเห็นด้วยน้อยที่สุด

สามารถนำคะแนนที่ได้มาแปลความหมาย โดยนำไปเทียบกับเกณฑ์ (ยูทรี ไกยวรรณ์ และกุสุมา ผลาพรหม. 2553) แปล ความหมาย ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	ระดับความคิดเห็น
4.50 - 5.00	หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด
3.50 - 4.49	หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับมาก
2.50 - 3.49	หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับปานกลาง
1.50 - 2.49	หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับน้อย
1.00 - 1.49	หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะ เป็นแบบสอบถามลักษณะปลายเปิด (Open-ended questions) เกี่ยวกับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับผลกระทบด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม จากการจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ประเภทวิ่ง ธรรมชาติศึกษา : งานวิ่งมาราธอนบางแสน42 จังหวัดชลบุรี

2.2 วิธีการหาคุณภาพแบบสอบถาม

การทดสอบเครื่องมือใช้การทดสอบความตรง (Validity) และความเชื่อมั่น (Reliability) ดังนี้

2.2.1 นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จเรียบร้อยแล้ว ไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณา ตรวจสอบเพื่อแก้ไขปรับปรุง

2.2.2 มีการทดสอบความตรง จะใช้ผู้เชี่ยวชาญทางด้านวิจัย จำนวน 5 ท่าน โดยการนำแบบสอบถามที่ได้รับการตรวจสอบมาวิเคราะห์ความสอดคล้องของ ความตรงของเนื้อหา (Content Validity) ใช้เกณฑ์การคัดเลือก IOC (Index of item objective congruence) $IOC \geq 0.5$ ขึ้นไป ซึ่งได้เท่ากับ 0.89 หลังจากนั้นนำแบบสอบถามไปปรับให้สมบูรณ์ ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญก่อนนำไปทดลองใช้

2.2.3 การทดสอบความเชื่อมั่น (Reliability) ด้วยสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach) (สิน พันธุ์พินิจ. 2553) ใช้การทดลอง (Try out) เก็บแบบสอบถาม จำนวน 30 ชุด และนำมาวิเคราะห์ด้วยค่าสถิติ โดยค่าที่เหมาะสม คือ 0.5 ขึ้นไป จนถึง ค่าที่ใกล้เคียงกับ 1 มากที่สุด ทางผู้วิจัย กำหนดค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา 0.6 เพราะถือว่าค่าที่ได้เพียงพอและเป็นที่ยอมรับทางสถิติ โดยค่าสถิติที่ได้จากการไปทดลองเก็บแบบสอบถามจำนวน 30 ชุด มีค่าเท่ากับ 0.638

2.3 ขั้นตอนในการสร้างแบบสัมภาษณ์

2.3.1 ทำการศึกษาเอกสาร งานวิจัยในประเทศและต่างประเทศ บทความ เว็บไซต์หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ที่เกี่ยวข้องและสอดคล้องกับงานวิจัย เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสัมภาษณ์ (Interview)

2.3.2 สร้างแบบสัมภาษณ์ (Interview) เพื่อศึกษาผลกระทบทางการท่องเที่ยว ได้แก่ ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ ผลกระทบด้านสังคม และผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม จำนวน 12 ตัวอย่าง ซึ่งหัวข้อที่ใช้ในการสัมภาษณ์เพื่อการวิจัยในครั้งนี้ แบ่งเป็น 4 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ โดยสัมภาษณ์เกี่ยวกับชื่อผู้ให้สัมภาษณ์ อายุ ชื่อองค์กร/หน่วยงาน ตำแหน่ง และช่องทางการติดต่อ (เบอร์โทร , E-mail , Facebook)

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบจากการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ประเภทวิ่งกรณีศึกษา งานวิ่งมาราธอนบางแสน42 แบ่งออกเป็นผลกระทบ 3 ด้าน ได้แก่ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านสิ่งแวดล้อม

ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ

1. ท่านคิดว่าจากการจัดงานวิ่งมาราธอนบางแสน42 ส่งผลให้ท่านได้รับงานหรือรายได้เพิ่มขึ้นหรือไม่ อย่างไร

2. ท่านคิดว่าจากการจัดการงานวิ่งมาราธอนบางแสน42 มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นจากเดิมหรือไม่ อย่างไร

ผลกระทบด้านสังคม

1. ท่านคิดว่าจากการจัดงานวิ่งมาราธอนบางแสน42 เกิดการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่ดี เช่น ไฟฟ้า ประปา ถนน ที่พัก จากหน่วยงานรัฐหรือเอกชนหรือไม่ อย่างไร

2. ท่านคิดว่าจากการจัดการงานวิ่งมาราธอนบางแสน 42 ส่งผลให้ท่านมีความสัมพันธ์อันดีกับนักท่องเที่ยว เช่น ส่งเสียงเชียร์ให้กำลังใจนักวิ่ง หรือไม่ อย่างไร

ผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม

1. ท่านคิดว่าการจัดงานวิ่งบางแสน 42 มีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้ามาจัดการขยะที่เกิดจากงานอย่างเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร

2. ท่านคิดว่าการจัดงานวิ่งบางแสน42 มีการใช้พื้นที่ในการจัดการที่กระทบต่อการใช้ชีวิตของท่านหรือไม่ อย่างไร

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางในการจัดการผลกระทบจากการท่องเที่ยวเชิงกีฬาประเภทวิ่ง งานวิ่งมาราธอนบางแสน42 จังหวัดชลบุรี

1.ท่านมีความคิดเห็นต่อแนวทางในการจัดการผลกระทบที่เกิดจากการท่องเที่ยวเชิงกีฬาประเภทวิ่ง งานวิ่งมาราธอนบางแสน42 จังหวัดชลบุรี อย่างไร และประสงค์ให้เป็นไปในทิศทางใด ในด้านต่อไปนี้

1.1 ด้านเศรษฐกิจ

1.2 ด้านสังคม

1.3 ด้านสิ่งแวดล้อม

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นเพิ่มเติมและข้อเสนอแนะ เป็นแบบสอบถามลักษณะปลายเปิด (Open-ended questions) เกี่ยวกับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับผลกระทบด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม จากการจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ประเภทวิ่ง กรีฑาศึกษา : งานวิ่งมาราธอนบางแสน42 จังหวัดชลบุรี

2.4 วิธีการหาคุณภาพแบบสัมภาษณ์

2.4.1 การทดสอบความตรง (Validity) ผู้วิจัยนำแบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิจัย เพื่อพิจารณาตรวจสอบความถูกต้องความตรงของเนื้อหา (Content Validity) และนำมาแก้ไขปรับปรุง เพื่อดำเนินการขั้นต่อไป เพื่อให้ได้ประเด็นในการสัมภาษณ์ที่เหมาะสม

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถามตามขั้นตอน ดังนี้

3.1 คณะผู้วิจัยได้ดำเนินการติดต่อขอหนังสือราชการ จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไปยังผู้จัดงาน เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลและแจ้งว่าจะขอเข้าไปเก็บรวบรวมข้อมูล

ในวันที่ 19 พฤศจิกายน 2560 กับผู้จัดงานการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ที่งานวิ่งมาราธอนบางแสน42 และเก็บรวบรวมข้อมูลในบริเวณพื้นที่การจัดงานวิ่งมาราธอนบางแสน42

3.2 การเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม คือ

3.2.1 เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามที่ผ่านการปรับปรุง และตรวจสอบความเชื่อมั่น (Reliability) โดยการใช้การสุ่มแบบเจาะจง (Purposive sampling) จากกลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้ที่มีส่วนใช้ประโยชน์ในพื้นที่ที่อยู่ในช่วงที่มีการจัดงานวิ่งมาราธอนบางแสน42 จังหวัดชลบุรี ได้แก่ ผู้ที่เข้าร่วมงานวิ่งมาราธอนบางแสน42 จำนวน 375 ตัวอย่าง และบุคคลคนในพื้นที่บริเวณที่จัดงานวิ่งมาราธอนบางแสน42 ทั้งชาวบ้าน ผู้ประกอบการร้านอาหารรายย่อย และผู้ประกอบการที่พักโรงแรม จำนวน 12 ตัวอย่าง

3.2.2 การเก็บข้อมูลเป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental sampling)

3.2.3 ดำเนินการเก็บรวบรวมแบบสอบถามด้วยตัวเอง

3.2.4 นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาตรวจความถูกต้องของข้อมูล แล้วนำไปดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลในลำดับถัดไป

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์เพื่อใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) ซึ่งระยะเวลาที่ไปเก็บข้อมูลในวันที่ 19 พฤศจิกายน 2560 ผู้วิจัยเก็บข้อมูลโดยการบันทึกเสียงการสัมภาษณ์และจดบันทึกตามประเด็นหลักในการสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย

4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมวิเคราะห์และประมวลผลแต่ละประเภท ดังนี้

4.1 ตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล ผู้วิจัยทำการตรวจสอบความสมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถาม แยกแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์ออก และแบบสัมภาษณ์

4.2 วิเคราะห์และประมวลผล ด้วยโปรแกรมประมวลผลทางสังคมศาสตร์ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

4.2.1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม นำข้อมูลมาวิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และการหาค่าร้อยละ (Percentage) นำเสนอรูปตารางประกอบความเรียง

4.2.2 แบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมของผู้ตอบแบบสอบถาม นำข้อมูลมาวิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และการหาค่าร้อยละ (Percentage) นำเสนอรูปตารางประกอบความเรียง

4.2.3 แบบสอบถามผลกระทบจากการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ประเภทวิ่ง กรีฑาศึกษา งานวิ่งมาราธอนบางแสน42 แบ่งออกเป็นผลกระทบ 3 ด้าน ได้แก่ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านสิ่งแวดล้อม นำข้อมูลมาวิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ย (Mean : \bar{x}) และการหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation: S.D.) นำเสนอรูปตารางประกอบความเรียง

4.2.4 การวิเคราะห์ข้อมูลจากความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ จากผู้ตอบแบบสอบถาม โดยวิเคราะห์จากแบบสอบถามปลายเปิด ในตอนที่ 4 โดยใช้การวิเคราะห์ความถี่ของความคิดเห็นในประเด็นที่เหมือนกัน หรือสอดคล้องกัน นำเสนอผลการวิเคราะห์เป็นรายชื่อพร้อมความถี่

4.3 ข้อมูลที่ได้จากสัมภาษณ์ ซึ่งมีลักษณะเป็นความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ โดยใช้การวิเคราะห์ความถี่ของความคิดเห็นในประเด็นที่เหมือนกัน หรือสอดคล้องกัน นำเสนอผลการวิเคราะห์เป็นรายชื่อพร้อมความถี่

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่องผลกระทบด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม จากการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ประเภทวิ่ง กรีฑาศึกษา : งานวิ่งมาราธอนบางแสน42 จังหวัดชลบุรี ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ และผู้วิจัยได้จำแนกผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา ได้แก่

1.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1.2 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมของผู้ตอบแบบสอบถาม

1.3 ผลกระทบจากการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ประเภทวิ่ง กรีฑาศึกษา : งานวิ่งมาราธอนบางแสน 42 แบ่งออกเป็นผลกระทบ 3 ด้าน ได้แก่ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านสิ่งแวดล้อม

1.4 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์จากการสัมภาษณ์

2.1 ผลการสัมภาษณ์ชาวบ้านผู้ประกอบการร้านอาหารรายย่อยและผู้ประกอบการที่พักโรงแรม

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อกำหนดข้อเสนอแนะในการจัดการผลกระทบด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม จากการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ประเภทวิ่ง กรีฑาศึกษา : งานวิ่งมาราธอนบางแสน 42 จังหวัดชลบุรี

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของแบบสอบถาม

ผู้วิจัยได้เก็บแบบรวบรวมข้อมูลและนำไปวิเคราะห์ทางสถิติ และผลจากการวิเคราะห์ข้อมูล นำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา

1.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นผู้ที่เข้าร่วมงานวิจัยมาราชนบางแสน 42 จำนวน 375 คน ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาแจกแจงความถี่ (Frequency) และแปลงเป็นค่าร้อยละ (Percentage) ปรากฏผลวิเคราะห์ข้อมูลดังตารางที่ 1-6

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	272	72.5
หญิง	103	27.5
รวม	375	100.0

จากตารางที่ 1 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 272 คน คิดเป็นร้อยละ 72.5 และเป็นเพศหญิง-จำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 27.5

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 20 ปี	5	1.3
20-29 ปี	80	21.4
30-39 ปี	152	40.5
40-49 ปี	111	29.6
มากกว่า 50 ปีขึ้นไป	27	7.2
รวม	375	100.0

จากตารางที่ 2 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุ 30-39 ปี จำนวน 152 คน คิดเป็นร้อยละ 40.5 รองลงมาผู้ตอบแบบสอบถามมีอายุอยู่ในช่วง 40-49 ปี จำนวน 111 คน คิดเป็นร้อยละ 29.6

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่าปริญญาตรี	24	6.4
ปริญญาตรี	228	60.8
สูงกว่าปริญญาตรี	123	32.8
รวม	375	100.0

จากตารางที่ 3 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 228 คน คิดเป็นร้อยละ 60.8 รองลงมามีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 123 คน คิดเป็นร้อยละ 32.8

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
รับจ้างทั่วไป	16	4.26
พนักงานบริษัท	175	46.67
ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	97	25.87
นักเรียน/นักศึกษา	15	4.0
ประกอบธุรกิจส่วนตัว	72	19.2
รวม	375	100.0

จากตารางที่ 4 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอาชีพพนักงานบริษัท จำนวน 175 คน คิดเป็นร้อยละ 46.67 รองลงมามีอาชีพข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 25.87 และอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 19.2

ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามรายได้ต่อเดือน

รายได้ต่อเดือน	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เกิน 10,000	7	1.8
10,000-15,000 บาท	12	3.2
15,001-20,000 บาท	24	6.4
20,001-25,000 บาท	76	20.3
25,001 บาทขึ้นไป	256	68.3
รวม	375	100.0

จากตารางที่ 5 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือน 25,001 บาทขึ้นไป จำนวน 256 คน คิดเป็นร้อยละ 68.3 รองลงมา มีรายได้ต่อเดือน 20,001-25,000 บาท จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 20.3 และมีรายได้ต่อเดือน 15,001-20,000 บาท จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 6.4

ตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามภูมิลำเนา

ภูมิลำเนา	จำนวน	ร้อยละ
กรุงเทพมหานครและปริมณฑล	195	52.0
ภาคกลาง	23	6.1
ภาคตะวันตก	10	2.7
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	29	7.7
ภาคใต้	9	2.4
ภาคตะวันออก	103	27.5
ภาคเหนือ	5	1.3
ต่างประเทศ	1	0.3
รวม	375	100.0

จากตารางที่ 6 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาที่กรุงเทพมหานครและปริมณฑล จำนวน 195 คน คิดเป็นร้อยละ 52.0 รองลงมา มีภูมิลำเนาภาคตะวันออก จำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 27.5 และภูมิลำเนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 7.7

1.2 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นผู้ที่เข้าร่วมงานวิ่งมาราธอนบางแสน42 จำนวน 375 คน ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาแจกแจงความถี่ (Frequency) และแปลงเป็นค่าร้อยละ(Percentage) ปรากฏผลวิเคราะห์ข้อมูลดังตารางที่ 7-13

ตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามการรับรู้ข่าวสารการจัดงานวิ่งมาราธอนบางแสน42

รับรู้ข่าวสารการจัดงานวิ่งมาราธอนบางแสน42	จำนวน	ร้อยละ
สื่อออนไลน์	334	89.1
เพื่อน/คนในครอบครัว	102	27.2
สื่อสิ่งพิมพ์	14	3.7
โทรทัศน์/วิทยุ	4	1.1
อื่นๆ	3	0.8

(หมายเหตุ เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

จากตารางที่ 7 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่รับรู้ข่าวสารการจัดงานวิ่งมาราธอนบางแสน 42 จากสื่อออนไลน์ จำนวน 334 คน คิดเป็นร้อยละ 89.1 รองลงมารับรู้จากเพื่อน/คนในครอบครัว จำนวน 102คน คิดเป็นร้อยละ 27.2 และรับรู้จากสื่อสิ่งพิมพ์ จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 3.7

ตารางที่ 8 จำนวนและร้อยละข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามจุดประสงค์หลักในการเดินทางมาจังหวัดชลบุรี

จุดประสงค์หลักในการเดินทางมาจังหวัดชลบุรี	จำนวน	ร้อยละ
มาเข้าร่วมงานวิ่งมาราธอนบางแสน42	361	96.2
มาท่องเที่ยว	12	3.2
เดินทางเยี่ยมญาติ	1	0.3
ประชุมสัมมนา	0	0.0
อื่นๆ	1	0.3
รวม	375	100.0

จากตารางที่ 8 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีจุดประสงค์หลักในการเดินทางมาจังหวัดชลบุรี เพื่อมาเข้าร่วมงานวิ่งมาราธอนบางแสน42 จำนวน 361 คน คิดเป็นร้อยละ 96.2 รองลงมาเดินทางมาจังหวัดชลบุรี เพื่อมาท่องเที่ยว จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3.2

ตารางที่ 9 จำนวนและร้อยละข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามการเข้าพักผ่อนในจังหวัดชลบุรี

การเข้าพักผ่อนในจังหวัดชลบุรี	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เข้าพักผ่อน	104	27.7
เข้าพักผ่อน 1 คืน	228	60.8
เข้าพักผ่อน 2 คืน	40	10.7
เข้าพักผ่อน 3 คืน	3	0.8
รวม	375	100.0

จากตารางที่ 9 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการเข้าพักผ่อนในจังหวัดชลบุรี 1 คืน จำนวน 228 คน คิดเป็นร้อยละ 60.8 รองลงมา ไม่เข้าพักผ่อน จำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 27.7 และพักผ่อนในจังหวัดชลบุรี 2 คืน จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 10.7

ตารางที่ 10 จำนวนและร้อยละข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามการเดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดชลบุรีทั้งก่อนและหลังการจัดงานวิ่งมาราธอนบางแสน42

เดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดชลบุรี	จำนวน	ร้อยละ
หาดบางแสน	241	64.3
หาดพัทยา	51	13.6
สวนสัตว์เปิดเขาเขียว	23	6.1
ตลาดอ่างศิลา	104	27.7
Art in Paradise	25	6.7
เขาสามมุข	108	28.8
เกาะล้าน	14	3.7
อ่างเก็บน้ำบางพระ	40	10.7
ตลาดน้ำ 4 ภาค พัทยา	47	12.5
มิโมซ่า พัทยา	15	4.0
อื่นๆ		
- ตลาดหนองมน	3	0.8
- หาดวอนนภา	8	2.1
- โรบินสัน	1	0.2
- The Harbour	1	0.2
- พิพิธภัณฑ์สัตว์น้ำบางแสน	1	0.2
- ร้านอาหาร	1	0.2

(หมายเหตุ เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

จากตารางที่ 10 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการเดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดชลบุรีทั้งก่อนและหลังการจัดงานวิ่งมาราธอนบางแสน42 โดยจำแนกแหล่งท่องเที่ยวที่ผู้ตอบแบบสอบถามเดินทางไปมากที่สุด 3 ลำดับแรกได้แก่ หาดบางแสน จำนวน 241 คน คิดเป็นร้อยละ 64.3 รองลงมา เขาสามมุข จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 28.8 และตลาดอ่างศิลา จำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 27.7 ตามลำดับ

ตารางที่ 11 จำนวนและร้อยละข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามการเข้าร่วมการจัดงานวิ่งมาราธอนบางแสน42 ในครั้งถัดไป

เข้าร่วมการจัดงานวิ่งมาราธอนบางแสน42 ในครั้งถัดไป	จำนวน	ร้อยละ
เข้าร่วม	344	91.7
ไม่เข้าร่วม	31	8.3
รวม	375	100.0

จากตารางที่ 11 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามจะเข้าร่วมการจัดงานวิ่งมาราธอนบางแสน42 ในครั้งถัดไป จำนวน 344 คน คิดเป็นร้อยละ 91.7 และไม่เข้าร่วม จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 8.3

ตารางที่ 12 จำนวนและร้อยละข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามการตอบคำถามปลายเปิดเข้าร่วมการจัดงานวิ่งมาราธอนบางแสน42 ในครั้งถัดไป

เข้าร่วมการจัดงานวิ่งมาราธอนบางแสน42 ในครั้งถัดไป	ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นคำตอบปลายเปิด (N = 143)	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. จัดงานได้ดี งานใหญ่จัดได้มาตรฐาน	60	42.0
2. เข้าร่วมวิ่งเป็นประจำ	35	24.5
3. ส่งเสริมการท่องเที่ยว ใช้เวลาว่างในการฝึกวิ่ง ได้เจอสังคม ผู้คนใหม่ๆ และได้ประสบการณ์	18	12.6
4. ออกกำลังกายและได้ท่องเที่ยว	10	7.0
5. บริษัท ไมซ์แอนด์คอมมูนิเคชั่น จำกัดจัดงานดี ที่สุด เชื่อมันในบริษัทที่จัดงาน	7	4.9
6. อยากรวิ่งให้ครบ 42 กิโลเมตร และแก้ตัวทำ เวลาให้ดีขึ้น	5	3.5
7. ชนะใจตนเองและท้าทายประการณ์	3	2.1
8. เดินทางใกล้	2	1.4
9. ได้ใช้เวลาว่างกับครอบครัว	2	1.4
10. ให้ข้อมูลดี วางแผนดีกว่างานอื่นๆ ที่เคยไป	1	0.6
รวม	143	100.0

จากตารางที่ 12 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคิดเห็นที่จะเข้าร่วมการจัดงานวิ่งมาราธอนบางแสน42 ในครั้งถัดไป ในประเด็นต่างๆ โดย 3 ลำดับแรก ได้แก่ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากคิดว่า มีจัดงานได้ดี งานใหญ่จัดได้มาตรฐาน จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 42.0 รองลงมาคือ เป็นผู้เข้าร่วมงานวิ่งเป็นประจำ จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 24.5 และผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่า เป็นส่งเสริมการท่องเที่ยว ใช้เวลาว่างในการฝึกวิ่ง ได้เจอสังคม ผู้คนใหม่ๆ และได้ประสบการณ์ จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 12.6 ตามลำดับ

ตารางที่ 13 จำนวนและร้อยละข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามการตอบคำถามปลายเปิดไม่เข้าร่วมการจัดงานวิ่งมาราธอนบางแสน42 ในครั้งถัดไป

ไม่เข้าร่วมการจัดงานวิ่งมาราธอนบางแสน42 ในครั้งถัดไป	ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นคำตอบ ปลายเปิด (N = 16)	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. อากาศร้อนและเหนียวมาก	5	31.3
2. ไปเข้าร่วมงานอื่น งานอื่นน่าสนใจกว่า	3	18.8
3. ถนนปูนเยอะวิงยาก ที่จัดงานไม่เหมาะกับวิ่งระยะไกลไม่ เข้าร่วม	2	12.5
4. ไม่วิ่ง42กิโลเมตรอีก จะเปลี่ยนไปวิ่งระยะอื่น	2	12.5
5. ไม่แน่ใจว่าจะมีเวลาเข้าร่วมในการจัดครั้งถัดไป	2	12.5
6. ความปลอดภัยไม่เหมือนที่โฆษณาไว้ ไม่ปิดถนน 100%	1	6.2
7. เคยมางานนี้แล้ว	1	6.2
รวม	16	100.0

จากตารางที่ 13 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคิดเห็นที่จะไม่เข้าร่วมการจัดงานวิ่งมาราธอนบางแสน42 ในครั้งถัดไป โดยผู้ตอบแบบสอบถามให้เหตุผลในการไม่เข้าร่วมการจัดงานวิ่งมาราธอนบางแสน42 ในประเด็น 3 ลำดับแรก ได้แก่ อากาศร้อนและเหนียวมาก จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 31.3 รองลงมาคือ ผู้ตอบแบบสอบถามจะไปเข้าร่วมงานอื่น งานอื่นน่าสนใจกว่า จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 18.8 ตามลำดับ

1.3 ผลกระทบจากการท่องเที่ยวเชิงกีฬาประเภทวิ่ง ทัศนศึกษา งานวิ่งมาราธอนบาง แสน42 แบ่งออกเป็นผลกระทบ 3 ด้าน ได้แก่ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านสิ่งแวดล้อม

ผลการวิเคราะห์ผลกระทบจากการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ประเภทวิ่ง ทัศนศึกษา งานวิ่งมาราธอนบางแสน42 แบ่งออกเป็นผลกระทบ 3 ด้าน ได้แก่ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านสิ่งแวดล้อม ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาวิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และการหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation: S.D.) ปรากฏผลวิเคราะห์ข้อมูลดังตารางที่ 14-18

ตารางที่ 14 ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และผลกระทบจากการท่องเที่ยวเชิงกีฬาประเภทวิ่ง ทัศนศึกษา งานวิ่งมาราธอนบางแสน42 โดยภาพรวม

ผลกระทบจากการท่องเที่ยว เชิงกีฬาประเภทวิ่ง	\bar{x} (จากคะแนนเต็ม 5.00 คะแนน)	S.D.	ระดับผลกระทบ
ด้านเศรษฐกิจ	4.15	0.45	มาก
ด้านสังคม	3.76	0.45	มาก
ด้านสิ่งแวดล้อม	3.86	0.62	มาก
รวม	3.92	0.38	มาก

จากตารางที่ 14 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบจากการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ประเภทวิ่ง ทัศนศึกษา : งานวิ่งมาราธอนบางแสน42 อยู่ในระดับมากทุกประเด็น ได้แก่ ด้านเศรษฐกิจ ($\bar{x} = 4.15$, S.D. = 0.45) ด้านสิ่งแวดล้อม ($\bar{x} = 3.86$, S.D. = 0.62) และด้านสังคม ($\bar{x} = 3.76$, S.D. = 0.45)

ตารางที่ 15 ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และผลกระทบจากการท่องเที่ยวเชิงกีฬาประเภทวิ่ง ทัศนศึกษา งานวิ่งมาราธอนบางแสน42 ผลกระทบด้านบวกโดยรวม

ผลกระทบด้านบวกโดยรวม	\bar{x} (จากคะแนน เต็ม 5.00 คะแนน)	S.D.	ระดับผลกระทบ
ท่านคิดว่าจากการจัดงานวิ่งมาราธอนบางแสน 42 เกิดผลกระทบด้านบวกโดยรวมในระดับใด	3.93	0.69	มาก
รวม	3.93	0.69	มาก

จากตารางที่ 15 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบจากการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ประเภทวิ่ง ทัศนศึกษา : งานวิ่งมาราธอนบางแสน42 ทางด้านผลกระทบด้านบวกโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.93$, S.D. = 0.69)

ตารางที่ 16 ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และผลกระทบจากการท่องเที่ยวเชิงกีฬาประเภทวิ่ง ทัศนศึกษา งานวิ่งมาราธอนบางแสน42 ด้านเศรษฐกิจ

ด้านเศรษฐกิจ	\bar{x} (จากคะแนน เต็ม 5.00 คะแนน)	S.D.	ระดับผลกระทบ
1. งานวิ่งมาราธอนบางแสน42 ส่งผลให้เกิดการสร้างงาน สร้างรายได้สู่ท้องถิ่น เช่น ที่พัก ร้านอาหาร สถานบันเทิง	4.36	0.58	มาก
2. งานวิ่งมาราธอนบางแสน42 ส่งผลให้การบริโภคสินค้าและบริการในท้องถิ่นเพิ่มขึ้น	4.33	0.60	มาก
3. การจัดงานวิ่งมาราธอนบางแสน42 ส่งเสริมให้เกิดการเดินทางท่องเที่ยวในจังหวัดชลบุรี	4.37	0.67	มาก
4. ราคาสินค้าและบริการที่จัดจำหน่ายภายในงาน และบริเวณโดยรอบสถานที่จัดงานมีความคุ้มค่ากับคุณภาพที่ได้รับ	3.86	0.75	มาก
5. รายได้ที่เกิดจากการจัดงานวิ่งมาราธอนบางแสน 42 ส่งผลให้คุณภาพชีวิตของคนในท้องถิ่นดีขึ้น	3.82	0.78	มาก
รวม	4.15	0.45	มาก

จากตารางที่ 16 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบจากการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ประเภทวิ่ง ทัศนศึกษา : งานวิ่งมาราธอนบางแสน42 ทางด้านเศรษฐกิจอยู่ในระดับมากทุกประเด็น ได้แก่ การจัดงานวิ่งมาราธอนบางแสน42 ส่งเสริมให้เกิดการเดินทางท่องเที่ยวในจังหวัดชลบุรี ($\bar{x} = 4.37$, S.D. = 0.67) งานวิ่งมาราธอนบางแสน42 ส่งผลให้เกิดการสร้างงาน สร้างรายได้สู่ท้องถิ่น เช่น ที่พัก ร้านอาหาร สถานบันเทิง ($\bar{x} = 4.36$, S.D. = 0.58) และงานวิ่งมาราธอนบางแสน 42 ส่งผลให้การบริโภคสินค้าและบริการในท้องถิ่นเพิ่มขึ้น ($\bar{x} = 4.33$, S.D. = 0.60)

ตารางที่ 17 ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และผลกระทบจากการท่องเที่ยวเชิงกีฬาประเภทวิ่ง ทัศนศึกษา งานวิ่งมาราธอนบางแสน42 ด้านสังคม

ด้านสังคม	\bar{x} (จากคะแนน เต็ม 5.00 คะแนน)	S.D.	ระดับผลกระทบ
1. ทำให้เกิดความสัมพันธ์อันดีระหว่างคนในท้องถิ่นกับนักท่องเที่ยว เช่น มีกองเชียร์และเสียงเชียร์จากคนในท้องถิ่น	3.40	0.89	ปานกลาง
2. งานวิ่งมาราธอนบางแสน42 ทำให้จังหวัดชลบุรีเป็นที่รู้จักในด้านการท่องเที่ยวเชิงกีฬา	4.03	0.81	มาก
3. มีสิ่งอำนวยความสะดวกและโครงสร้างพื้นฐานที่ดี เช่น ไฟฟ้า ประปา ถนน ที่พัก ศูนย์บริการการท่องเที่ยว ร้านที่ขายของระลึก ร้านอาหาร	4.21	0.79	มาก
4. มีการส่งเสริมหรือรณรงค์ให้คนออกกำลังกายมากขึ้น	4.05	0.82	มาก
5. งานวิ่งมาราธอนบางแสน42 ทำให้ท่านตระหนักถึงความสำคัญและวัฒนธรรมท้องถิ่น	3.09	0.90	ปานกลาง
รวม	3.76	0.54	มาก

จากตารางที่ 17 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบจากการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ประเภทวิ่ง ทัศนศึกษา : งานวิ่งมาราธอนบางแสน42 ทางด้านสังคมส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ได้แก่มีสิ่งอำนวยความสะดวกและโครงสร้างพื้นฐานที่ดี เช่น ไฟฟ้า ประปา ถนน ที่พัก ศูนย์บริการการท่องเที่ยว ร้านที่ขายของระลึก ร้านอาหาร ($\bar{x} = 4.21$, S.D. = 0.79) มีการส่งเสริมหรือรณรงค์ให้คนออกกำลังกายมากขึ้น ($\bar{x} = 4.05$, S.D. = 0.82) และงานวิ่งมาราธอนบางแสน42 ทำให้จังหวัดชลบุรีเป็นที่รู้จักในด้านการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ($\bar{x} = 4.03$, S.D. = 0.81)

ตารางที่ 18 ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และผลกระทบจากการท่องเที่ยวเชิงกีฬาประเภทวิ่ง ทัศนศึกษา งานวิ่งมาราธอนบางแสน42 ด้านสิ่งแวดล้อม

ด้านสิ่งแวดล้อม	\bar{x} (จากคะแนนเต็ม 5.00 คะแนน)	S.D.	ระดับผลกระทบ
1. มีการบริหารจัดการพื้นที่ในการจัดงานอย่างเหมาะสม	4.16	0.84	มาก
2. มีการบริหารจัดการงานในภาพรวมที่คำนึงถึงสิ่งแวดล้อมที่ดี และมีการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างเหมาะสม	4.11	0.82	มาก
3. มีการจัดการขยะที่ดี	4.20	0.87	มาก
4. มีการจัดการมลภาวะที่ดี เช่น น้ำ อากาศ เสียง	3.47	0.95	ปานกลาง
5. มีการใช้วัสดุที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เช่น บรรจุภัณฑ์ชานอ้อย ใบตอง เป็นต้น	3.36	0.90	ปานกลาง
รวม	3.86	0.62	มาก

จากตารางที่ 18 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบจากการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ประเภทวิ่ง ทัศนศึกษา : งานวิ่งมาราธอนบางแสน42 ทางด้านสิ่งแวดล้อมส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ได้แก่ มีการจัดการขยะที่ดี ($\bar{x} = 4.20$, S.D. = 0.87) มีการบริหารจัดการพื้นที่ในการจัดงานอย่างเหมาะสม ($\bar{x} = 4.16$, S.D. = 0.84) และมีการบริหารจัดการงานในภาพรวมที่คำนึงถึงสิ่งแวดล้อมที่ดี และมีการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างเหมาะสม ($\bar{x} = 4.11$, S.D. = 0.82)

1.4 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ผลการวิเคราะห์ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ลักษณะเป็นข้อความปลายเปิด (Open-ended questions) ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาทำการวิเคราะห์เนื้อหา โดยผู้วิจัยจับประเด็นที่คล้ายคลึงกันมาจัดเป็นกลุ่มเดียวกัน จำแนกรายข้อ แจกแจงความถี่ (Frequency) และแปลงเป็นค่าร้อยละ (Percentage) ปรากฏผลวิเคราะห์ข้อมูลดังตารางที่ 19

ตารางที่ 19 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการตอบคำถามปลายเปิด

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม	ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นคำตอบปลายเปิด (N = 30)	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. อยากให้ปิดการจราจรมากกว่านี้ เพิ่มเจ้าหน้าที่ดูแลความปลอดภัย	9	30.0
2. เส้นทางวิ่งมีธรรมชาติน้อย เป็นถนนปูนเยอะ	5	16.7
3. ที่พักราคาเพิ่มขึ้น	1	3.3
4. จัดการขยะ แก้วกระดาษระหว่างทางวิ่ง	2	6.7
5. ควรมีการประชาสัมพันธ์มากขึ้น	1	3.3
6. ควรเพิ่มไฟฟ้าระหว่างทางวิ่ง	1	3.3
7. ของที่ระลึกและอาหาร ไม่หลากหลาย	2	6.7
8. ครั้งถัดไปอยากให้จัดงานให้ดีเหมือนเดิม	1	3.3
10. อยากให้ย้ายช่วงเวลาจัดหน้า ช่วงนี้อากาศร้อน	3	10.0
11. สิ่งอำนวยความสะดวกภายในงานไม่เพียงพอ เช่น ห้องน้ำ ยา น้ำดื่ม	4	13.4
รวม	30	100.0

จากตารางที่ 19 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ในประเด็นต่างๆ โดย 3 ลำดับแรกได้แก่ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อยากให้ปิดการจราจรมากกว่านี้ และเพิ่มเจ้าหน้าที่ดูแลความปลอดภัย จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 6.3 รองลงมา คือ ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่า เส้นทางวิ่งมีธรรมชาติน้อย เป็นถนนปูนเยอะ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 3.5 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์จากการสัมภาษณ์

2.1 ผลการสัมภาษณ์ชาวบ้าน ผู้ประกอบการร้านอาหารรายย่อย และผู้ประกอบการที่พัก

ผลการสัมภาษณ์ชาวบ้าน ผู้ประกอบการร้านอาหารรายย่อย และผู้ประกอบการที่พัก จำนวน 12 ท่าน โดยทางผู้วิจัยนำข้อมูลจากการจับบันทึกและถอดเสียงสัมภาษณ์จากการบันทึกด้วยเครื่องบันทึกเสียงมาเปิดฟังเพื่อวิเคราะห์ และสรุปตามข้อคำถามได้ดังนี้

2.1.1 จากการจัดงานวิ่งมาราธอนบางแสน42 ส่งผลให้ท่านได้รับงานหรือรายได้เพิ่มขึ้นหรือไม่ อย่างไร

จากการสรุปข้อมูลจากข้อคำถามนี้ ผู้วิจัยสรุปออกมาได้ว่า ชาวบ้านทั่วไป ผู้ประกอบการรายย่อย หรือข้าราชการ ไม่ได้รับงานหรือรายได้เพิ่มขึ้น เนื่องจากร้านอาหาร หรือร้านค้า ได้รับรายได้จากนักท่องเที่ยวทั่วไปอยู่แล้ว การจัดงานจึงไม่ค่อยส่งผลกับรายได้ของพวกเขาเท่าใดนัก ซึ่งต่างจากผลการสัมภาษณ์ของผู้ประกอบการที่พัก พนักงานที่ทำงานภายในโรงแรม และวินรถจักรยานยนต์สาธารณะ ที่ได้รับรายได้และงานเพิ่มขึ้น เนื่องจากนักท่องเที่ยวที่มาร่วมงานเป็นจำนวนมาก จะมีการจองที่พักล่วงหน้า จึงทำให้ผู้ประกอบการที่พักขายห้องพักได้เร็วและขายได้หมด อีกทั้งพนักงาน เช่น พนักงานต้อนรับ พนักงานดูแลความปลอดภัย ยังได้รับค่าล่วงเวลาเพิ่มขึ้น ตามจำนวนของนักท่องเที่ยว และการจัดงานจำเป็นต้องปิดถนนจึงทำให้เกิดความไม่สะดวกในการใช้รถยนต์สัญจร นักท่องเที่ยวจึงใช้บริการวินรถจักรยานยนต์สาธารณะเพื่อความสะดวก

2.1.2 จากการจัดงานวิ่งมาราธอนบางแสน42 ส่งผลให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นจากเดิมหรือไม่ อย่างไร

จากการสรุปข้อมูลจากข้อคำถามนี้ ผู้วิจัยสรุปออกมาได้ว่า ผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่ให้ความเห็นไปในทางเดียวกันว่า การจัดงานวิ่งมาราธอนบางแสน42 ไม่ค่อยส่งผลต่อคุณภาพชีวิตเท่าไรนัก เนื่องจากระยะเวลาการจัดงานค่อนข้างสั้น จึงทำให้มองผลได้ไม่ชัด มีแค่บางท่านเท่านั้นที่ตอบว่าคุณภาพชีวิตดีขึ้นกว่าเดิม เนื่องจากตนเองได้รับรายได้เพิ่ม

2.1.3 จากการจัดงานวิ่งมาราธอนบางแสน42 เกิดการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่ดี เช่น ไฟฟ้า ประปา ถนน ที่พัก จากหน่วยงานรัฐหรือเอกชนหรือไม่ อย่างไร

จากการสรุปข้อมูลจากข้อคำถามนี้ ผู้วิจัยสรุปออกมาได้ว่า ผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่ให้ความเห็นไปในทางเดียวกันว่า การจัดงานวิ่งมาราธอนบางแสน42 ทำให้เกิดการพัฒนาคโครงสร้างพื้นฐานให้ดียิ่งขึ้น เนื่องจากทางหน่วยงานรัฐของเทศบาลมีการบริหารจัดการได้ดีอยู่แล้ว เมื่อมีงานจึงทำให้มีการดูแล

ที่มากยิ่งขึ้นกว่าเดิม อีกทั้งผู้จัดงานเองก็มีการประสานงานที่ดี ภาพรวมในด้านของโครงสร้างพื้นฐานจึงออกมาค่อนข้างดี

2.1.4 จากการจัดงานวิ่งมาราธอนบางแสน42 ส่งผลให้ท่านมีความสัมพันธ์อันดีกับนักท่องเที่ยว เช่น ส่งเสียงเชียร์ให้กำลังใจนักวิ่งหรือไม่ อย่างไร

จากการสรุปข้อมูลจากข้อคำถามนี้ ผู้วิจัยสรุปออกมาได้ว่า ผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นไปทางเดียวกัน คือเห็นว่าไม่ค่อยเกิดความสัมพันธ์กับนักท่องเที่ยวเท่าไรนัก เนื่องจากหลายเหตุผล เช่น เนื่องจากงานจัดในเวลาเช้ามืด จึงทำให้หลายท่านยังไม่ได้ออกมาจากบ้าน หรือบางส่วนมีความคิดเห็นว่า ชาวบ้านไม่ทราบว่าจะมีการจัดงานขึ้น เพราะขาดการประชาสัมพันธ์ จึงทำให้ไม่ได้ออกมาให้กำลังใจนักวิ่ง และมีผู้ให้สัมภาษณ์เพียงสามท่านที่ตอบว่ามีการเกิดความสัมพันธ์กับนักท่องเที่ยว แต่เป็นเพียงแค่การสอบถามเรื่องทั่วไปเท่านั้น

2.1.5 จากการจัดงานวิ่งมาราธอนบางแสน42 มีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้ามาจัดการขยะที่เกิดจากงานอย่างเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร

จากการสรุปข้อมูลจากข้อคำถามนี้ ผู้วิจัยสรุปออกมาได้ว่า ผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นไปทางเดียวกัน คือ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีการเข้ามาจัดการกับขยะหรือของเสียที่เกิดขึ้นจากงาน ได้อย่างดีมาก เนื่องจากผู้จัดงานและหน่วยงานเทศบาลมีการเพิ่มถังขยะ รถเก็บขยะ และคนทำสะอาดจำนวนมาก เพื่อเตรียมพร้อมในการทำความสะอาด จึงทำให้ไม่เกิดทัศนะอุจาด หรือ กลิ่นไม่พึงประสงค์ใดๆต่อชาวบ้าน

2.1.6 จากการจัดงานวิ่งมาราธอนบางแสน42 มีการใช้พื้นที่ในการจัดงาน ที่กระทบต่อการใช้ชีวิตของท่านหรือไม่ อย่างไร

จากการสรุปข้อมูลจากข้อคำถามนี้ ผู้วิจัยสรุปออกมาได้ว่า ผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่ได้รับผลกระทบในการใช้ชีวิต ในเรื่องของการสัญจร โดยให้เหตุผลว่า การจัดงานทำให้จราจรติดขัด เดินทางไม่สะดวก เนื่องจากการจัดงานมีการปิดถนนค่อนข้างมาก อีกทั้งยังกระทบกับการขายผู้ประกอบการรายย่อย เช่น ร้านอาหารริมทาง หรือร้านรถเข็น ที่ไม่สามารถจำหน่ายอาหารได้ เนื่องจากร้านของตนอยู่ในบริเวณของการปิดการจราจร ทำให้สูญเสียรายได้ไปเล็กน้อย

2.1.7 ความคิดเห็นของผู้ให้สัมภาษณ์ต่อแนวทางในการจัดการผลกระทบที่เกิดจากการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ประเภทวิ่งงานวิ่งมาราธอนบางแสน42 จังหวัดชลบุรี และทิศทางที่ผู้ให้สัมภาษณ์ประสงค์จะให้ เป็น สามารถแบ่งออกมาเป็น 3 ด้าน ดังนี้

ด้านเศรษฐกิจ

ผู้ให้สัมภาษณ์มีความคิดเห็นต่อแนวทางในการจัดการผลกระทบทางด้านเศรษฐกิจจากการจัดงานวิ่งมาราธอนบางแสน42 ว่าการจัดงานทั้งก่อให้เกิดและไม่ก่อให้เกิดการสร้างงานและการเพิ่มขึ้นของรายได้ ส่วนของผู้ที่มีความคิดเห็นว่าการจัดงานก่อให้เกิดรายได้และการจ้างงาน มีความประสงค์ที่อยากจะให้งานจัดขึ้นอีกในปีต่อไป หรือจัดในวันธรรมดาเพื่อเพิ่มรายได้ในวันธรรมดาด้วย และในส่วนของผู้ที่ให้ความคิดเห็นว่าการจัดงานไม่ก่อให้เกิดการสร้างงานและการเพิ่มขึ้นของรายได้มีความประสงค์ที่จะให้ผู้ประกอบการรายย่อย เช่น ร้านอาหาร สามารถเข้าไปจำหน่ายอาหารในงานได้ เพื่อเพิ่มรายได้ให้กับชาวบ้านในพื้นที่มากกว่าเดิม

ด้านสังคม

ผู้ให้สัมภาษณ์มีความคิดเห็นต่อแนวทางในการจัดการผลกระทบทางด้านสังคม จากการจัดงานวิ่งมาราธอนบางแสน42 โดยส่วนใหญ่ให้ความคิดเห็นว่าการจัดงานยังไม่สามารถเชื่อมความสัมพันธ์ให้แก่นักท่องเที่ยวและชาวบ้านได้เท่าที่ควร เนื่องจากงานค่อนข้างปิด และชาวบ้านไม่ทราบว่าจะมีการจัดงานขึ้น จึงมีความประสงค์ที่จะให้มีการประชาสัมพันธ์ให้ทั่วถึงและมากขึ้นกว่าเดิม และอยากให้ชาวบ้านเข้าไปมีส่วนร่วมมากกว่าเดิม เช่น การเข้าไปเป็นจิตอาสาภายในงาน

ด้านสิ่งแวดล้อม

ผู้ให้สัมภาษณ์มีความคิดเห็นต่อแนวทางในการจัดการผลกระทบทางด้านสังคม จากการจัดงานวิ่งมาราธอนบางแสน42 โดยส่วนใหญ่ให้ความคิดเห็นว่าการจัดงานและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีการจัดการได้อย่างเหมาะสม ทั้งการจัดการเรื่องพื้นที่จัดงาน การจัดการขยะ รวมถึงด้านความปลอดภัย และผู้ให้สัมภาษณ์บางส่วนมีความประสงค์ที่อยากให้พัฒนาการจัดการให้ดียิ่งขึ้นกว่าเดิม และอยากให้ควบคุมการดูแลเรื่องความปลอดภัยทางถนนให้ได้ 100%

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อกำหนดข้อเสนอแนะในการจัดการผลกระทบด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม จากการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ประเภทวิ่ง ทัศนศึกษา : งานวิ่งมาราธอนบางแสน42 จังหวัดชลบุรี

จากผลการศึกษา ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ โดยได้รวบรวมและสรุปเพื่อเสนอแนวทางการจัดการผลกระทบด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม จากการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ประเภทวิ่ง ทัศนศึกษา : งานวิ่งมาราธอนบางแสน42 จังหวัดชลบุรี เนื่องจากมีแนวโน้มที่จะจัดงานวิ่งมาราธอนบางแสน42 ในครั้งถัดไป จึงได้กำหนดข้อเสนอแนะในการจัดการผลกระทบทั้ง 3 ด้าน เป็นประเด็นหลักๆ ดังนี้

ด้านเศรษฐกิจ มีผลกระทบด้านบวกที่ต้องนำไปจัดการพัฒนา ที่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมากทุกประเด็น ประกอบกับการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ด้านเศรษฐกิจ พบว่า ผู้ประกอบการร้านอาหารรายย่อยต้องการเข้าไปจัดจำหน่ายสินค้าภายในงาน มีความต้องการให้งานวิ่งมาราธอนครั้งต่อไปมีการจัดงานในวันธรรมดา แทนวันเสาร์ อาทิตย์ และยังพบว่าผลกระทบด้านลบที่ต้องควรแก้ไข คือระดับค่าห้องพักที่มีราคาสูงเกินตามเป็นจริง

ด้านสังคม เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีผลกระทบระดับมาก ได้แก่ มีการส่งเสริมหรือรณรงค์ให้คนออกกำลังกายมากขึ้น และมีผลกระทบระดับปานกลาง ได้แก่ ให้เกิดความสัมพันธ์อันดีระหว่างคนในท้องถิ่นกับนักท่องเที่ยว เช่น มีกองเชียร์และเสียงเชียร์จากคนในท้องถิ่น และงานวิ่งมาราธอนบางแสน42 ทำให้ท่านตระหนักถึงความสำคัญและวัฒนธรรมท้องถิ่น ดังนั้นจึงควรนำมาพัฒนาให้เกิดความเหมาะสม ประกอบกับการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ด้านสังคม พบว่า ต้องการให้เพิ่มการประชาสัมพันธ์เพื่อให้ชาวบ้านทราบการจัดงานอย่างทั่วถึง และอยากให้ชาวบ้านเข้าไปมีส่วนร่วม เช่น การเป็นจิตอาสาภายในงาน

ด้านสิ่งแวดล้อม เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมาก ได้แก่ มีการจัดการขยะที่ดี ประกอบกับการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ พบว่า ด้านการจัดการขยะ มีความคิดเห็นที่เหมาะสม ซึ่งตรงกับ การวิเคราะห์ผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม และมีผลกระทบระดับปานกลาง ได้แก่ มีการใช้วัสดุที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เช่น บรรจุภัณฑ์ชานอ้อย ใบตอง เป็นต้น

ดังนั้นจากประเด็นต่างๆข้างต้น คณะผู้วิจัยจึงมีความคิดเห็นว่า ในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ประเภท การจัดการจัดการแข่งขันกรีฑามาราธอนจึงควรมีการพัฒนาในด้านต่าง ๆ ให้เหมาะสม นำเสนอแนวทางตามประเด็นรายด้าน ได้ดังนี้

1. ด้านเศรษฐกิจ

จากการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้ที่มีส่วนใช้ประโยชน์ในพื้นที่ที่อยู่ในช่วงที่มีการจัดงานวิ่งมาราธอนบางแสน42 จังหวัดชลบุรี ซึ่งประกอบด้วย ผู้ที่เข้าร่วมงานวิ่งมาราธอนบางแสน42 และบุคคลคนในพื้นที่ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ได้แก่ ชาวบ้าน ผู้ประกอบการร้านอาหารรายย่อย ผู้ประกอบการโรงแรม พบว่าผลกระทบด้านเศรษฐกิจจากการจัดงานวิ่งมาราธอนบางแสน42 ควรมีการพัฒนาและควรมีการแก้ไขในประเด็น ตามลำดับ ดังนี้

1.1 ควรเปิดโอกาสให้ผู้ประกอบการรายย่อยในพื้นที่ เช่น ผู้ประกอบการร้านอาหาร ได้รับอนุญาตให้เข้าไปจัดจำหน่ายสินค้าภายในบริเวณงานได้

1.2 สนับสนุนให้ผู้จัดงานวิ่งมาราธอนบางแสน42 เลือกวันที่ใช้ในการจัดงานเป็นวันธรรมดา มากกว่าเลือกวันเสาร์ อาทิตย์ในการจัดงาน ทั้งนี้เพื่อสามารถเพิ่มยอดการจองที่พักโรงแรม

1.3 ผู้ประกอบการที่พัก โรงแรม ควรมีการรักษาระดับราคาห้องพักในช่วงที่มีการจัดงานวิ่งมาราธอนบางแสน42 ไม่ให้มีราคาที่สูงเกินความเป็นจริง

2. ด้านสังคม

จากการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้ที่มีส่วนใช้ประโยชน์ในพื้นที่ที่อยู่ในช่วงที่มีการจัดงานวิ่งมาราธอนบางแสน42 จังหวัดชลบุรี ซึ่งประกอบด้วย ผู้ที่เข้าร่วมงานวิ่งมาราธอนบางแสน42 และบุคคลคนในพื้นที่ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ได้แก่ ชาวบ้าน ผู้ประกอบการร้านอาหารรายย่อย ผู้ประกอบการโรงแรม พบว่าผลกระทบด้านสังคมจากการจัดงานวิ่งมาราธอนบางแสน42 พบว่ามีประเด็นที่ควรพัฒนา ดังนี้

2.1 การสร้างความสัมพันธ์อันดี ระหว่างผู้เข้าร่วมกิจกรรม และบุคคลในพื้นที่โดยใช้สื่อในรูปแบบต่างๆ ช่วยประชาสัมพันธ์ เช่น แผ่นพับ บ้ายประชาสัมพันธ์ เป็นต้น ให้บุคคลในพื้นที่ได้รับรู้มากขึ้น ตามจุดต่างๆที่มีการสัญจรเป็นจำนวนมาก เช่น ทางเข้าหาดบางแสน นอกจากนี้ใช้การประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อออนไลน์ เช่น Facebook เป็นต้น

2.2 เปิดโอกาสให้ชาวบ้านเข้ามามีส่วนร่วม เช่น การเป็นจิตอาสาภายในงาน เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อเป็นการเสริมสร้างรายได้อีกหนึ่งช่องทางให้กับชาวบ้าน และยังได้มีส่วนร่วมภายในงาน ซึ่งจะทำให้เกิดความสัมพันธ์กันระหว่างผู้เข้าร่วมกิจกรรมและบุคคลในพื้นที่

2.3 ควรให้ผู้จัดงานทำการประชาสัมพันธ์ในเรื่องของแหล่งท่องเที่ยวที่มีวัฒนธรรมวิถีชีวิตชุมชนที่อยู่ในพื้นที่จังหวัดชลบุรี ผ่านทางช่องทางสื่อออนไลน์เพื่อให้ผู้เข้าร่วมงานได้เลือกเดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ ทั้งนี้เป็นการให้ผู้เข้าร่วมงานได้ตระหนักถึงความสำคัญและวัฒนธรรมท้องถิ่น

2.4 ควรมีการจัดงานวิ่งมาราธอนบางแสน42 เป็นประจำต่อเนืองทุกปี เพื่อส่งเสริมหรือรณรงค์ให้คนออกกำลังกายมากขึ้นทั้งคนในท้องถิ่นและคนที่มีความสนใจในสุขภาพ รวมถึงเพื่อเป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยว ภายในพื้นที่

3. ด้านสิ่งแวดล้อม

จากการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้ที่มีส่วนใช้ประโยชน์ในพื้นที่ที่อยู่ในช่วงที่มีการจัดงานวิ่งมาราธอนบางแสน42 จังหวัดชลบุรี ซึ่งประกอบด้วย ผู้ที่เข้าร่วมงานวิ่งมาราธอนบางแสน42 และบุคคลคนในพื้นที่ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ได้แก่ ชาวบ้าน ผู้ประกอบการร้านอาหารรายย่อย ผู้ประกอบการโรงแรม พบว่าผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมจากการจัดงานวิ่งมาราธอน บางแสน 42 มีการบริหารจัดการขยะที่เหมาะสม โดยมีการวางถังขยะ ตามจุดต่างๆ ที่มีการจัดงานวิ่งมาราธอนบางแสน42 แต่ยังไม่เหมาะสมเท่าที่ควร ดังนั้นจึงควรพัฒนา และจัดการแก้ไข ตามลำดับ ดังนี้

3.1 ควรปรับสภาพพื้นที่ให้เหมาะสม โดยการสร้างถังขยะที่มีฝาปิดถังขยะเพื่อทำให้ไม่เกิดกลิ่นอันไม่ประสงค์ เนื่องจากถังขยะที่นำมาตั้งไว้ตามจุดต่างๆ เป็นถังขยะที่สามารถบรรจุขยะได้ในปริมาณมาก แต่ไม่มีฝาปิด ซึ่งอาจก่อให้เกิดกลิ่นรบกวนผู้ที่สัญจรผ่านจุดนั้นๆ

3.2 ควรมีการตั้งกฎให้กับร้านค้าที่เข้ามาให้บริการอาหารและเครื่องดื่มภายในงาน มีการใช้วัสดุที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เช่น ชานอ้อย ใบตอง ทุกร้าน ซึ่งนอกจากจะเป็นการช่วยรักษาสิ่งแวดล้อมแล้วยังช่วยให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมเกิดความรู้สึกภาคภูมิใจที่มีส่วนได้ใช้วัสดุที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

3.3 การบริหารจัดการพื้นที่ที่ใช้ในการจัดกิจกรรม โดยทางงานได้มีการแจ้งการปิดถนน ผ่านทางป้ายตามบริเวณต่างๆ เพื่อไม่ให้มีรถยนต์ ผ่านเข้าไปในระยะเวลาที่มีการจัดงาน แต่ไม่สามารถทำการปิดถนนได้ 100% ดังนั้นจึงควรมาตรการจากทางผู้จัดงาน โดยการขอความร่วมมือจากทางเทศบาลแสนสุขให้ช่วยกันดูแลเรื่องการปิดถนน ซึ่งจะทำให้การบริหารจัดการพื้นที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 สรุปผลการวิเคราะห์เชิงพรรณนา

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 72.5 มีอายุ 30-39 ปี คิดเป็นร้อยละ 40.5 มีการศึกษาระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 60.8 ประกอบอาชีพพนักงานบริษัท คิดเป็นร้อยละ 45.4 มีรายได้ต่อเดือน 25,001 บาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 68.3 และมีภูมิลำเนาที่กรุงเทพมหานคร คิดเป็นร้อยละ 42.1

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่รับรู้ข่าวสารการจัดงานวิ่งมาราธอนบางแสน42 จากสื่อออนไลน์ คิดเป็นร้อยละ 89.1 จุดประสงค์หลักในการเดินทางมาจังหวัดชลบุรี เพื่อมาเข้าร่วมงานวิ่งมาราธอนบางแสน42 คิดเป็นร้อยละ 96.2 มีการเข้าพักแรมในจังหวัดชลบุรี 1 คืน คิดเป็นร้อยละ 60.8 มีการเดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดชลบุรีทั้งก่อนและหลังการจัดงานวิ่งมาราธอนบางแสน42 เทียบหาดบางแสน คิดเป็นร้อยละ 64.3 เข้าร่วมการจัดงานวิ่งมาราธอนบางแสน42 ในครั้งถัดไป คิดเป็นร้อยละ 91.7 มีความคิดเห็นที่จะเข้าร่วมการจัดงานวิ่งมาราธอนบางแสน42 ในครั้งถัดไป ในประเด็นจัดงานได้ดี งานใหญ่จัดได้มาตรฐาน คิดเป็นร้อยละ 42.0 และมีความคิดเห็นที่จะไม่เข้าร่วมการจัดงานวิ่งมาราธอนบางแสน42 ในครั้งถัดไป ในประเด็นอากาศร้อนและเหนื่อยมาก คิดเป็นร้อยละ 31.3

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลผลกระทบจากการท่องเที่ยวเชิงกีฬาประเภทวิ่ง กรณีศึกษา งานวิ่งมาราธอนบางแสน42 แบ่งออกเป็นผลกระทบ 3 ด้าน ได้แก่ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านสิ่งแวดล้อม

จากการศึกษาผลกระทบจากการท่องเที่ยวเชิงกีฬาประเภทวิ่ง กรณีศึกษา งานวิ่งมาราธอนบางแสน42 แบ่งออกเป็นผลกระทบ 3 ด้าน ได้แก่ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านสิ่งแวดล้อม ด้านบวกโดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.93$)

ด้านเศรษฐกิจ

ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบจากการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ประเภทวิ่ง กรณีศึกษา : งานวิ่งมาราธอนบางแสน42 ทางด้านเศรษฐกิจโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.15$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า การจัดงานวิ่งมาราธอนบางแสน42 ส่งเสริมให้เกิดการเดินทางท่องเที่ยว ในจังหวัดชลบุรี มีค่าเฉลี่ย 4.37 และงานวิ่งมาราธอนบางแสน42 ส่งผลให้เกิดการสร้างงาน สร้างรายได้สู่ท้องถิ่น เช่น ที่พัก ร้านอาหาร สถานบันเทิง ($\bar{x} = 4.36$)

ด้านสังคม

ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบจากการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ประเภทวิ่ง กรีฑาศึกษา : งานวิ่งมาราธอนบางแสน42 ทางด้านสังคมโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.76$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีสิ่งอำนวยความสะดวกและโครงสร้างพื้นฐานที่ดี เช่น ไฟฟ้า ประปา ถนน ที่พัก ศูนย์บริการการท่องเที่ยว ร้านที่ขายของระลึก ร้านอาหาร ($\bar{x} = 4.21$) และ มีการส่งเสริมหรือรณรงค์ให้คนออกกำลังกายมากขึ้น ($\bar{x} = 4.05$)

ด้านสิ่งแวดล้อม

ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบจากการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ประเภทวิ่ง กรีฑาศึกษา : งานวิ่งมาราธอนบางแสน42 ทางด้านสิ่งแวดล้อมโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.86$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีการจัดการขยะที่ดี ($\bar{x} = 4.20$) และมีการบริหารจัดการพื้นที่ในการจัดงานอย่างเหมาะสม ($\bar{x} = 4.16$)

4. ผลการวิเคราะห์ข้อเสนอแนะ

ผลการวิเคราะห์ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ หรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ของผู้ตอบแบบสอบถามในส่วนของข้อเสนอแนะเพิ่มเติม จำนวน30 คน จากผลการวิจัยพบว่า ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะในประเด็น อยากให้ปิดการจราจรมากกว่านี้ เพิ่มเจ้าหน้าที่ดูแลความปลอดภัย คิดเป็นร้อยละ 6.3 รองลงมาเส้นทางวิ่งมีธรรมชาติน้อย เป็นถนนปูนเยอะ คิดเป็นร้อยละ 3.5

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์

ผู้วิจัยนำข้อมูลจากการจดบันทึกและบันทึกด้วยเครื่องอัดเสียงมาวิเคราะห์ผลกระทบจากการท่องเที่ยวเชิงกีฬาประเภทวิ่ง กรีฑาศึกษา งานวิ่งมาราธอนบางแสน42 ด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ดังต่อไปนี้

ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบเกิดจากการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ประเภทวิ่ง งานวิ่งมาราธอนบางแสน42 จังหวัดชลบุรี

1. ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบด้านเศรษฐกิจ

ในมุมมองของผู้ให้สัมภาษณ์มองว่าผลกระทบด้านเศรษฐกิจก่อให้เกิดและไม่เกิดงานรายได้ จากการการจ้างงานวังมาราธอนบางแสน42 โดยส่วนใหญ่ผู้ประกอบการที่พัก โรงแรม จะมองว่าได้รับรายได้เพิ่มขึ้น เนื่องจากมีการจองที่พัก และมีคนเข้าพักภายในสถานประกอบการของตนสูงกว่าปกติที่ไม่มีมีการจ้างงาน นอกจากนี้ยังมีชาวบ้านที่ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป เช่น พนักงานรักษาความปลอดภัย วินรถจักรยานยนต์สาธารณะ ที่ได้รับรายได้เพิ่มขึ้น เนื่องจากเป็นอาชีพที่ได้รายได้จากการจ้างงานวังมาราธอนบางแสน42 โดยตรง โดยได้รับค่าทำงานล่วงเวลาและค่าโดยสารจากผู้เข้าร่วมกิจกรรมตามลำดับ แต่ทั้งนี้ผู้ประกอบการร้านอาหารรายย่อยมองว่าการจ้างงานวังมาราธอนบางแสน42 ไม่ได้ก่อให้เกิดงานหรือรายได้เพิ่มขึ้น เพราะผู้เข้าร่วมกิจกรรมส่วนใหญ่ไม่ได้บริโภคสินค้าของร้านตน และปกติจะจัดจำหน่ายให้กับนักท่องเที่ยวทั่วไปที่ไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรมมากกว่า พร้อมทั้งยังมองว่าการจ้างงานวังมาราธอนบางแสน42 ไม่ได้ทำให้คุณภาพชีวิตดีขึ้นอย่างเห็นได้ชัด เนื่องจากงานวิ่งถูกจัดขึ้นในช่วงระยะเวลาที่สั้น และไม่เห็นผลอย่างชัดเจน

2. ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบด้านสังคม

ผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่มองว่าการจ้างงานวังมาราธอน บางแสน42 ทำให้มีการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่ดี เช่น ไฟฟ้า ประปา ถนน ที่พัก จากหน่วยงานภาครัฐ คือเทศบาลแสนสุข และผู้จัดงานที่มีการประสานงานระหว่างกัน จนทำให้มีการพัฒนาเรื่องดังกล่าว เช่น ห้องน้ำ ไฟฟ้าริมถนน รวมไปถึงการปิดถนน เพื่อจัดงาน และส่วนใหญ่ยังมองว่าการจ้างงานวังมาราธอน บางแสน42 ไม่ค่อยมีความสัมพันธ์อันดีกับนักท่องเที่ยว เช่น ส่งเสียงเชียร์ให้กำลังใจนักวิ่ง ซึ่งตรงกับผู้ตอบแบบสอบถามที่ส่วนใหญ่มองว่า การจ้างงานวังมาราธอน บางแสน42 ทำให้เกิดความสัมพันธ์อันดีระหว่างคนในท้องถิ่นกับนักท่องเที่ยว เช่น มีกองเชียร์และเสียงเชียร์จากคนในท้องถิ่น อยู่ในระดับปานกลาง

3. ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม

ผู้ให้สัมภาษณ์ทุกคนมีความคิดเห็นตรงกันหมดในเรื่องการจ้างงานวังบางแสน42 ที่มีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้ามาจัดการขยะที่เกิดจากงานอย่างเหมาะสม โดยบอกว่า มีความเหมาะสม เช่น มีการนำถังขยะมาตั้งไว้ตามจุดต่างๆบริเวณที่จัดงาน มีการจัดการกับขยะที่เกิดจากการจัดงานโดยทันที และการจ้างงานวังมาราธอนบางแสน 42 ก่อให้เกิดผลกระทบและไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อชีวิตของผู้ให้สัมภาษณ์ อย่างละเท่าๆกัน

ตอนที่3 ข้อเสนอแนะในการจัดการผลกระทบที่เกิดจากการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ประเภท วิ่ง งานวิ่งมาราธอนบางแสน42 จังหวัดชลบุรี

1. ด้านเศรษฐกิจ

ผู้จัดงานควรเปิดโอกาสให้คนในพื้นที่ซึ่งเป็นผู้ประกอบการรายย่อยภายในพื้นที่ที่ได้รับอนุญาตให้เข้ามาจัดจำหน่ายสินค้าภายในบริเวณพื้นที่จัดงาน เพื่อเป็นการกระจายรายได้ให้กับคนในพื้นที่และเลือกวันในการจัดงานเป็นวันธรรมดาเพื่อเป็นการกระจายความแออัดในช่วงวันหยุดสุดสัปดาห์และยังสามารถเพิ่มยอดขายให้กับธุรกิจท่องเที่ยวในพื้นที่จัดงาน ทั้งนี้ยังพบปัญหาสำหรับผู้ประกอบการที่พัก ที่ถือโอกาสปรับระดับราคาห้องพักในช่วงที่นักท่องเที่ยวต้องการห้องพักเพื่อเข้าร่วมงาน ให้มีราคาเพิ่มขึ้น ดังนั้นควรมีการควบคุมระดับราคาไม่ให้สูงเกินความจริง เพื่อไม่ให้ผู้ที่มาเข้าร่วมงานรู้สึกได้รับความไม่เป็นธรรมด้านราคา

2. ด้านสังคม

ผู้จัดงานควรมีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการจัดงานและเปิดโอกาสให้ชาวบ้านมีส่วนร่วมในการจัดงาน เนื่องจากยังพบว่ามีชาวบ้านบางส่วนไม่ทราบรายละเอียดในการจัดงาน เช่น การปิดถนน และการเปิดรับอาสาสมัคร โดยอาจให้คำตอบแทนเล็กน้อยเพื่อเป็นสินน้ำใจ ซึ่งจะทำให้เกิดความสัมพันธ์ระหว่างผู้เข้าร่วมกิจกรรมและชาวบ้าน ซึ่งควรจัดงานต่อเนื่องกันเป็นประจำทุกปี เพื่อเป็นการกระตุ้นและรณรงค์ให้คนออกกำลังกายและเป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยวภายในพื้นที่

3. ด้านสิ่งแวดล้อม

ผู้จัดงานควรประสานงานกับหน่วยงานภาครัฐในพื้นที่เพื่อมีการจัดการพื้นที่จัดงานให้มีความเหมาะสมและเกิดภาพลักษณ์ที่ดี เช่น มีการประสานงานเพื่อปิดถนนให้ได้ 100% ตามนโยบายของงาน และมีมาตรการให้ร้านค้าและบริการ ดำเนินกิจการอย่างเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เช่น การใช้ผลิตภัณฑ์ที่ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม ใช้ภาชนะชานอ้อย ลดการใช้พลาสติก เป็นต้น

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการศึกษาลักษณะบทบาทจากการท่องเที่ยวเชิงกีฬาประเภทวิ่ง กรณีศึกษา งานวิ่งมาราธอน บางแสน42 แบ่งออกเป็นผลกระทบ 3 ด้าน ได้แก่ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านสิ่งแวดล้อม มีประเด็นที่นำมาอภิปรายไว้ ดังนี้

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุ 30-39 ปี มีการศึกษาระดับปริญญาตรี ประกอบอาชีพพนักงานบริษัท มีรายได้ต่อเดือน 25,001 บาทขึ้นไป และมีภูมิลำเนาที่กรุงเทพมหานคร โดยส่วนมากเพศชายเป็นเพศที่เข้าร่วมกิจกรรมทางการท่องเที่ยวเชิงกีฬา และเล่นกีฬา มากกว่าเพศหญิง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กมลวรรณ กาญจนกิตติ (2545) ได้ศึกษาศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดเชียงใหม่ พบว่าผู้มาเล่นกีฬาและออกกำลังกายส่วนใหญ่เป็นเพศชาย

พฤติกรรมของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่รับรู้ข่าวสารการจัดงานวิ่งมาราธอนบางแสน42 จากสื่อออนไลน์ จุดประสงค์หลักในการเดินทางมาจังหวัดชลบุรี เพื่อมาเข้าร่วมงานวิ่งมาราธอนบางแสน42 มีการเข้าพักแรมในจังหวัดชลบุรี 1 คืน มีการเดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดชลบุรีทั้งก่อนและหลังการจัดงานวิ่งมาราธอนบางแสน42 คือเที่ยวที่หาดบางแสน มีความประสงค์จะเข้าร่วมการจัดงานวิ่งมาราธอนบางแสน 42 ในครั้งถัดไป ในประเด็นจัดงานได้ดี งานใหญ่จัดได้มาตรฐาน และมีความคิดเห็นที่จะไม่เข้าร่วมการจัดงานวิ่งมาราธอนบางแสน42 ในครั้งถัดไป ในประเด็นอากาศร้อนและเหนื่อยมาก จากผลดังกล่าวทำให้เข้าใจได้ว่าผู้เข้าร่วมกิจกรรมมีการใช้สื่อเทคโนโลยีในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของงานมากกว่าช่องทางอื่นๆ และทำให้เลือกเดินทางเข้าร่วมกิจกรรม นอกจากนี้ยังมีการวางแผนไปท่องเที่ยวในจังหวัดชลบุรีทั้งก่อนและหลังที่เกิดกิจกรรม คือ หาดบางแสน เนื่องจากเป็นสถานที่ที่ใกล้กับบริเวณจัดงานมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วชิระ เชียงกุล, และเทิดชาย ช่วยบำรุง (2554) ได้ศึกษาพฤติกรรมผู้บริโภคการท่องเที่ยวเชิงกีฬา จังหวัดบุรีรัมย์ พบว่าในด้านพฤติกรรม การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาส่วนใหญ่มีจุดประสงค์การท่องเที่ยว เพื่อชมการแข่งขันกีฬา พบว่าสื่อที่ใช้เพื่อการรับรู้ก่อนการเดินทางคือ สื่อสังคมออนไลน์(เช่น Facebook, Instagram, Youtube ฯลฯ)

ผลกระทบจากการท่องเที่ยวเชิงกีฬาประเภทวิ่ง ทัศนศึกษา งานวิ่งมาราธอนบางแสน42 แบ่งออกเป็นผลกระทบ 3 ด้าน ได้แก่ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านสิ่งแวดล้อม

จากการศึกษาผลกระทบจากการท่องเที่ยวเชิงกีฬาประเภทวิ่ง ทัศนศึกษา งานวิ่งมาราธอนบางแสน42 ด้านผลกระทบทางบวกโดยภาพรวมและผลกระทบรายด้าน อยู่ในระดับมาก ซึ่งต่างกับงานวิจัยของ ญัฐฐิธนันท์ แก้ววงศ์ตระกูล (2559) พบว่า ผลกระทบในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง ทางผู้วิจัยคิดว่าเป็นเพราะความแตกต่างในเรื่องของตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา จึงทำให้มีระดับที่ต่างกัน ส่วนทางผู้วิจัยมีการศึกษาในพื้นที่จังหวัดชลบุรี ซึ่งจังหวัดชลบุรีได้รับผลกระทบโดยรวมทางบวกในระดับมากแบ่งออกเป็นผลกระทบ 3 ด้าน ได้แก่ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านสิ่งแวดล้อม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ญัฐฐิธนันท์ แก้ววงศ์ตระกูล (2559) ได้ทำการศึกษาผลกระทบของการท่องเที่ยวที่มีต่อชุมชนตามการรับรู้ของประชาชนในเขตตำบลไทยสามัคคี อำเภอวังน้ำเขียว จังหวัดนครราชสีมา พบว่าเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านเศรษฐกิจทางบวก ลำดับที่ 2 คือ ด้านสิ่งแวดล้อมทางบวก และลำดับที่ 3 คือ ด้านสังคมทางบวก

ด้านเศรษฐกิจ

ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบจากการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ประเภทวิ่ง ทัศนศึกษา : งานวิ่งมาราธอนบางแสน42 ทางด้านเศรษฐกิจอยู่ในระดับมากทุกรายข้อ ได้แก่ การจัดงานวิ่งมาราธอนบางแสน42 ส่งเสริมให้เกิดการเดินทางท่องเที่ยวในจังหวัดชลบุรี มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด โดยผู้วิจัยเห็นว่าทำให้เกิดรายได้ และมีเงินหมุนเวียน ภายในจังหวัดชลบุรี เนื่องจากงานวิ่งมาราธอนบางแสน42 เป็นงานที่ใหญ่และมีผู้เข้าร่วมกิจกรรมเป็นจำนวนมาก รองลงมาตามลำดับ คือ งานวิ่งมาราธอนบางแสน 42 ส่งผลให้เกิดการสร้างงาน สร้างรายได้สู่ท้องถิ่น เช่น ที่พัก ร้านอาหาร สถานบันเทิง และงานวิ่งมาราธอนบางแสน42 ส่งผลให้การบริโภคสินค้าและบริการในท้องถิ่นเพิ่มขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิมาดา ไกรเดช (2556) ได้ทำการศึกษาถึงผลกระทบของการท่องเที่ยวต่อการเปลี่ยนแปลงเศรษฐกิจ และสังคมของชุมชนในเขตเทศบาลตำบลเพ อำเภอเมือง จังหวัดระยอง ผลการศึกษาพบว่าจากการท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้นส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจโดยคนในชุมชนมีรายได้เพิ่มมากขึ้น และส่งผลให้คนในชุมชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

ด้านสังคม

ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบจากการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ประเภทวิ่ง ทัศนศึกษา : งานวิ่งมาราธอนบางแสน42 ทางด้านสังคมส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ได้แก่ มีสิ่งอำนวยความสะดวกและโครงสร้างพื้นฐานที่ดี เช่น ไฟฟ้า ประปา ถนน ที่พัก ศูนย์บริการการท่องเที่ยว ร้านที่ขายของ

ระลึก ร้านอาหาร มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาตามลำดับ คือ มีการส่งเสริมหรือรณรงค์ให้คนออกกำลังกายมากขึ้น และงานวิงมาราธอนบางแสน42 ทำให้จังหวัดชลบุรีเป็นที่รู้จักในด้านการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของทิพาพร ไตรบรรณ (2557) ได้ศึกษาแนวทางการพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ ทัศนศึกษา หมู่บ้านอรัญญิก จังหวัดพระนครศรีอยุธยา พบว่านักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีทัศนคติเชิงบวกต่อบัณฑิตต่างๆ ได้แก่ ด้านการเดินทาง และผลิตภัณฑ์ของที่ระลึก

ด้านสิ่งแวดล้อม

ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบจากการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ประเภทวิ่ง ทัศนศึกษา : งานวิงมาราธอนบางแสน42 ทางด้านสิ่งแวดล้อมทางส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ได้แก่ มีการจัดการขยะที่ดี มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาตามลำดับ คือ มีการบริหารจัดการพื้นที่ในการจัดงานอย่างเหมาะสมและมีการบริหารจัดการงานในภาพรวมที่คำนึงถึงสิ่งแวดล้อมที่ดีใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างเหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ธีรยุทธ กำศิริพิมาน (2555) แนวคิดความสามารถในการรองรับของพื้นที่ พบว่าขีดความสามารถในการรองรับด้านสิ่งแวดล้อมจะสูงขึ้นกับจำนวนนักท่องเที่ยวสูงสุดที่สิ่งแวดล้อมจะรองรับได้ ถ้าหากสิ่งแวดล้อมไม่สามารถรองรับได้ ความต้องการของนักท่องเที่ยวที่มากเกินไป ก็สามารถส่งผลกระทบต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวและทรัพยากรธรรมชาติ เช่น ที่พัก ห้องน้ำ ระบบกำจัดขยะ เป็นต้น

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อกำหนดข้อเสนอแนะแนวทางการจัดการผลกระทบด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม จากการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ประเภทวิ่ง ทัศนศึกษา : งานวิงมาราธอนบางแสน 42 จังหวัดชลบุรี

1. ด้านเศรษฐกิจ

จากการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้ที่มีส่วนใช้ประโยชน์ในพื้นที่ที่อยู่ในช่วงที่มีการจัดงานวิงมาราธอนบางแสน42 จังหวัดชลบุรี ซึ่งประกอบด้วย ผู้ที่เข้าร่วมงานวิงมาราธอนบางแสน42 และบุคคลคนในพื้นที่ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ได้แก่ ชาวบ้าน ผู้ประกอบการร้านอาหารรายย่อย ผู้ประกอบการโรงแรม พบว่าผลกระทบด้านเศรษฐกิจจากการจัดงานวิงมาราธอนบางแสน42 ควรมีการจัดการพัฒนาในประเด็น ดังนี้

1.1 ควรเปิดโอกาสให้คนในชุมชนซึ่งเป็นผู้ประกอบการรายย่อยในพื้นที่ เช่น ผู้ประกอบการร้านอาหาร ได้รับอนุญาตให้เข้าไปจัดจำหน่ายสินค้าภายในบริเวณงานได้ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ณรงค์ ชูรัักษ์, สิทธิศักดิ์ คำผา, สมสงวน ปัสสาโก, และรังสรรค์ สิงห์เลิศ (2553) จากการวิจัยพบว่าระดับการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์การมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวอุทยานไดโนเสาร์ ประชาชน

มีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ปานกลาง ผลประโยชน์ส่วนใหญ่ ร้านค้าของบุคคล เอกชน และ พหุภาคีที่ได้มากควรจัดกิจกรรมและประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวและส่งเสริมให้ชุมชนได้รับประโยชน์มากขึ้น ควรให้ข้อมูลชุมชนเรื่องผลประโยชน์ที่จะได้รับ มีการอบรม สนับสนุนการจำหน่ายสินค้าชุมชน และจัดให้มีผู้ประสานงานด้านผลประโยชน์ และจัดสถานที่จำหน่ายสินค้าและบริการการท่องเที่ยวให้กับชุมชน ทั้งในอุทยานไดโนเสาร์และร้านค้าริมทาง โดยเก็บค่าเช่าไม่มากเพื่อให้ชุมชนได้รับผลประโยชน์ร่วมกันทุกฝ่ายทั้งทางตรงและทางอ้อมเพิ่มมากขึ้นโดยเฉพาะหมู่บ้านที่อยู่ห่างไกล

1.2 สนับสนุนให้ผู้จัดงานวิ่งมาราธอนบางแสน42 เลือกวันที่ใช้ในการจัดงานเป็นวันธรรมดา มากกว่าเลือกวันเสาร์ อาทิตย์ในการจัดงาน ทั้งนี้เพื่อสามารถเพิ่มยอดการจองที่พักโรงแรม ซึ่งสอดคล้องกับกลยุทธ์ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (2559) เป็นกลยุทธ์กระจายพื้นที่และช่วงเวลาการท่องเที่ยว กระตุ้นการเดินทางในวันธรรมดา มุ่งส่งเสริมให้คนทำงานออกไปท่องเที่ยวในวันธรรมดา เพื่อจุดประกายความคิดใหม่ๆ ในการทำงานภายใต้แนวคิด 'เที่ยวได้งาน'

1.3 ผู้ประกอบการที่พัก โรงแรม ควรมีการรักษาระดับราคาห้องพักในช่วงที่มีการจัดงานวิ่งมาราธอน บางแสน42 ไม่ให้มีราคาที่สูงเกินความเป็นจริงซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กษมา ประจง (2546) ได้ศึกษาผลกระทบของการท่องเที่ยวต่อชุมชน: กรณีศึกษาชุมชนบ้านศรีฐาน ตำบลศรีฐาน อำเภอภูกระดึง จังหวัดเลย พบว่าการเปลี่ยนแปลงอุปนิสัยอันดีของชุมชนชาวบ้านบางกลุ่ม ถือเป็นโอกาสกอบโกยผลประโยชน์จากการให้บริการแก่นักท่องเที่ยว เช่น ขายสินค้าราคาแพง

2. ด้านสังคม

จากการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้ที่มีส่วนใช้ประโยชน์ในพื้นที่ที่อยู่ในช่วงที่มีการจัดงานวิ่งมาราธอนบางแสน42 จังหวัดชลบุรี ซึ่งประกอบด้วย ผู้ที่เข้าร่วมงานวิ่งมาราธอนบางแสน42 และบุคคลคนในพื้นที่ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ได้แก่ ชาวบ้าน ผู้ประกอบการร้านอาหารรายย่อย ผู้ประกอบการโรงแรม พบว่าผลกระทบด้านสังคมจากการจัดงานวิ่งมาราธอนบางแสน42 พบว่าประเด็นเร่งด่วนที่ควรเร่งดำเนิน ดังนี้

2.1 การสร้างความสัมพันธ์อันดี ระหว่างผู้เข้าร่วมกิจกรรม และบุคคลในพื้นที่โดยใช้สื่อในรูปแบบต่างๆ ช่วยประชาสัมพันธ์ เช่น แผ่นพับ ป้ายประชาสัมพันธ์ เป็นต้น ให้บุคคลในพื้นที่ได้รับรู้มากขึ้นตามจุดต่างๆที่มีการสัญจรเป็นจำนวนมาก เช่น ทางเข้าหาดบางแสน นอกจากนี้ใช้การประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อออนไลน์ เช่น Facebook เป็นต้น เป็นกลุ่มประชาชนที่อยู่รอบๆ บริเวณที่บริษัทตั้งอยู่ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เบญจวรรณ สุพันธ์ทอง (2555) ได้ศึกษาการใช้อัตลักษณ์ในการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวของจังหวัดอุดรธานี จากการวิจัยพบว่าการใช้สื่ออินเทอร์เน็ต หน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการใช้สื่อออนไลน์ในการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวของจังหวัดอุดรธานีทั้งภาครัฐและเอกชนต่างให้

ความสำคัญกับสื่ออินเทอร์เน็ต โดยการมีการจัดทำเว็บไซต์และเฟสบุ๊คของหน่วยงานขึ้นมา เพื่อวัตถุประสงค์ในการให้ข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยว และกิจกรรมต่างๆ ที่จัดขึ้น เพื่อประชาสัมพันธ์กิจกรรมเชิญชวนให้นักท่องเที่ยวเข้าร่วมสนุกกับกิจกรรมนั้นๆ

2.2 เปิดโอกาสให้ชาวบ้านเข้ามามีส่วนร่วม เช่น การเป็นจิตอาสาภายในงาน เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อเป็นการเสริมสร้างรายได้อีกหนึ่งช่องทางให้กับชาวบ้าน และยังได้มีส่วนร่วมภายในงาน ซึ่งจะทำให้เกิดความสัมพันธกันระหว่างผู้เข้าร่วมกิจกรรมและบุคคลในพื้นที่ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (2554 อ้างอิงใน อานนท์ สีดาเพ็ง, 2559) พบว่าการกระจายรายได้และการกระจายความเจริญไปสู่ภูมิภาค การจัดการแข่งขันกีฬานอกจากการจัดการในเมืองหลวงแล้ว ได้มีการส่งเสริมให้มีการจัดการแข่งขันกีฬาในเมืองหลัก หรือเมืองที่มีความพร้อมในภาคต่าง ของประเทศ จะเห็นได้จากการจัดการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ซึ่งจะมีการจัดหมุนเวียนไปตามภาคต่างๆ หรือการเป็นเจ้าของภาพการจัดการแข่งขันกีฬานานาชาติ ที่ประเทศไทยได้มีจัดการแข่งขันตามเมืองหลักที่มีศักยภาพในการจัดการแข่งขัน การกระจายการแข่งขันกีฬาไปยังส่วนต่าง ๆ ของประเทศเช่นนี้ส่งผลให้เกิดการสร้างงานและการสร้างอาชีพให้แก่ประชาชนในท้องถิ่นนั้น

2.3 ควรให้ผู้จัดงานทำการประชาสัมพันธ์ในเรื่องของแหล่งท่องเที่ยวที่มีวัฒนธรรมวิถีชีวิตชุมชนที่อยู่ในพื้นที่จังหวัดชลบุรี ผ่านทางช่องทางสื่อออนไลน์เพื่อให้ผู้เข้าร่วมงานได้เลือกเดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวนั้นๆ ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เข้าร่วมงานได้ตระหนักถึง ความสำคัญและวัฒนธรรมท้องถิ่น ซึ่งสอดคล้องกับวิจัยของ กิตติยา เด่นชัย (2557 อ้างอิงใน อภิขญา ญัฐพงศ์พฤทธิ, และพัชนี เขยจรรยา, 2559) พฤติกรรมการใช้และการรับรู้ข้อมูลผ่านสื่อสังคมออนไลน์ที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกแหล่งท่องเที่ยว และสถานที่พักของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเมืองพัทยา ผลการวิจัยพบว่า การรับรู้ข้อมูลการท่องเที่ยวหรือสถานที่พักผ่านสื่อสังคมออนไลน์มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในการท่องเที่ยวหรือเลือกสถานที่พัก พบว่าการรับรู้ข้อมูลการท่องเที่ยวที่เป็นภาพหรือวิดีโอเสมือนจริงรวมไปถึงการรับรู้ข้อดีและข้อบกพร่องของสถานที่ท่องเที่ยวหรือสถานที่พักผ่านการรีวิวโดยนักท่องเที่ยวท่านอื่นๆ มีผลต่อการตัดสินใจอย่างยิ่ง

2.4 ควรมีการจัดงานวิ่งมาราธอนบางแสน42 เป็นประจำต่อเนื่องทุกปีเพื่อส่งเสริมและรณรงค์ให้คนออกกำลังกายมากขึ้น ทั้งคนในท้องถิ่นและคนที่มีความสนใจในสุขภาพ รวมทั้งเป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยวภายในพื้นที่ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ฉัตรมงคล จันทราทิพย์ (2552) ได้ศึกษาการวางแผนการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดสงขลา จากผลการวิจัยพบว่า จังหวัดสงขลา มีการส่งเสริมกิจกรรมการแข่งขันกีฬาอย่างต่อเนื่องเป็นประจำทุกปี เพื่อให้ประชาชนในพื้นที่ได้เข้าร่วมกิจกรรม

และเป็นการส่งเสริมการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพที่ดีของประชาชน อีกทั้งเป็นอีกกิจกรรมที่สามารถส่งเสริมการท่องเที่ยวให้นักท่องเที่ยวได้เข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลา โดยกิจกรรมการจัดการแข่งขันกีฬาเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว

3. ด้านสิ่งแวดล้อม

จากการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้ที่มีส่วนใช้ประโยชน์ในพื้นที่ที่อยู่ในช่วงที่มีการจัดงานวิ่งมาราธอนบางแสน42 จังหวัดชลบุรี ซึ่งประกอบด้วย ผู้ที่เข้าร่วมงานวิ่งมาราธอนบางแสน42 และบุคคลคนในพื้นที่ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ได้แก่ ชาวบ้าน ผู้ประกอบการร้านอาหารรายย่อย ผู้ประกอบการโรงแรม พบว่าผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมจากการจัดงานวิ่งมาราธอนบางแสน42 มีการบริหารจัดการขยะที่เหมาะสมโดยมีการวางถังขยะ ตามจุดต่างๆ ที่มีการจัดงานวิ่งมาราธอนบางแสน42 แต่ยังไม่เหมาะสมเท่าที่ควร ดังนั้นจึงควรพัฒนา และจัดการแก้ไข ตามลำดับ ดังนี้

3.1 ควรปรับสภาพพื้นที่ให้เหมาะสม โดยการสร้างถังขยะที่มีฝาปิดถังขยะบริเวณแหล่งท่องเที่ยว เพื่อทำให้ไม่เกิดกลิ่นอันไม่ประสงค์ เนื่องจากถังขยะที่นำมาตั้งไว้ตามจุดต่างๆ ภายในแหล่งท่องเที่ยว เป็นถังขยะที่สามารถบรรจุขยะได้ในปริมาณมาก แต่ไม่มีฝาปิด ซึ่งอาจก่อให้เกิดกลิ่นรบกวนผู้ที่สัญจรผ่านจุดนั้นๆ

3.2 ควรมีการตั้งกฎให้กับร้านค้าที่เข้ามาให้บริการอาหารและเครื่องดื่มภายในงาน มีการใช้วัสดุที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เช่น ชานอ้อย ใบตอง ทุกร้าน ซึ่งนอกจากจะเป็นการช่วยรักษาสิ่งแวดล้อมแล้วยังช่วยให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมเกิดความรู้สึกภาคภูมิใจที่มีส่วนได้ใช้วัสดุที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

3.3 การบริหารจัดการพื้นที่ที่ใช้ในการจัดกิจกรรม โดยทางงานได้มีการแจ้งการปิดถนนผ่านทางป้ายตามบริเวณต่างๆ เพื่อไม่ให้มีรถยนต์ ผ่านเข้าไปในระยะเวลาที่มีการจัดงาน แต่ไม่สามารถทำการปิดถนนได้ 100% ดังนั้นจึงควรมีมาตรการจากทางผู้จัดงาน โดยการขอความร่วมมือจากทางเทศบาล แสนสุขให้ช่วยกันดูแลเรื่องการปิดถนน ซึ่งจะทำให้การบริหารจัดการพื้นที่มีประสิทธิภาพมากขึ้นซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของปิยะพงษ์ ภูขำ (2553) ได้ศึกษาแนวทางการบริหารจัดการพื้นที่ใช้สอยถนนคนเดินบนทางเดินเชื่อม ได้วางรถไฟฟ้า: กรณีศึกษา ทางเดินเชื่อมใต้รางรถไฟฟ้า บริเวณสถานีสนามกีฬาแห่งชาติ ผลวิจัยพบว่าขนาดพื้นที่และลักษณะทางกายภาพที่มีข้อจำกัดเมื่อมีการจัดกิจกรรมใดๆ เพิ่มเติมลงบนพื้นที่นั้น ความสะดวกของผู้สัญจร ความปลอดภัยของผู้สัญจร ผู้ประกอบการกิจกรรม รวมถึงผู้เข้าร่วมกิจกรรม เป็นสิ่งที่ต้องการคำนึงมากพิเศษ

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง “ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม จากการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ประเภทวิ่ง ทัศนศึกษา : งานวิ่งมาราธอนบางแสน42 จังหวัดชลบุรี” ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. ในการศึกษาผลกระทบด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม จากการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ประเภทวิ่ง ในครั้งนี้ สามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้ โดยภาครัฐและเอกชนสามารถนำผลกระทบที่เกิดขึ้นไปใช้ปรับปรุงและพัฒนาการจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัด ที่ต้องการให้ การท่องเที่ยวเชิงกีฬาได้รับความนิยมมากขึ้น หรือให้เป็นที่รู้จัก

2. จากระดับการรับรู้ผลกระทบภาพรวมด้านบวกของผู้เข้าร่วมกิจกรรม ตามแต่ละด้าน มีผลกระทบอยู่ในระดับมากในทุกด้าน ซึ่งด้านเศรษฐกิจมีผลกระทบด้านบวกมากที่สุด ส่วนในด้านสิ่งแวดล้อม และด้านสังคม มีผลกระทบรองลงมาตามลำดับ จึงมีข้อเสนอแนะในการวิจัยดังนี้

ผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม ผู้จัดกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ควรจะรณรงค์ให้มีการใส่ใจด้านสิ่งแวดล้อมให้มากขึ้น เช่น การใช้ภาชนะที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม การลดการใช้พลาสติก เป็นต้น

ผลกระทบด้านสังคม ผู้จัดกิจกรรมควรให้ความสำคัญ และกับคนในท้องถิ่นมากขึ้น เพื่อให้คนในท้องถิ่นรู้สึกมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมในครั้งต่อไป

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

ด้านเศรษฐกิจ

เทศบาลตำบลแสนสุขและผู้จัดงานควรเปิดโอกาสให้ผู้ประกอบการรายย่อยในพื้นที่ เช่น ผู้ประกอบการร้านอาหาร ได้รับอนุญาตให้เข้าไปจัดจำหน่ายสินค้าภายในบริเวณงาน เพื่อให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมและได้รับประโยชน์อย่างเท่าเทียมกัน และควรมีการพิจารณาให้มีการจัดงานในวันธรรมดา เพื่อกระตุ้นการท่องเที่ยวและการกระจายรายได้ในวันธรรมดามากยิ่งขึ้น รวมถึงควรมีนโยบายในการควบคุมและตรวจสอบราคาที่พักแรมให้อยู่ในราคามาตรฐานของในแต่ละช่วงเทศกาล

ด้านสังคม

เทศบาลตำบลแสนสุขและเทศบาลเมืองจังหวัดชลบุรีควรร่วมมือกันในการประชาสัมพันธ์กิจกรรมด้านการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในทุกๆกิจกรรม และแหล่งท่องเที่ยวใกล้เคียงบริเวณที่จัดงาน ให้ประชาชนในจังหวัดและพื้นที่ใกล้เคียงรับรู้มากขึ้น โดยการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อออนไลน์ แผ่นป้าย

โฆษณา เป็นต้น รวมถึงควรมีการจัดงานวิ่งมาราธอนเป็นประจำทุกๆปี เพื่อส่งเสริมและรณรงค์ให้ประชาชนสนใจสุขภาพมากขึ้น

ด้านสิ่งแวดล้อม

เทศบาลตำบลแสนสุขและทุกภาคส่วนควรร่วมมือกันพัฒนาและปรับปรุงสภาพพื้นที่บริเวณโดยรอบสถานที่ท่องเที่ยวที่ใกล้เคียงกับที่จัดงานให้ดียิ่งขึ้นพร้อมมีนโยบายพัฒนาสิ่งแวดล้อมในระยะยาว และควรตั้งนโยบายให้ร้านค้าที่เข้ามาให้บริการอาหารและเครื่องดื่มภายในงาน มีการใช้วัสดุที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เช่น ชานอ้อย ใบตอง ทุกร้าน รวมถึงในด้านความปลอดภัยทางถนน ควรมีมาตรการจากทางผู้จัดงาน โดยการขอความร่วมมือจากทางเทศบาลแสนสุขให้ช่วยกันดูแลเรื่องการปิดถนนให้มีการปิดถนนบริเวณเส้นทางที่นักวิ่งวิ่งผ่านให้ได้ 100% พร้อมมีเจ้าหน้าที่ตามจุดตลอดเส้นทาง เพื่อความปลอดภัยของนักวิ่งที่เข้าร่วมงาน

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

ผลการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยในครั้งถัดไปดังนี้

1. ควรใช้การทดสอบความแตกต่างหรือเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของตัวแปรทั้งสองกลุ่ม เพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีรายละเอียดที่สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น
2. ควรศึกษาในเรื่องของพฤติกรรมหรือแรงจูงใจในการเข้าร่วมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในประเทศไทย เพื่อให้เป็นแนวทางในการจัดการให้การท่องเที่ยวเชิงกีฬาในประเทศไทยได้รับความนิยม และตอบสนองความต้องการของผู้เข้าร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาให้มากขึ้น
3. ควรมีการศึกษาในเรื่องการมีส่วนร่วมของคนในท้องถิ่น ในการเกิดการท่องเที่ยวเชิงกีฬา เพื่อให้เกิดการกระจายรายได้สู่ท้องถิ่น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

- กมลวรรณ กาญจนกิตติ. (2545). **ศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดเชียงใหม่** (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่). สืบค้นจาก http://archive.lib.cmu.ac.th/full/T/2545/tim0745kk_abs.pdf
- กษมา เติรียมพิทักษ์. (2554). **การมีส่วนร่วมของชุมชนในการฟื้นฟูการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ อำเภอป่าคาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน**. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ). สืบค้นจาก http://ezproxy.car.chula.ac.th:2074/bitstream/123456789/28899/1/kasama_tr.pdf
- กษมา ประจ. (2546). **ผลกระทบของการท่องเที่ยวต่อชุมชน : กรณีศึกษาชุมชนบ้านศรีฐาน ตำบลศรีฐาน อำเภอภูกระดึง จังหวัดเลย**. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, สถาบันราชภัฏเลย). สืบค้นจาก goo.gl/nuG9yh
- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2558). **แถลงข่าวกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา**. สืบค้น 30 สิงหาคม 2560, จาก http://www.mots.go.th/ewt_news.php?nid=6745
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2559). **การประชุมแผนปฏิบัติการ ททท. ประจำปี 2559**. สืบค้น 29 พฤศจิกายน 2560, จาก goo.gl/CTfg2S
- กวีฑากาส์ ส่งศรี. (2555). **ความคิดเห็นในการให้บริการและการใช้สถานที่ของประชาชนที่มาออกกำลังกาย ณ ลานกีฬาราชมั่งค락กีฬาสถาน พ.ศ. 2555**. (ปริญญาโทศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ). สืบค้นจาก goo.gl/CjX1b1
- กุลจิรา เสาวลักษณ์จินดา. (2555). **การมีส่วนร่วมของชุมชนต่อการจัดการแหล่งท่องเที่ยว : กรณีศึกษา อำเภออินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี**. (ปริญญาโทบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี, ปทุมธานี). สืบค้นจาก <http://bit.ly/1HZ5Bck>
- กรุงเทพธุรกิจ. (2560). **งานวิ่งมาราธอนบางแสน 42**. สืบค้น 10 ตุลาคม 2560, จาก <http://www.bangkokbiznews.com/pr/detail/27464>
- จิราภรณ์ ตั้งกิตติภรณ์. (2557). **จิตวิทยาทั่วไป**. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ณัฐจันท์นัน แก้ววงศ์ตระกูล. (2559). **ผลกระทบของการท่องเที่ยวที่มีต่อชุมชนตามการรับรู้ของประชาชนในเขตตำบลไทยสามัคคี อำเภอวังน้ำเขียว จังหวัดนครราชสีมา**. สืบค้น 17 พฤศจิกายน 2560, จาก <http://goo.gl/uo41Bh>
- ดารณี พานทอง, และสุรเสกข์ พงษ์หาญยุทธ. (2548). **ทฤษฎีการจูงใจ**. (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: รามคำแหง.
- ฉัตรมงคล จันทราทิพย์. (2552). **การวางแผนการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดสงขลา** (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ณรงค์ ชูรัฐรักษ์, สิทธิศักดิ์ คำผา, สมสงวน ปัสสาโก, และรังสรรค์ สิงห์เลิศ. (2552). **การมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวอุทยานไดโนเสาร์ของประชาชนในตำบลโนนบุรี อำเภอ สหัสขันธ์ จังหวัดกาฬสินธุ์**. (ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม). สืบค้นจาก goo.gl/QfWTa7
- ทิพาพร ไตรบรรณ. (2557). **แนวทางการพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ กรณีศึกษาหมู่บ้านอรัญญิก จังหวัดพระนครศรีอยุธยา**. (ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยกรุงเทพ). สืบค้นจาก file:///C:/Users/MyNB/Downloads/tipaporn_traipdf
- ไทยรัฐ. (2560). **เมืองกีฬา**. สืบค้น 8 กันยายน 2560, จาก <https://www.thairath.co.th/content/951798>
- ธนกฤตา สุขสมวาจา. (2559). **มาตรฐานสนามกอล์ฟสีเขียวเพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬาอย่างยั่งยืน** (ปริญญาโทมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ธิดา ชูทวี. (2550). **ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวชายหาดสมิหลา จังหวัด สงขลา**. (ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ). สืบค้นจาก http://thesis.swu.ac.th/swuthesis/Rec_Man/Thida_C.pdf
- ธีรยุทธ กำศิริพิมาน. (2555). **แนวคิดความสามารถในการรองรับของพื้นที่**. สืบค้น 29 พฤศจิกายน 2560, จาก http://library.senate.go.th/document/Ext7670/7670878_0004.PDF
- นิจิรา คลังสมบัติ. (2557). **การพัฒนารูปแบบการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมโดยการมีส่วนร่วมของชุมชนจังหวัดอุดรธานี**. (ปริญญาวิทยาศาสตรดุษฎีบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ). สืบค้นจาก <http://ezproxy.car.chula.ac.th:2074/bitstream/123456789/45877/1/5278964539.pdf>

- บุปผชาติ มัชฌม. (2551). การพัฒนาดัชนีวัดผลกระทบสิ่งแวดล้อมจากการท่องเที่ยวน้ำตก
กรณีศึกษา: น้ำตกคลองพลู อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะช้าง. (วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศา
 ศาสตรมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ). สืบค้นจาก goo.gl/1zXwK3
- เบญจวรรณ สุพันธ์ทอง. (2555). **การใช้อัตลักษณ์ในการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวของจังหวัด
 อุดรธานี.** (ปริญญาโทศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต, กรุงเทพฯ). สืบค้น
 จาก <http://libdoc.dpu.ac.th/thesis/144989.pdf>
- ประจักษ์ วิฑูรเศรษฐ์. (2551). **ผลของการมีส่วนร่วมของชุมชนที่มีต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิง
 นิเวศ ในพื้นที่อุทยานแห่งชาติภูผาเทิบ จังหวัดมุกดาหาร.** (วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศา
 ศาสตรมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ). สืบค้นจาก goo.gl/RbAFxz
- ปิยะพงษ์ ภู่อ่ำ. (2553). **แนวทางการบริหารจัดการพื้นที่ใช้สอยถนนคนเดินบนทางเดินเชื่อม ใต้
 รางรถไฟ: กรณีศึกษา ทางเดินเชื่อมใต้รางรถไฟ บริเวณสถานีสนามกีฬาแห่งชาติ.**
 (ปริญญาสถาปัตยกรรมศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์). สืบค้นจาก
<http://digi.library.tu.ac.th/thesis/ra/0236/01TITLE-ILLUSTRATIONS.pdf>
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. (2552). **สถิติและการวิจัยทางสังคมศาสตร์.** (พิมพ์ครั้งที่ 4). นนทบุรี:
 มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ผู้แต่ง.
- ยุทธ ไกยวรรณ และกุสุมา ผลาพรหม. (2553). **พื้นฐานการวิจัย.** กรุงเทพมหานคร : ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ.
- รัฐกานต์ สามสี. (2558). **การจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของอุทยานแห่งชาติหาดเจ้าไหม จังหวัด
 ตรัง.** (ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์). สืบค้นจาก
goo.gl/jcCPos
- วรากร จันทรเสนา. (2549). **การศึกษาทรัพยากรละกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศตามลักษณะภูมิ
 ประเทศในพื้นที่กว๊านพะเยาและบริเวณโดยรอบ** (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต).
 กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วัชระ เขียงกุล, และเทิดชาย ช่วยบำรุง. (2554) **พฤติกรรมผู้ประกอบการท่องเที่ยวเชิงกีฬา จังหวัด
 บุรีรัมย์** (ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, กรุงเทพฯ). สืบค้นจาก
<http://www.human.ubru.ac.th/journal-n/index.php/hu/article/viewFile/322/209>
- วันทิกา หิรัญเทศ. (2556). **ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวเชิงนิเวศของนักท่องเที่ยวชาวไทย
 ในแหล่งท่องเที่ยวจังหวัดนนทบุรี.** (วิทยาลัราชพฤกษ์). สืบค้นจาก
http://www.rpu.ac.th/Library_web/doc/RC_RR/2556_Hotel_Wuntika.pdf

- วิธาน จีนาภักดิ์. (2555). **ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่ออุทยานแห่งชาติน้ำตกเอราวัณ จังหวัดกาญจนบุรี.** (ปริญญาานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ). สืบค้นจาก http://thesis.swu.ac.th/swuthesis/Rec_Man/Vitan_J.pdf
- วิภาดา ศุภรัฐปรีชา. (2553). **ผลกระทบของการท่องเที่ยวที่มีต่อสังคมและวัฒนธรรมในชุมชนวัดเกต จังหวัดเชียงใหม่.** (วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ). สืบค้นจาก http://ezproxy.car.chula.ac.th:2074/bitstream/123456789/20861/1/vipada_su.pdf
- วิมาดา ไกรเดช. (2556). **ผลกระทบจากการท่องเที่ยวทางด้านเศรษฐกิจ และสังคมในเขตเทศบาลตำบลเพ อำเภอมือง จังหวัดระยอง.** (วิทยานิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี). สืบค้นจาก <http://www.etheses.rbru.ac.th/showthesis.php?theid=109&group=16>
- วิมลสิริ เหมทานนท์. (2546). **การมีส่วนร่วมของชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยวศึกษากรณีชุมชนย่านบางลำพู.** (วิทยานิพนธ์ปริญญาสังคมวิทยามหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ). สืบค้นจาก <http://ezproxy.car.chula.ac.th:2074/bitstream/123456789/9560/1/Wimonsiri.pdf>
- ศศิวิมล เลิศสุวรรณ. (2553). **แนวทางการจัดการการท่องเที่ยวพื้นที่โดยรอบอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่.** (ปริญญาหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ). สืบค้นจาก http://ezproxy.car.chula.ac.th:2074/bitstream/123456789/32155/1/sasiwimon_le.pdf
- ศักดิ์ชาย พิทักษ์วงศ์. (ม.ป.ป.). **กีฬากับการท่องเที่ยว.** สืบค้นจาก <lib.dtc.ac.th/article/tourism/0031.pdf>
- ศุภธิดา ก้อนศิลา. (2555). **ผลกระทบจากการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว : กรณีศึกษาสามพันโบก ตำบลเหล่างาม อำเภอฟิธิไทร จังหวัดอุบลราชธานี.** (ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ขอนแก่น). สืบค้นจาก goo.gl/yZC964
- ศุภันัฐ ชูศิลป์ทอง. (2557). **ความต้องการการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของแฟนคลับฟุตบอลลีกอาชีพของประเทศไทย.** (ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ). สืบค้นจาก goo.gl/GMoL4Q

- โศรยา หอมชื่น. (2551). **ศตวรรษที่ 21 ของการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา**. สืบค้นจาก <http://www.etatjournal.com/upload/225/2SportTourism.pdf>
- สไบทอง กันนะ. (2556). **ผลกระทบสิ่งแวดล้อมจากการเปลี่ยนแปลงการใช้ประโยชน์ที่ดินเชิงท่องเที่ยว อำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี** (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, กรุงเทพฯ). สืบค้นจาก <http://libdcms.nida.ac.th/thesis6/2556/b180544.pdf>
- สมบัติ ท้ายเรือคำ. (2551). **ระเบียบวิจัยสำหรับมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์**. กภาพสินธุ์: ประสานการพิมพ์.
- สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดชลบุรี. (2558). **ลักษณะภูมิประเทศของจังหวัดชลบุรี**. สืบค้น 5 กันยายน 2560, จาก goo.gl/SUAvDA
- สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดชลบุรี. (2556). **ที่ตั้งและอาณาเขต**. สืบค้น 5 กันยายน 2560, จาก <https://is.gd/hJQrPI>
- สิน พันธุ์พินิจ. (2553). **เทคนิคการวิจัยทางสังคมศาสตร์**. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ : วิทยพัฒน์.
- สิรินกานต์ ผ่องประเสริฐ. (2558). **ปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในประเทศไทย : รูปแบบสมการโครงสร้าง** (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศึกษาศาสตร์ดุสิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ). สืบค้นจาก <http://ezproxy.car.chula.ac.th:2074/bitstream/123456789/50652/1/5378963039.pdf>
- สุถี เสริฐศรี. (2557). **แนวทางการจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในชุมชนคลองโคกลน อำเภอเมืองจังหวัดสมุทรสงคราม**. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยกรุงเทพ). สืบค้นจาก dspace.bu.ac.th/bitstream/123456789/1956/1/suthee_sert.pdf
- สุวรรณภรณ์ สุวรรณศรี. (2555). **ความคิดเห็นต่อน้ำดื่มบรรจุขวดตราสิงห์และพฤติกรรมการบริโภคน้ำดื่มบรรจุขวดของวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร**. (ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ). สืบค้นจาก http://thesis.swu.ac.th/swuthesis/Mark/Suvanporn_S.pdf
- อภิชญา ณัฐพงศ์ฤทธิ์ และพัชนี เชนจรรยา. (2559). **รูปแบบการดำเนินชีวิต การรับรู้ข้อมูลการท่องเที่ยวจากสื่อออนไลน์ ความน่าเชื่อถือและพฤติกรรมการตัดสินใจท่องเที่ยวต่างประเทศ**. (ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์). สืบค้นจาก <http://gscm.nida.ac.th/publicaction/Proceeding/2559/16.pdf>

- อรวรรณ เกิดจันทร์. (2557). **การมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศป่าชายเลนคลองโคลน จังหวัดสมุทรสงคราม.** (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต). สืบค้นจาก <http://libdoc.dpu.ac.th/thesis/152830.pdf>
- อัษฎาวรัตน์ ธรวารวรรณ. (2557). **การศึกษาผลกระทบทางสังคม และวัฒนธรรม จากการจัดการท่องเที่ยว ทัศนศึกษา เมืองเชียงคาน ตำบลเชียงคาน อำเภอเชียงคาน จังหวัดเลย.** (วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร). สืบค้นจาก <https://gsbooks.gs.kku.ac.th/57/grc15/files/hmp43.pdf>
- อัมพาพร นพรัตน์. (2558). **ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรของสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตยะลา ปีการศึกษา 2556.** (ปริญญาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยหาดใหญ่). สืบค้นจาก <http://graduate.hu.ac.th/thesis/2557/med.ci/Umpaporn.pdf>
- อานนท์ สีดาเพ็ง. (2559). **รูปแบบการจัดการการท่องเที่ยวรูปแบบกีฬาอล์ฟโดยการประยุกต์ทฤษฎีการแลกเปลี่ยนทางสังคม** (วิทยานิพนธ์ปริญญาคุณษัตรี, มหาวิทยาลัยบูรพา, กรุงเทพฯ). สืบค้นจาก http://digital_collect.lib.buu.ac.th/dcms/files/53810230.pdf
- อินทอร รัตนบรรพต. (2553). **แนวทางการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของอำเภอสังขละบุรี จังหวัดกาญจนบุรี.** (วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ). สืบค้นจาก http://ezproxy.car.chula.ac.th:2074/bitstream/123456789/36184/1/intuorn_ra.pdf
- Ariana Branchini. (2015). **Tourism and Its Economic Impact in Italy: A Study of Industry Concentration and Quality of Life.** Retrieved from <http://goo.gl/8Qw53O>
- Chao, C. L., Chun, Y. L., Chun, N. C., Liu, Y. H., & Ni, K. L. (2011). **A Study of Sport Tourism's Environmental Impact: A Case Study of Kenting Traveling Destination in Taiwan.** Retrieved from <https://is.gd/BBSRpY>
- M Rezaur Rhaman. (2016). **The Socio – Economic Importance Of Tourism And Its Impact On The Livelihood In South Asia : Case Rangamati, Bangladesh.** Retrieved from <http://goo.gl/82D43T>

Ncedo Jonathan NTLOKO & Kamilla SWART. (2008). **Sport Tourism Event Impacts On The Host Community**. Retrieved from goo.gl/X2Najt

Smith, Athena. (2008). **Exploring The Socioeconomic Effects Of Mass And Sustainable Tourism In Greece**. [Abstract]. Northcentral University. 234 pages. Retrieved from <https://search.proquest.com/docview/304828180?pq-origsite=gscholar>

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถาม

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถาม

1. อาจารย์ ดร.กิงกนก เสาวภาวงศ์ อาจารย์สาขาานวัตกรรมการจัดการการท่องเที่ยวแบบบูรณาการ
คณะวัฒนธรรมสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. อาจารย์ ชัยวัชร พรหมจิตติพงศ์ อาจารย์สาขาานวัตกรรมการจัดการการท่องเที่ยวแบบบูรณาการ
คณะวัฒนธรรมสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. อาจารย์ ดร.อังสุมาลิน จำนงชอบ อาจารย์สาขาานวัตกรรมการจัดการการท่องเที่ยวแบบบูรณาการ
คณะวัฒนธรรมสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
4. อาจารย์ ดร.จุฑาธิปต์ จันทร์เอียด อาจารย์สาขาานวัตกรรมการจัดการการท่องเที่ยวแบบบูรณาการ
คณะวัฒนธรรมสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
5. อาจารย์ ดร.กฤติกา สายณะรัตน์ชัย อาจารย์สาขาานวัตกรรมการจัดการการท่องเที่ยวแบบบูรณาการ
คณะวัฒนธรรมสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ภาคผนวก ข
หนังสือขอความอนุเคราะห์

ที่ ศธ 6911(3)/ ๙

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

๕ พฤศจิกายน 2560

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ลงพื้นที่เก็บแบบสอบถาม เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการวิจัย
เรียน ผู้จัดการ บริษัท ไมซ์ คอมมูนิเคชั่น จำกัด

ด้วย สาขาท่องเที่ยว คณะวัฒนธรรมสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้จัดการเรียนการสอนในรายวิชา นจท 322 พื้นฐานการวิจัยด้านการท่องเที่ยว โดยมีอาจารย์อัญชัญ ตันตเทศ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาโครงการวิจัย ซึ่งได้มอบหมายให้นิสิตทำการศึกษาและเก็บข้อมูลของโครงการวิจัย เรื่อง ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมจากการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ประเภทวิ่ง กรีฑาศึกษางานบางแสน 42 นั้น

ในการนี้จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ลงพื้นที่เก็บแบบสอบถาม เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการวิจัย ณ บริเวณหาดบางแสน อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ในวันที่ 19 พฤศจิกายน 2560 เวลา 2.00 น. โดยมี นางสาวมนินทร์ ทับไกร เป็นนิสิตผู้ประสานงาน โทร. 092-2321061

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.คมสิทธิ์ เกียนวัฒนา)
รักษาการแทน หัวหน้าสาขาท่องเที่ยว

คณะวัฒนธรรมสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
โทรศัพท์ 0 2649 5000 ต่อ 11309 โทรสาร 0 2260 2903

ภาคผนวก ค
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
เรื่อง ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม จากการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ประเภทวิ่ง
กรณีศึกษา : งานวิ่งมาราธอนบางแสน 42 จังหวัดชลบุรี

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย (✓) ถูกต้องลงใน กรุณาตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริงของท่าน

1.1 เพศ

ชาย หญิง

1.2 อายุ

ต่ำกว่า 20 ปี 20-29 ปี 30-39 ปี
 40-49 ปี มากกว่า 50 ปีขึ้นไป

1.3 ระดับการศึกษา

ต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี สูงกว่าปริญญาตรี

1.4 อาชีพ

รับจ้างทั่วไป พนักงานบริษัท ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ
 นักเรียน/นักศึกษา ประกอบธุรกิจส่วนตัว
 อื่นๆ โปรดระบุ.....

1.5 รายได้ต่อเดือน

ไม่เกิน 10,000 บาท 10,000-15,000 บาท
 15,001-20,000 บาท 20,001-25,000 บาท
 25,001 บาทขึ้นไป

1.6 ภูมิลำเนา

จังหวัด.....

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย (✓) ถูกต้อง ลงใน กรุณาตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริงของท่าน

1.7 ท่านรับรู้ข่าวสารการจัดงานวิ่งมาราธอนบางแสน42 จากแหล่งใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- สื่อออนไลน์ เพื่อน/คนในครอบครัว สื่อสิ่งพิมพ์
- โทรทัศน์/วิทยุ อื่นๆ โปรดระบุ.....

1.8 จุดประสงค์หลักในการเดินทางมาจังหวัดชลบุรี

- มาเข้าร่วมงานวิ่งมาราธอนบางแสน42 มาท่องเที่ยว
- เดินทางเยี่ยมญาติ ประชุมสัมมนา
- อื่นๆ โปรดระบุ.....

1.9 ท่านมีการเข้าพักแรมในจังหวัดชลบุรี

- ไม่เข้าพักแรม
- เข้าพักแรม (โปรดระบุ).....คืน

1.10 ท่านเดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดชลบุรีใดบ้าง ทั้งก่อนและหลังการจัดงานวิ่งมาราธอนบางแสน42 (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- หาดบางแสน เขาสามมุก
- หาดพัทยา เกาะล้าน
- สวนสัตว์เปิดเขาเขียว อ่างเก็บน้ำบางพระ
- ตลาดอ่างศิลา ตลาดน้ำ 4 ภาค พัทยา
- Art in Paradise มิโมซ่า พัทยา
- อื่นๆ โปรดระบุ.....

ตอนที่ 3 ผลกระทบจากการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ประเภทวิ่ง กรีฑาศึกษา งานวิ่งมาราธอนบางแสน42 แบ่งออกเป็นผลกระทบ 3 ด้าน ได้แก่ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านสิ่งแวดล้อม

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย (✓) ถูกต้อง ลงใน กรุณาตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริงของท่าน

ตอนที่ 3 ผลกระทบจากการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ประเภทวิ่ง กรีฑาศึกษา งานวิ่งมาราธอนบางแสน42					
ประเด็นเกี่ยวกับผลกระทบ	ระดับผลกระทบ				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
1.ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ					
1.1 งานวิ่งมาราธอนบางแสน42 ส่งผลให้เกิดการสร้างงาน สร้างรายได้ สู้ออกเงิน เช่น ที่พัก ร้านอาหาร สถานบันเทิง					
1.2 งานวิ่งมาราธอนบางแสน42 ส่งผลให้การบริโภคสินค้าและบริการในท้องถิ่นเพิ่มขึ้น					
1.3 การจัดงานวิ่งมาราธอนบางแสน 42 ส่งเสริมให้เกิดการเดินทางท่องเที่ยวในจังหวัดชลบุรี					
1.4 ราคาสินค้าและบริการที่จัดจำหน่ายภายในงานและบริเวณโดยรอบสถานที่จัดงานมีความคุ้มค่ากับคุณภาพที่ได้รับ					

ตอนที่ 3 ผลกระทบจากการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ประเภทวิ่ง กรีฑาศึกษา งานวิ่งมาราธอนบางแสน42					
ประเด็นเกี่ยวกับผลกระทบ	ระดับผลกระทบ				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
1.5 รายได้ที่เกิดจากการจัดงานวิ่งมาราธอนบางแสน42 ส่งผลให้คุณภาพชีวิตของคนในท้องถิ่นดีขึ้น					
2. ผลกระทบด้านสังคม					
2.1 ทำให้เกิดความสัมพันธ์อันดีระหว่างคนในท้องถิ่นกับนักท่องเที่ยว เช่น มีกองเชียร์และเสียงเชียร์จากคนในท้องถิ่น					
2.2 งานวิ่งมาราธอนบางแสน42 ทำให้จังหวัดชลบุรีเป็นที่รู้จักในด้านการท่องเที่ยวเชิงกีฬา					
2.3 มีสิ่งอำนวยความสะดวกและโครงสร้างพื้นฐานที่ดี เช่น ไฟฟ้า ประปา ถนน ที่พัก ศูนย์บริการการท่องเที่ยว ร้านที่ขายของระลึก ร้านอาหาร					
2.4 มีการส่งเสริมหรือรณรงค์ให้คนออกกำลังกายมากขึ้น					
2.5 งานวิ่งมาราธอนบางแสน42 ทำให้ท่านตระหนักถึงความสำคัญและวัฒนธรรมท้องถิ่น					

ตอนที่ 3 ผลกระทบจากการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ประเภทวิ่ง กรณีศึกษา งานวิ่งมาราธอนบางแสน42					
ประเด็นเกี่ยวกับผลกระทบ	ระดับผลกระทบ				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
3. ผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม					
3.1 มีการบริหารจัดการพื้นที่ในการจัดงานอย่างเหมาะสม					
3.2 มีการบริหารจัดการงานในภาพรวมที่คำนึงถึงสิ่งแวดล้อมที่ดี และมีการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างเหมาะสม					
3.3 มีการจัดการขยะที่ดี					
3.4 มีการจัดการมลภาวะที่ดี เช่น น้ำ อากาศ เสียง					
3.5 มีการใช้วัสดุที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เช่น บรรจุภัณฑ์ชานอ้อย ใบตอง เป็นต้น					

4. ท่านคิดว่าจากการจัดงานวิ่งมาราธอนบางแสน42 เกิดผลกระทบด้านบวกโดยรวมในระดับใด

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย (O) วงกลมตัวเลข ตามความเป็นจริงของท่าน

ผลกระทบมากที่สุด

ผลกระทบปานกลาง

ผลกระทบน้อยที่สุด

5

4

3

2

1

5. หากมีการจัดงานวิ่งมาราธอนบางแสน42 ในครั้งถัดไป ท่านจะเดินทางเข้าร่วมกิจกรรมอีกหรือไม่ โปรดระบุเหตุผล

เข้าร่วม

ไม่เข้าร่วม

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะ

คณะผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงในการให้ความร่วมมือ

ภาคผนวก ง
แบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

ชื่อผู้ให้สัมภาษณ์ (นาย/นางสาว/นาง)อายุ.....ปี

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

สถานที่สัมภาษณ์.....

ชื่อองค์กร/หน่วยงาน.....

ตำแหน่ง.....

ที่อยู่.....

เบอร์โทร.....

E-mail.....

Facebook.....

คำชี้แจง โปรดพิจารณาคำถามแต่ละข้อโดยให้ท่านตอบคำถามและแสดงความคิดเห็นส่วนบุคคลของท่านในแต่ละข้อต่อไปนี้

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบจากการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ประเภทวิ่ง กรีฑาศึกษา งานวิ่งมาราธอนบางแสน42 แบ่งออกเป็นผลกระทบ 3 ด้าน ได้แก่ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านสิ่งแวดล้อม

1.ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ

1.1 ท่านคิดว่าจากการจัดงานวิ่งมาราธอนบางแสน42 ส่งผลให้ท่านได้รับงานหรือรายได้เพิ่มขึ้นหรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

1.2 ท่านคิดว่าจากการจัดการงานวิ่งมาราธอนบางแสน42 มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นจากเดิมหรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2.ผลกระทบด้านสังคม

2.1 ท่านคิดว่าจากการจัดงานวิ่งมาราธอนบางแสน42 เกิดการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่ดี เช่น ไฟฟ้า ประปา ถนน ที่พัก จากหน่วยงานรัฐหรือเอกชนหรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2.2 ท่านคิดว่าจากการจัดงานวิ่งมาราธอนบางแสน42 ส่งผลให้ท่านมีความสัมพันธ์อันดีกับนักท่องเที่ยว เช่น ส่งเสียงเชียร์ให้กำลังใจนักวิ่ง หรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางในการจัดการผลกระทบจากการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ประเภทวิ่ง งานวิ่งมาราธอนบางแสน42 จังหวัดชลบุรี

1. ท่านมีความคิดเห็นต่อแนวทางในการจัดการผลกระทบที่เกิดจากการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ประเภทวิ่ง งานวิ่งมาราธอนบางแสน42 จังหวัดชลบุรี อย่างไร และประสงค์ให้เป็นไปในทิศทางใด ในด้านต่อไปนี้

1.1 ด้านเศรษฐกิจ

.....

.....

.....

.....

.....

1.2 ด้านสังคม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

1.3 ด้านสิ่งแวดล้อม

.....

.....

.....

.....

.....

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นเพิ่มเติมและข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

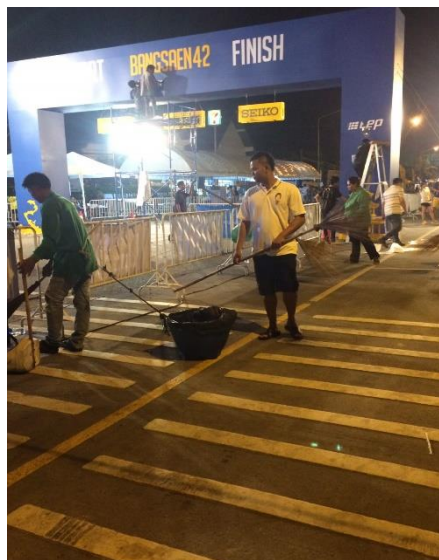
.....

.....

คณะผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงในการให้ความร่วมมือ

ภาคผนวก จ

ภาพการเก็บแบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์

ภาพที่ 1 บรรยากาศการเตรียมงาน

ภาพที่ 2 ป้ายงานวิ่งมาราธอน

ภาพที่ 3 บรรยากาศช่วงปล่อย

ภาพที่ 4 บรรยากาศจุดแลก

ภาพที่ 5 บรรยากาศการทำแบบสอบถาม

ภาพที่ 6 บรรยากาศการทำแบบสัมภาษณ์

ภาพที่ 7 ป้ายกำกับระยะ

ภาพที่ 8 ป้ายต้อนรับนักวิ่งหน้าโรงแรม
ในบริเวณเส้นทางวิ่ง

ภาพที่ 9 ผู้วิจัยสำรวจบริเวณโดยรอบถนน

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ-นามสกุล	นางสาวรัตตมล ด้านพรประเสริฐ
วันเดือนปีเกิด	4 กันยายน พ.ศ.2539
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ.2558	จบการศึกษามัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสระบุรีวิทยาคม จังหวัดสระบุรี
พ.ศ.2560	ศึกษาในระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 3 คณะวิศวกรรมสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ สาขาวิชานวัตกรรมการจัดการการท่องเที่ยวแบบบูรณาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ชื่อ-นามสกุล	นางสาวศิริโรจน์ พันธุ์แดง
วันเดือนปีเกิด	17 พฤษภาคม พ.ศ.2540
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ.2558	จบการศึกษามัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสมุทรสาครบูรณะ จังหวัดสมุทรสาคร
พ.ศ.2560	ศึกษาในระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 3 คณะวิศวกรรมสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ สาขาวิชานวัตกรรมการจัดการการท่องเที่ยวแบบบูรณาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ชื่อ-นามสกุล นางสาวชิสา ปิตินธิภณ
 วันเดือนปีเกิด 26 ธันวาคม พ.ศ.2538
 ประวัติการศึกษา
 พ.ศ.2558 จบการศึกษามัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนดรุณากาญจนบุรี จังหวัดกาญจนบุรี
 พ.ศ.2560 ศึกษาในระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 3
 คณะวิศวกรรมสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
 สาขาวิชานวัตกรรมการจัดการการท่องเที่ยวแบบบูรณาการ
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ชื่อ-นามสกุล นางสาวณัฐพร ตะวัน
 วันเดือนปีเกิด 9 ธันวาคม พ.ศ.2539
 ประวัติการศึกษา
 พ.ศ.2558 จบการศึกษามัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนถาวรานุกูล จังหวัดสมุทรสงคราม
 พ.ศ.2560 ศึกษาในระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 3
 คณะวิศวกรรมสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
 สาขาวิชานวัตกรรมการจัดการการท่องเที่ยวแบบบูรณาการ
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ชื่อ-นามสกุล นางสาวปิยกานต์ ทองหัตถา
 วันเดือนปีเกิด 6 พฤศจิกายน พ.ศ.2539
 ประวัติการศึกษา
 พ.ศ.2558 จบการศึกษามัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอำมาตย์พานิชนุกูล จังหวัดกระบี่
 พ.ศ.2560 ศึกษาในระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 3
 คณะพัฒนธรรมสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
 สาขาวิชานวัตกรรมการจัดการการท่องเที่ยวแบบบูรณาการ
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ชื่อ-นามสกุล นางสาวมุนินทร์ ทับไกร
 วันเดือนปีเกิด 19 ตุลาคม พ.ศ.2539
 ประวัติการศึกษา
 พ.ศ.2558 จบการศึกษามัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสมุทรสาครบูรณะ จังหวัดสมุทรสาคร
 พ.ศ.2560 ศึกษาในระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 3
 คณะพัฒนธรรมสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
 สาขาวิชานวัตกรรมการจัดการการท่องเที่ยวแบบบูรณาการ
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ชื่อ-นามสกุล นางสาวพิมพ์กานต์ อภินันท์พงศ์ธร
 วันเดือนปีเกิด 30 กรกฎาคม พ.ศ.2539
 ประวัติการศึกษา
 พ.ศ.2558 จบการศึกษามัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนศรีอยุธยา ในพระอุปถัมภ์
 จังหวัดกรุงเทพมหานคร
 พ.ศ.2560 ศึกษาในระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 3
 คณะพัฒนธรรมสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
 สาขาวิชานวัตกรรมการจัดการการท่องเที่ยวแบบบูรณาการ
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ชื่อ-นามสกุล นางสาวมัชฌนา ไชยมา
 วันเดือนปีเกิด 13 กรกฎาคม พ.ศ.2539
 ประวัติการศึกษา
 พ.ศ.2558 จบการศึกษามัธยมศึกษาปีที่ 3
 โรงเรียนเบญจมราชาลัย ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดกรุงเทพมหานคร
 พ.ศ.2560 ศึกษาในระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 3
 คณะพัฒนธรรมสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
 สาขาวิชานวัตกรรมการจัดการการท่องเที่ยวแบบบูรณาการ
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ชื่อ-นามสกุล	นางสาววิศรา ดิษฐาอภิชน
วันเดือนปีเกิด	19 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2540
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ.2558	จบการศึกษามัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเบญจมราชูทิศ จังหวัดราชบุรี
พ.ศ.2560	ศึกษาในระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 3 คณะพัฒนธรรมสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ สาขาวิชานวัตกรรมการจัดการการท่องเที่ยวแบบบูรณาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ